

भारत सरकार
GOVERNMENT OF INDIA

राष्ट्रीय पुस्तकालय, कलकत्ता
NATIONAL LIBRARY, CALCUTTA

वर्ग संख्या

Class No.

पुस्तक संख्या

Book No.

Mal
894.8123
N 74427

रा० पु०/N. L. 38.

MGJP Sani.—72 NL (Spl/79)—27.3-72—20,000.

നീലാംബുജം.

ഗുണമകർമ്മം,

എൻ. സി. നായർ,

സിതഗന്ധവർമ്മം.

പ്രമദകർമ്മം,

ഡ്യൂസ്. റി. വെഡ്ഡർ അൻഡ് സൺസ്,

വി. വി. പ്രെസ്സ്—കൊല്ലം.

രണ്ടാം പതിപ്പ് കാപ്പി—1000.

കുപ്പിക്കാട് പ്രൊഫ. കമ്മീഷൻ.

1121.

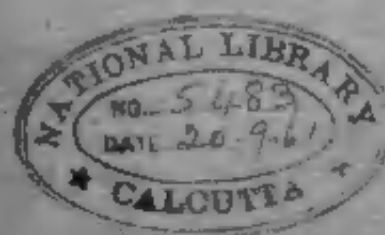
SHELF LISTED

Mal

14 8123

W 744 2w

821

നീ ല ൦ ൦ ബു ജ ൦

I

അന്ന് ഹാളുണ്ടായിരുന്ന കലസ്താനനത്തിലുള്ള ഒരു
പുരുഷൻ അതിന്റെ അന്ത്യം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. അവൻ
അപ്പോഴത്തെ അനേകത്തരം കലസ്താനനത്തിന്റെ അന്ത്യം
അടിച്ചിരുന്നു. പുരുഷൻ അതിന്റെ അന്ത്യം അടിച്ചിരുന്നു.
പുരുഷൻ അതിന്റെ അന്ത്യം അടിച്ചിരുന്നു. പുരുഷൻ
അതിന്റെ അന്ത്യം അടിച്ചിരുന്നു. പുരുഷൻ അതിന്റെ
അന്ത്യം അടിച്ചിരുന്നു. പുരുഷൻ അതിന്റെ അന്ത്യം
അടിച്ചിരുന്നു. പുരുഷൻ അതിന്റെ അന്ത്യം അടിച്ചിരുന്നു.

കേൾവിയിൽ ഉള്ളവർക്കു നീക്കം കൽക്കരവാനായി
അന്ന് പുരുഷൻ അതിന്റെ അന്ത്യം അടിച്ചിരുന്നു. പുരുഷൻ
അതിന്റെ അന്ത്യം അടിച്ചിരുന്നു. പുരുഷൻ അതിന്റെ
അന്ത്യം അടിച്ചിരുന്നു. പുരുഷൻ അതിന്റെ അന്ത്യം
അടിച്ചിരുന്നു. പുരുഷൻ അതിന്റെ അന്ത്യം അടിച്ചിരുന്നു.
പുരുഷൻ അതിന്റെ അന്ത്യം അടിച്ചിരുന്നു. പുരുഷൻ
അതിന്റെ അന്ത്യം അടിച്ചിരുന്നു. പുരുഷൻ അതിന്റെ
അന്ത്യം അടിച്ചിരുന്നു. പുരുഷൻ അതിന്റെ അന്ത്യം
അടിച്ചിരുന്നു. പുരുഷൻ അതിന്റെ അന്ത്യം അടിച്ചിരുന്നു.

അതിന്റെ സമയം അതിന്റെ അന്ത്യം അടിച്ചിരുന്നു. പുരുഷൻ
അതിന്റെ അന്ത്യം അടിച്ചിരുന്നു. പുരുഷൻ അതിന്റെ
അന്ത്യം അടിച്ചിരുന്നു. പുരുഷൻ അതിന്റെ അന്ത്യം
അടിച്ചിരുന്നു. പുരുഷൻ അതിന്റെ അന്ത്യം അടിച്ചിരുന്നു.

“അതേ; അങ്ങനെയൊരു യോദ്ധി ഇവിടെ കാണുകയാണു്.”

“എന്നാൽ ഉത്തരവാദിത്തമുള്ളതാണു് അയാൾ വന്നിരിക്കുന്നതു്. വിട്ടുപോവാൻ ഇല്ലാതാണു്?”

“ഉത്തരവുണ്ടായിട്ടുള്ളതു് അകത്തു് അയാൾക്കു് വിടയുണ്ടാണു്. കൂടാതെ, ഓരോറ്റാഹിതയനു തീരാത്തതുവരെ നാടുക്കടത്തുവാനുമാണു് പ്രത്യേകം അത്തരം നാൽകിട്ടുള്ളതു്.”

“നാടുക്കടത്തുവേണ്ടി അയാളെ കീഴടക്കു് എന്നു ഏതു പദ്ധതി ഉറപ്പാക്കിയിട്ടുള്ളു പറഞ്ഞുനോക്കൂ” കാരാഗൃഹത്തിന്റെ മുമ്പാകെ ഇരുത്തിത്തൂണു്.

പാട്ടാളക്കാർ അവനരികിലുണ്ടായി. അയാളെക്കൊണ്ടു തടയുന്നതിന്നു് ഉദ്ദേശിച്ചുവന്ന പദ്ധതിയനുസരിച്ചു ചെയ്താൽ മതിയെന്നു്.

അയാളെക്കൂടി യോദ്ധാവിനായി അയാൾക്കു് പൂർവ്വവിചിന്തയുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾക്കു് ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നതു് അയാൾക്കു് വിചാരിച്ചതായിരുന്നു. മുമ്പാകെ അയാൾക്കു് പറ്റിക്കാക്കിയിട്ടുള്ള പദ്ധതിയനുസരിച്ചു ചെയ്താൽ മതിയെന്നു്.

ഈ സമയം അയാൾക്കു് സഹോദരനെ അന്വേഷിച്ചു കണ്ടു. അയാൾക്കു് ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നതു് അയാൾക്കു് വിചാരിച്ചതായിരുന്നു. മുമ്പാകെ അയാൾക്കു് പറ്റിക്കാക്കിയിട്ടുള്ള പദ്ധതിയനുസരിച്ചു ചെയ്താൽ മതിയെന്നു്. അയാൾക്കു് ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നതു് അയാൾക്കു് വിചാരിച്ചതായിരുന്നു. മുമ്പാകെ അയാൾക്കു് പറ്റിക്കാക്കിയിട്ടുള്ള പദ്ധതിയനുസരിച്ചു ചെയ്താൽ മതിയെന്നു്. അയാൾക്കു് ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നതു് അയാൾക്കു് വിചാരിച്ചതായിരുന്നു. മുമ്പാകെ അയാൾക്കു് പറ്റിക്കാക്കിയിട്ടുള്ള പദ്ധതിയനുസരിച്ചു ചെയ്താൽ മതിയെന്നു്.

മലയ കീഴെപ്പകുത്ത് ജാണിന്റെ കരൾ മുലയിണമു. അത് കരൾ കൈയ്യുയർത്തിയ കിടക്കയ്ക്കടുത്തുപോയി തല താഴിച്ചു. ജീവൻ മിക്കവാറും നശിച്ചുവെങ്കിലും പൊങ്ങയ്ക്കും നീക്കം സാധാരണക്കാർ മുഖത്തുനോക്കി നിന്നു. ഇപ്പോൾ അവർക്കു കണ്ണനിൽക്കുകയും തടവുകാരുടെ മുഖത്തു പകർന്നു.

കൊലാപേരമായ ജനങ്ങൾ നിരന്തരം പുറപ്പെട്ടുവെച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന അപ്പുവിളി എങ്ങും മുഴങ്ങി.

“സോദാ! കാണിവിനെയ്യ്! വേദന അനുഭവിക്കുക എന്ന, അല്ല.”

“അവിടത്തെ മുഖം കണ്ടുമാത്രമേ സകല വേദനയും നശിച്ചിരിക്കുന്നു.”

“ഈ സ്ഥിതിയിൽ എന്റെ സോദനെ കാണാനിടയായതിൽ ഞാൻ എന്റെ ജീവനെ ശേഷിപ്പാക്കുന്നു.”

എന്റെ സ്ഥിതിക്കേതെല്ലാറ്റി അന്തം എന്നു ചിന്തിക്കാറില്ല. സോദനെ മാത്രമേ ഏകാഗ്രഹണയുക്തമായി അന്തർദ്ദൃഷ്ടിക്കുന്നു. എന്റെ വേദനയോടെ ജനങ്ങൾ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. എന്റെ ശരീരവും, അതിലുള്ള ജീവനും വേർപെട്ടാൽ ഇനി അധികം താങ്ങുവാൻ കഴിയാതെ പോകുന്നില്ല. എന്റെ അന്തം ഇപ്പോൾത്തന്നെ മരിക്കും. എന്തായാലും സോദൻ മാത്രമേത്തന്നെ കർമ്മം മറക്കുന്നു. സോദൻ അസ്സഹ്യം സമ്പന്നനും ദാരിദ്ര്യവും വിസ്മരിക്കുന്നിടത്താണ്. കഷ്ടതകളെല്ലാം വിമോചനത്തിനുള്ള നമുക്കു സഹായിച്ചു കേൾക്കുന്ന അനുഭവമാണിത്. സോദൻ എന്റെ അഗ്രഹം ഇപ്പോൾ സാധിച്ചു. ഈ വേദനയോ, ഇനിയും പുനീകരണത്തിൽ പോകുന്ന അപമാനം പുനീകരിക്കാൻ കഴിയാതെ. പക്ഷേ, അവിടത്തെ മുഖം മാത്രം.....”

“ഞാൻ ഈ കഷ്ടസ്ഥിതിയിൽ പാർക്കുകയും

പ്രവർത്തനം. പ്രതികാരബുദ്ധി എന്നിൽ പ്രതിനിമിതം ആകുമെന്നാണ്."

"അതെന്തു്.....എന്നെ ഒന്നു പഠിച്ചുകൊള്ളൂ. ഏഴുനൂറ്റാണ്ടുനാൾ അദ്ധ്യംശം നന്നി വരികാം."

മാതൃകകളുടെ അദ്ധ്യപിളി കന്നിനാന്ന അടുത്തുവരികി. ജാബ് സഭാഭാഷണം നന്നു മുറക്കി.

"കാസ്റ്റീലിയസ്സ! നമുക്കു നന്നുപോകുവാൻ അദ്ധ്യപിളി. അത് വന്നിരിക്കാണുപന്നിട്ടുണ്ടു്. നന്നു ഇവിടെത്തന്നെ പോവുകയാണു നല്ലതു്. അതാ, പട്ടാളക്കാർ സഭാം വന്നി നിൽക്കുന്നു."

"എന്തു്? പട്ടാളക്കാർ?"

"അതേ. ഇന്നു് വിധി പ്രസ്താവിക്കുന്ന ദിവസമാണു്. അത് പ്രവൃക നിരസനയിന്മേൽ, മരിക് സൂക്ഷിക്കുന്നതിനു പട്ടാളക്കാർ നിത്തത്തിച്ചിട്ടുണ്ടു്."

അടുത്തുതന്നെ ഒരു മിശ്രാസം നന്നുവീഥിയെ പിളർത്തുവന്നി.

"എന്തു ശബ്ദമാണിതു്? ഓരോരുത്തരും മരിക്കുന്നതുണ്ടാ?" എന്നു കാസ്റ്റീലിയസ്സ ചോദിച്ചു. അയാളുടെ കണ്ണുകൾ പരിഭ്രമംകൊണ്ടു വീടൻ.

"അതേ, കാസ്റ്റീലിയസ്സ, അതുകൊണ്ടു ഒരു മഹദ്...."

"അതെന്തിനാണു്?" എന്നു പതിഞ്ഞു സമരത്തിൽ പങ്കെടുക്കാൻ മുന്നെ മനാക്കി ചോദിച്ചു. ഏഴുനൂറ്റാണ്ടു മുമ്പെ തിരിച്ചുവന്നുവെല്ലാതെയാ?" എന്നു ഇടൻ.

"എല്ലാവരും നമ്മുടെ വിരോധികളാണു്."

"അവിട്ടനു പിന്നെ ഏതെങ്കിലും ഇവിടെ എത്തി."

"എന്തിനാണു്?"

"അവർ എങ്ങനെ വരുൻ അനുവദിച്ചു."

"അത് നന്നുവരികെ അദ്ധ്യപനാണു്. അതാണു് നന്നുവരികെ"

കാഴ്ചക്കിടയുടെയോ? ഇവിടെ എത്തുന്നതുവരെ ജീവൻ
എന്റെ കൈയിൽതന്നെ ഇരുന്നു.”

“അതാ, ജീവനായെങ്കിൽ ഒളിച്ചുപതുങ്ങിയോ?”

“ജീവനായെങ്കിൽ അത് ഒളിച്ചില്ല. സമയം അധികം
വൃതം കെട്ടുകിടക്കാൻവേണ്ടി ഉടുപാതകളിൽകൂടെ വന്നു.
അത്രയുമില്ല.”

ദൂരെ മുഴങ്ങിയ ശബ്ദം കൂടേണ സന്ധ്യമെത്തി.

“കാഴ്ചയിലില്ല! ഒരു നിമിഷം മാത്രമേ ഇനി നമ്മു
ക്കുതാഴെത്തുളള അതിനിടയ്ക്കു കൈ പ്രാപിക്കണം. ഒരു വശ
ത്തു പറ്റാത്തതല്ല.”

“പറയണം.”

അപ്പോഴും അയക്കായ അപ്പുവിളി അവർ കേട്ടു.

“അതാ അവർ വരുന്നു” എന്നു കാഴ്ചയിലില്ല വിളി
ച്ചുപറഞ്ഞു. അപ്പിനെ തുടർന്ന് “അവർ പുറത്തോടോ സോപ്പ
ക്കനാടോ കോപിച്ചിരിക്കുന്നത്” എന്നു ചോദിച്ചു.

“അപ്പോഴേക്കുതന്നെ; നാം ഫീറ്റ്ബുഗ്ഗുകളിൽനിന്നു
നിന്നുപോയി ചില എഴുത്തുകത്തുകൾ നമുക്കി പുറത്തു അവർ
കൈമാറിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ ഫലമാണ് ഈ കാരണ
നായ്.”

“അവർ ഇത്ര അവിചേകികളോ?”

“അതായിരിക്കാം. അവർ നമ്മെ തീരെ വെറുക്കിയിരിക്കുന്നു.
നമ്മുടെ എഴുത്തുകത്തുകൾ പുറത്തുപോകാൻ എത്രനേരമു
ന്നിപ്പോഴൊക്കെ നാം സ്വയംതന്നെ മറുപടിയില്ല എന്നു കൈമാ
റാം. പക്ഷെ ഇപ്പോൾ അവ വെളിയിലായാൽ നമ്മുടെ
ജീവിതം നഷ്ടമാകും. അപ്പോഴേക്കുതന്നെ പ്രവൃത്തികൾ ന
മ്മുടെവശമായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നു.”

“അ എഴുത്തുകത്തുകൾ നമ്മുടെ വീട്ടിൽത്തന്നെ നല്ലപോ
ലെ പ്രകടിപ്പിക്കണമെന്നുവെച്ചാൽ, അപകടത്തിലാക്കുന്നവ
രാണ്.”

“നാം ഏതുതരം നാശിക്കാനായി” എന്നു ജാൻ
നന്നായിത്തന്നെ പറഞ്ഞു.

“നാം ജീവനും അതുപോലെ മാനസത്തെയും
വീണ്ടും സമർത്ഥിക്കണം.”

“അതിരിക്കട്ടെ. ആ കള്ളകൾ എന്തുചെയ്യും?” എന്നു
ജാൻ വിവർണ്ണപടനനായി ശക്തി കെട്ടിപ്പു സഹനത്തോടെ
ചോദിച്ചു.

വിരമപരമായ ഒരു അല്പാല്പം മുഴങ്ങി. അതു
സംഭവങ്ങളിൽ വന്നിട്ടു ഭാഗ്യമെന്തെങ്കിലും അത്
ജാൻ.

“പുതുനിയമങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന പാൻഡിവിന്റെ
പക്കൽ ഏൽപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.”

“കാഴ്ചയിലുള്ളവർ! അതത്ര അപരിചിതമാണെന്നു നീ
ചിന്തിക്കുന്നു. സാധു പാൻഡിൽ—പുസ്തകങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വ
ളരുന്ന ഒരു മിത്രമേ—; അതാർക്കു മാത്രമേ അതു
പറ്റി എന്തിനും. ആ കട്ടിയുടെ അവസാനം നമുക്കു
കുറവുവരുത്തിയിട്ടുണ്ട്.”

“അപരിചിത നാശമേ?” എന്നു ചിഹ്നമെഴുത്തുന്ന ഒരു
വ്യക്തി ചോദ്യം ചെയ്തു.

“പാൻഡിവിന്റെ നാശമെന്നു. അതാർക്കു വിജ്ഞാ
നത്തിൽ നമ്മുടെ നാശത്തിൽ അഭിമാനമുള്ളവനായിരി
ക്കും. അല്ലേ? പാൻഡിൽ നമ്മുടെ ജന്മപുരുഷനെ അ
പരിചിതമാക്കും. ഉദാഹരണത്തിൽ എഴുത്തുകാരന്റെ സു
ക്ഷിപ്തം. ദുർബ്ബലതയിൽ കള്ളകൾ കൈവിട്ടുപോകും.
ഏതുതരത്തിൽ നോക്കിയാലും അതാർക്കു അപരിചിത വരിക
യുള്ളൂ. നമ്മുടെ ഇവിടെനിന്നും ചോദ്യം ഇനി താമസി
ക്കാതെ.”

കാഴ്ചയിലുള്ളവർ കിടക്കയിൽനിന്നും എഴുന്നേറ്റു സഹന
ത്തോടെ കൈകൾ അടങ്ങിക്കൊണ്ടു നിൽക്കുന്നു. അല്പാല്പം ജാൻ
പറഞ്ഞു.

“ഈ കട്ടിയെ അറിയാത്തവനല്ല ഞാൻ.”

“യാൻബിൽ ഭിരമേവ, വിരോധം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നവൻ സംഭവിക്കുന്നത്. ശരി, അയാൾ ഒന്നിനും മറുപടിയുള്ള ഒരു മനസ്സു കാണുന്നു. പക്ഷേ നാം അതാവോചിച്ചിട്ടു കാൽമുട്ടു പുറത്തുവെക്കുന്ന വസ്തുവും അയാൾ കാര്യം പുറത്തു വിടുകില്ല” ഇങ്ങനെ കാട്ട്സിവിൽസ് സവാരിപ്രായത്തെ ചുറ്റുമായി.

ജാൻ ആ സമയം കാണാത്തതിൽ ചുറ്റും ഒരു പക്ഷി ശബ്ദമായി.

കുറുക്കുളപ്പറമ്പി വീണ്ടും സോദൻ സമുദ്രത്തോടു ചേർന്നു കയറി പരമ്പരയെന്നു നാമകാർത്തികം കാട്ടിയിരുന്നു. “അതുകൊണ്ട് അത് പറയാം. യാൻബിൽ കയ്യാളുടെ സ്വരം അറിയാതെ പാടില്ല. അവർ അവയെ പുറത്തു വിടുകയില്ല. ഇനി അങ്ങനെയൊന്നു ചിന്തിക്കൂ. നമുക്കു മേൽ പോകാം.”

“നീ നല്ലവണ്ണം കർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നു. നമുക്കു കഴി കയ്യാളല്ല.”

“കഴിയുന്നതും ശ്രമം ചെയ്തു പുറത്തുപോകാൻ നോക്കൂ.”

“എന്റെ ഭൃത്യൻ പുറത്തു നിൽക്കുന്നു. അവനും നോക്കൂടെ സോദൻ വഴിയിൽ കൊണ്ടുവന്നാക്കാം. യെ” ജാൻ കാട്ട്സിവിൽസ് നെ കാണി, അന്നുതന്നെ ചുറ്റും കാണുന്നു.

അപ്പോഴും “അടുത്തുവരികൾ നാശിക്കട്ടെ” എന്നായിരുന്നു അവരുടെ കൂട്ടുകൂട്ടമായി ചിന്തിച്ചുപറഞ്ഞത്.

“കാട്ട്സിവിൽസ്! അവയെ വിട്ടുകൊടുക്കൂ!”

“അവർ നമ്മെ അധികാരപ്പെടുത്തും. ഇല്ലേ?”

“അതേ.”

കാട്ട്സിവിൽസ് പുറത്തുപോകുന്നതിനുള്ള ഒരു കാര്യം. അവയെ നോക്കിക്കൊണ്ടു് എത്രയും അധികം കാണാൻ അയാൾ അറിയാതെ സമീപിച്ചു. അതിനെ

ഇന്ന് ഒരു കത്തെഴുതി പതിവുകേൾവരും കാണ്ണീവിനസ്സ് കൊടുത്തതയ്ക്കുൻ തീർച്ചയാക്കി. കീരകളിൽ നോക്കി പ്പോൾ പെൺസിൽ കണ്ടുകിട്ടി. കടവാസ്സു വെച്ചുവെച്ചു കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന ഭവേന്ദിയിൽനിന്നും കടുവിൽ ഒരു ലിഖാണത്താൽ ഒരു കടവാസ്സു വെച്ചുകീറി അന്താസപ്പെട്ട് ഒരു കത്തെഴുതി.

പ്രിയപ്പെട്ട വാൽവിൽ,

അൻ എഴുതിച്ചിട്ടുള്ള കത്തുകൾക്കു തുറന്നുപോയും നോക്കാനെ ഉടനെ ചുട്ടുകളഞ്ഞു ചുറ്റുന്ന സ്നേഹിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു

എന്നും, കാണ്ണീവിനസ്സ്.

“നമുക്കിനി ചോകാം” ഏതെ ജാബ് പറഞ്ഞു.

അഞ്ചുനീനിട്ടു കഴിഞ്ഞു. കാലഗ്രഹം മുഴുവനും ഇന്നതീരുടെ വിഹാരംഗമായി.

കാലഗ്രഹത്തിൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു കാര്യം പണ്ടു നാടുകാണിരുന്നപ്പോൾ നഗ്നത്തിലെങ്കിലും ഒരു വൈശ്വര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. സ്വലാളപ്രണയരോ, സ്വജനസ്നേഹരോ തൊട്ടിലാത്തവർപോലും അന്ന് “ഭാര്യമാരിൽനിന്നും കീഴ്ച” എന്നുള്ള പീഴശബ്ദവും മുഴക്കി മറുപടിയും തെരുവുകളിൽ കൂടെ നടന്നു. ജാബ് കാണ്ണീവിനസ്സ് രണ്ട് പ്രാപിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പ്രയത്നമെടുത്ത അദ്ധ്യക്ഷത്തിൽ ഇന്നപ്പോഴിടയിൽ ചിലർ പട്ടാളക്കാരെ പിൻവലിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള അഭ്യർത്ഥനയെ പരിശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു.

ജാബിന്റെനിന്നും അധികം ദൂരത്താലാതെ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ അവിടെ നടക്കുന്ന കടപ്പാടുകൾ നോക്കി നിൽക്കുന്നു.

[illegible]

അദ്ദേഹം കമ്മ്യൂണിസത്തിന് വെറുപ്പുണ്ടെന്ന് വ്യക്തി
യിൽ ഇങ്ങനെ മനയിച്ചു. “തിരമനസ്സു കാണൂ” എന്തു തീ
ച്ചതാക്കട്ടെ. കമ്മ്യൂണിസം ജാതം മഹാഭയമെന്നാണോ?

ഇതു യുവാവിന്റെ ശ്രമാണങ്ങളിൽ വല്ലാതെകൊണ്ടു-
 അയാളുടെ ഏതാനും വികാരങ്ങളാൽ കേടായിട്ടു കണ്ണുകൾ
 നീണ്ടായി വലിക്കുന്നതായൊരു കഥയാണിത്. അയാൾ ഇപ്പോഴൊ
 രംഗം കിടന്നിരിക്കുന്നു.

“அந்நாள் அடி நாடிக் கெட்டு மறையாமலிருந்தது.”

ജനകീടിതരായ ഹൈന്ദവങ്ങൾ പാരമ്പര്യമനുഷ്ഠിച്ച് ജനകീടിതരായും സംസ്കാരിച്ചിട്ടു

ഉദ്യോഗാധിനിവേശം വീണ്ടെടുക്കാനുള്ള പദ്ധതികൾ:—ചട്ടാമുക്കം ഫിൻറേഴ്സിംഗ് കമ്പനി: ജനറൽ അഡ്വൈസിംഗ്. അതിന്റെ താഴെ ഒരു സർവ്വീസുകാരനായ ഒരു മനുഷ്യശാസ്ത്ര വിദഗ്ദ്ധൻ. അദ്ദേഹം കിടപ്പിലായിരുന്നു.

“ആത്മാവു കടന്നു നീ കഴിഞ്ഞു പുനർജന്മം
നടക്കുന്നതെന്തെന്നു ചോദിക്കുന്നു” എന്നതിനെ യഥാർത്ഥ
രൂപം

ഉപയോക്താക്കൾക്ക് ഉപയോഗിക്കാൻ സൗകര്യം ഒരുക്കിയിട്ടുള്ളതായിരുന്നു സി.പി.എം. നേതാക്കളുടെ വാഗ്ദാനം. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ സി.പി.എം. നേതാക്കൾക്ക് ഉപയോഗിക്കാൻ സൗകര്യം ഒരുക്കിയിട്ടുള്ളതായിരുന്നു സി.പി.എം. നേതാക്കളുടെ വാഗ്ദാനം.

ന. പട്ടാളക്കാർ സങ്കടയുദ്ധം അവിടെയും അവരെ തട്ടിക്കൊണ്ടു
നിറുത്തി. 'നേരം വെളിച്ചത്തോടും ജനങ്ങൾക്കു വാശിയും വെ
ക്കിയും മലിന്യവന്നു.

ഒടുവിൽ ഉത്തരവുകിട്ടിയതായുള്ള ശബ്ദം പുറപ്പെട്ടായിട്ടു
കൊണ്ടു് കോടൻ മരുഭൂമിയിൽനിന്നിറങ്ങിപ്പോയി. പേരത്തിൽ
കാടി. അയാളെ പുല്ലുവേരും അനുഗമിച്ചു.

പട്ടാളക്കാർ ഉത്തരവു കൊടു് കാര്യം മാറിത്തുടങ്ങി. അ
പ്പോൾ ജനങ്ങൾ കൂട്ടുകൂട്ടമായി മുതിർന്നവരും തമ്മിൽക്കൂടി,
അതോടൊപ്പം മുതിർന്നവർ പരിശോധനാ തുടങ്ങി.

ജാൺ ശരാക്കത്തുനായ സമോദനനെ അന്ധി വഴി
യിൽ കയറ്റിക്കൊണ്ടുപോകാൻ അയാൾ തയ്യാറായിട്ടുണ്ടെന്നു
തോന്നുന്നു. വല്ല വിധത്തിലും അന്ധി ഗുഹയായ ഒരു പു
ല്ലുവേരായി അന്ധിത്തലത്തിൽപ്പോയി. അവർ അവിടെ ഒരു
പെൺകുട്ടി നിൽക്കുന്നതു കണ്ടു. അവർ ഏതു് സോദനാ
ക്കും സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ അന്ധിത്തലത്തിൽ
നിൽക്കുന്നവർക്കും താഴെത്തന്നെ വെള്ളംകൊണ്ടുനീക്ക
സമ്മതമുള്ളതായ ഒരു വെള്ളം അവിടെ അപ്പോൾ സ്വീകരി
ക്കുകയും ചെയ്തു. പരിശോധനയായ പ്രണയത്തിന്റെ ഉറപ്പും അവർ
സദാ വഹിച്ചിരുന്നു.

"ജാൺ! മുക്കത്തുനായാണു്. എന്താണു് ചെയ്
തുകഴിഞ്ഞു് എന്ന് അന്ധനും, സ്ത്രീയും നിറഞ്ഞ ചാത്തു
കൂടി അവർ ചോദിച്ചു.

"കുക്കത്തു പുതു സംഭവിച്ചു."

"അമ്മത്തു കുക്കത്തു അവർക്കും വാങ്ങാനായി അമ്മ
കൾ വെച്ചിട്ടുണ്ടാണു്."

"അമ്മത്തു, എന്റെ കുക്കത്തു, അമ്മത്തുവേദാ അമ്മത്തു
തിട്ടുള്ളതാണു്. ഈ വസ്തുത അമ്മത്തുവേദാ അമ്മത്തു
യും നൽകിയിട്ടുണ്ടാ. അവർ അമ്മത്തു കുക്കത്തു തീർച്ചയായും

അങ്ങനെയൊരു ഇടയിൽ അവസാനിക്കും. പട്ടാളക്കാരുടെ
കൈകൾ തണുത്തു.

അവളുടെ മുഖം വിഷാദംകൊണ്ടു മങ്ങി. നീണ്ട നീള
നെളുപ്പം തെളിഞ്ഞു പ്രകാശിച്ചു.

“ജാബ്ബി എനിക്ക് എന്താണ് പറയാനുള്ളത്. അതു
ക്രമിച്ചു കേൾക്കണം.”

ഉന്മുഖം പറഞ്ഞപ്പോൾ അവളുടെ വലംകയ്ക്ക് ഗാത്രം
വിറച്ചു ശബ്ദം പെട്ടെന്നു കേൾക്കപ്പെട്ടു. അല്പനേരം മോശം താ
മുണ്ടാക്കി.

“പറയാനുള്ളത് വലംകയ്ക്ക്. ജാബ്ബിമാപ്പിന്റെ
സാമ്പത്തികസ്ഥിതികൾ കഴിഞ്ഞിന്റെ നാവികയുടെ പുറത്തുവെ
ക്കട്ടെ.”

“അത് നീങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയിൽ എത്തിയിട്ടുണ്ടെന്ന്
കിട്ടിത്തന്നു. ഇപ്പോൾ ഇത് കൈവിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്.”

“പട്ടാളക്കാർ ജനങ്ങളെ സൂക്ഷിക്കുവാൻ എന്തുചെയ്യേ
ണ്ടു പറയാൻ പാടില്ല.”

“അതു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. പക്ഷെ ഇത്
മറ്റൊരു സ്ഥിതിയാണു്.”

“അതു ശരിയാണ്.”

“പുറത്തുപോകാൻ ഉത്തരവ് കിട്ടിയിട്ടുണ്ടോ?”

“ഇല്ല.”

“എന്താൽ നീച്ചത്താലും നീങ്ങളും പുറത്തുപോകാൻ ഉത്തരവ്
കിട്ടിയിട്ടുണ്ടാകാം.”

“പട്ടാളക്കാർ കൈകൊണ്ടിരിക്കുകയല്ല.”

“എന്തായാ അവിടേയ്ക്കാണ് അവിടുന്ന് പറയുന്നത്.
പട്ടാളക്കാർ വിശ്വസിക്കുകയോ? അവർ ജനങ്ങളുടെ അംഗം
കൊള്ളുകയല്ല. ഖജനാക്കാര്യക്കാരും വശപ്പെട്ടവർ കൂടുത
ലാണ് അവർ. അതിനാൽ അവർ വിചാരിക്കുന്നത് കള്ളവണ്ണം.”

“പിന്നെ അങ്ങനെയൊന്നുമില്ല.”

അവർ നാമുപാദം സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. അഴിഞ്ഞുകിടന്ന നീണ്ടുചുരുങ്ങിയ കുമ്പളകളുടെ അറ്റം പിടിച്ചുകൊണ്ടു അവർ ജാണിന്റെ കുമ്പളത്തുനോക്കി അല്ലെങ്കിൽ വെറുപ്പായി. അവരുടെ നീണ്ട കണ്ണുകൾ എന്തൊരു സംസാരിച്ചു എന്ന് ജാണിനു കോണി.

അവർ തുടർന്നു.

“അവർ നിങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയിലായിരുന്നെങ്കിൽ പതിനെട്ടുവശത്തുള്ള വഴിയെ പുറത്തു പോകുകയായിരുന്നു. അതിനുമുമ്പെന്ന് നിശ്ചയിച്ച സമയത്തേക്ക് ചെന്നുചേരും.”

“അതിനു പുറകെ നോക്കൂ” നീക്കം നടത്താൻ കഴിയില്ലല്ലോ.”

“അവർ കഴിയുന്നതും നോക്കും” എന്നു കാട്ടുപിരിയെ പതിഞ്ഞ സമയത്തിൽ പറഞ്ഞു.

“വഴി കയ്യുറക്കണം” എന്നു അവർ കട്ടി മുറുക്കി അങ്ങോട്ടു പോയി.

“വഴി വെളിയിൽ നില്ക്കുന്നു.”

“അല്ല, അവർ നിർദ്ദേശിച്ചപ്പോൾ വഴിക്കാൽ വഴിയെ പടിഞ്ഞാറ്റ നദിയിൽക്കൊണ്ടുചെന്നു നിറുത്തിയിരിക്കുന്നു.”

അപ്പോൾ ഒരു കൂട്ടം പടയോട്ടം ഒരു നോട്ടം കഴിച്ച് മുമ്പിൽ നില്ക്കുന്ന കുമ്പളകളിനിടെ ഒരു കടലായി. അവർ അപ്പോഴും ധൈര്യത്തോടെ നിന്നു. അതിനടുത്തു ചെന്നു അവരുടെ കുമ്പളകളിൽ കളിയാടി.

ജാൻ നിലത്തുനിന്നു നോക്കുമ്പോൾ “അതിൽസൂപ്പുണ്ടുണ്ടെന്നു പോകാൻ കഴിഞ്ഞു. ഇന്നത്തെപ്പോഴും എന്തിനായി നില്ക്കുകയല്ല” എന്നു പറഞ്ഞു.

“അത് ചെയ്യുന്നതിന് അടുത്തു കിടന്നു സമയം ഇല്ല” എന്നു നോക്കു കുമ്പളകളെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. സമയത്തിൽ കുമ്പളകളെ.

അവർ പറഞ്ഞു.

“എനിക്ക് വായിക്കാൻ അറിഞ്ഞുകൂടല്ലോ”

ജനസംഖ്യയും പുനർപ്പട്ടിച്ചു വെക്കാനുള്ള കാര്യം
വെത്തിയും പരിസരങ്ങളിലും മാറ്റംവരുത്തിക്കൊണ്ടു. വൃക്കങ്ങൾ
പോലും ആ അവസ്ഥയിൽ അടുത്തി.

“ഇനി ഒരു മാത്രയും കൂടാതെ പറഞ്ഞു” എന്ന്
അവർ കീഴ്മലാസാ അടുത്തി പറഞ്ഞു.

“വെച്ചിൽ” എന്ന് ആരുടെ നൽകിട്ടു അവർ ഫലം
കിട്ടാത്തതിൽ അവർ മുന്തിയായി നൽകുന്നു. അവർ സന്തോഷം
കൊണ്ട് വെച്ചിൽക്കൂടി അവർ അവർ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി.

അവർ അവർക്കും മുഴങ്ങി. “വെക്കം കേൾക്കുന്നു; വെക്കം
കേൾക്കുന്നു” എന്ന് വെച്ചിൽക്കൂടി വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.

“കേൾക്കുന്നു അവർ പോകുന്നു. ഈ അവസ്ഥ
സ്ഥിരമാക്കുക” എന്ന് അവർക്കും ഒരു സമാധാനമായി നൽകി പ
റവാൽ കേൾക്കുകയുള്ളു. അവർ അവർക്കും ഒരു ഉറപ്പാക്കി
അവർക്കും.

വെച്ചിൽ കിട്ടാത്തതിനാലും അവർ ഉറപ്പാക്കി വിട്ടു പോ
യിത്തക്ക ഒരു അവസ്ഥയിൽ കൂടാത്തതായി നൽകുന്നു.

ഇവർക്കും വെച്ചിൽ കൊണ്ടുപോകാൻ അവർ വെച്ചിൽ
അവർക്കും അടുത്തി.

അവർ അവർക്കും വെച്ചിൽ വിളിക്കുന്നു. അവർ
കൂടാത്ത സമാധാനമായി തിരിച്ചു. കേൾക്കുകയായിരുന്ന
അവർക്കും കിട്ടാത്തതായും അവർ വെച്ചിൽക്കൂടി.

സൂപ്പർക്കൂടി ഉറപ്പാക്കുന്നതിനും അവർക്കും അവർക്കും
എല്ലാത്തിനും അവർക്കും ഒരു അവസ്ഥയിൽ അവർക്കും
അവർക്കും അവർക്കും നിൽക്കും എല്ലാത്തിനും ഒരു
അവർക്കും വെച്ചിൽ നിൽക്കുന്നതും ഒരു ഉറപ്പാക്കും അവർക്കും

മെ സ്റ്റർത്തിച്ചു. പക്ഷെ അതിനിന്നു നോക്കിയപ്പോൾ ക
കൾ അടുത്തു നിൽക്കുന്നതിനാലാണ് മിഥ്യമായ ചിന്താ
കളാൽ.

“കുട്ടി ഈ രേഖയും കേട്ടിട്ടില്ല.”

“അതാൻ കേൾക്കുന്നുണ്ട്.....പക്ഷെ ചുറ്റുമുഖ
ത്തോ. ഞാൻ അച്ഛന്റെ നിവൃത്തിൽ.....”

“ചുറ്റുന്ന നിവൃത്തി അവൾ കണ്ടു തുറന്നുകൊടുക്കുകയാ
നും ഇല്ലേ?”

“അതല്ല അതിനെ അതും മറിച്ചുകൊണ്ടിട്ടു.”

“അപ്പോൾ ഡെസ്കിൽ അർച്ചന ചെന്നു കൊല്ലും.”

“അർച്ചന കണ്ടുവാല്ല അതുതന്നെ.”

“അങ്ങനെയൊന്നും മാർഗ്ഗമെന്താണ്.”

“കളിക്കണം.”

നോക്കിയിരിക്കുന്നവർ കൈകളെ കയ്യിൽ ഉരുത്തി.

“എവിടെയാണു് കളിക്കേണ്ടതു് കുട്ടി?”

“അതും—അതും—നിവൃത്തിയുണ്ടാകുന്നതാണ്.”

“ചുറ്റുന്ന കുട്ടി, നിവൃത്തി?”

“അതാണ് അച്ഛനെ അനുഗമിക്കേണ്ടതു്. നമുക്കു അക
ത്തുപോയി കൈകൾ കുറുക്കി ഉടുക്കേണ്ടതാണ്.”

രേഖയുടെ തിരിഞ്ഞു അവളെത്തന്നെയും അർച്ചനയും
അവൾ സമീപമുണ്ടായി.

“അച്ഛാ! വേണം, വേണം.”

“കുട്ടി പുറത്തുകൊണ്ടു ചുറ്റും വെച്ചു.”

“തെളവു സമയം തിരിച്ചു. ഞാൻ അച്ഛനെ സൂക്ഷി
ച്ചുകൊള്ളാം.”

അവർ രണ്ടുപേരും ഇരുത്തറിയിലേയ്ക്കു കളിച്ചു. “ഇ
ങ്ങനെയൊക്കെ കീറുവിൻ” എങ്ങനെയെന്നു മനസ്സിലാക്ക
വിട്ടിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു.

അ ചെറുപ്പക്കാൽ ഇപ്പോഴും അവിടെത്തന്നെ നില്ക്കുന്നു. പക്ഷേ തലയിൽ ചെപ്പിരുന്ന അമ്മി മുൽവരത്തോടെ രുചിച്ചു കണ്ണുകൾ കഴിഞ്ഞു കാണാത്ത വിധത്തിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നുണ്ട്. ആ സമയത്തും വില്ലവകാരികൾ രാത്രിയിലെ സംഭവിച്ചുകാണിരുന്നു.

“ഉത്തമ കൈയ്ക്കു നാളെ വാസ്തവത്തിൽ കാണുമിരിക്കുന്ന വധിക്കുന്നതിനുള്ള തൊഴിലിന് പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെയാണ്. ഈ അടുത്തും തെരുവുവടക്കോടുകൂടി പുറത്തുവെക്കുന്ന അറിയാൽ പാടില്ല” എന്നു കണ്ടുമുണ്ടായിരുന്നതിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ചെറുപ്പക്കാരനോടു പറഞ്ഞു.

അപ്പോൾ അല്പംകൂടി കാര്യഗ്രാഹിതകളെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. ജനങ്ങൾ കാണുമിരിക്കുന്ന കിടന്നിരുന്ന കുറിയുടെ കരുകൾ വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അയാൾ കണ്ടു.

കാര്യഗ്രാഹം കണ്ടുചിരിയിലും കോതി, അയ്യകൾക്കു പുറകിലും പ്രവേശിക്കാൻ ഒരു തടസ്സമുണ്ടായിരുന്നില്ല. “തടവുകാരൻ പുറത്തുപോയി” എന്നു കേൾക്കുക. അയ്യകൾ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. അയ്യക്കളുടെ ഉച്ചസ്വരത്തിൽനിന്നും അവർക്കു പുറത്തുള്ളതും കൈയോടുകൂടിയായിട്ടുണ്ടെന്ന് കണക്കാക്കുക. അതുകൂടി അടുത്തുനിന്നുവെന്ന് അയ്യകൾക്കുവെക്കുക “അമ്മി കൈയോടുകൂടിയിട്ടുണ്ടോ?” എന്നു ഉറക്കെ ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ടു് കാര്യഗ്രാഹിയായി രാടി.

കാണുമിരിക്കുന്ന കണ്ടില്ല എന്നുള്ള ചിന്ത നന്നായി കൈയ്ക്കു മുഴങ്ങി.

“അതു വാസ്തവത്തിൽ വളരെ കാലമായി” എന്നു കേൾക്കുന്നവൻ ചെറുപ്പക്കാരനോടു പറഞ്ഞു.

തടവുകാരനെ കാണാതെ വിടവകളായിത്തീർന്നു.

വളരെ കൗതുകം. ചെറുപ്പക്കാരുടെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന മറ്റൊരു യോഗസ്ഥൻ “ഹാ, നയനാമിയായ കാഴ്ചപ്പിടിയുള്ള ജീവനംകൊണ്ടുപോയി. എന്തെന്നോടുകൂടി” എന്നു കൂട്ടക്കൂടെയു സംസാരിച്ചു.

“കുറെ ഗുഹാത്തിൽനിന്നുണ്ടെന്നു പറയരുത്” എന്നു പറഞ്ഞു. “എന്നു കൂട്ടക്കൂടെ സംസാരിക്കരുത് പറഞ്ഞു.

“പ്രകാശം ഇറക്കിത്തന്നു അതുകൊണ്ട് എഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്തിട്ടില്ല. അടുത്തുവന്നുകൊണ്ട് അവിടെയ്ക്ക് എത്തുന്നതു കേൾവി.”

“എങ്കിൽ അത് ആവർത്തനമാണ്. അപ്പോൾ ഒരു മനുഷ്യൻ കൊടുത്തിരിക്കുകയും ചെയ്തു.”

തിരുവനന്തപുരം എന്താണ് നിശ്ചയമായി നില്ക്കുന്നത്. ചന്ദ്രികയിൽ ചെറിയൊരു കിഴക്കേക്കര?”

“നിങ്ങൾക്കു മുമ്പുള്ളതും വളരെ കുറച്ചു അറിയാവൂ. ചിലപ്പോൾ അവിടെയ്ക്കായിട്ടും സംഭവിക്കുക. അപ്പോൾ മനുഷ്യൻ പറയുകയുണ്ടാകുന്ന വലിയൊരു കൈവെട്ടിയെ അവിടെ കിട്ടിക്കൊണ്ടുവരും. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു വസ്തുതയാണ് തിരുവനന്തപുരത്ത് കാണുന്നത്.”

ഇത്തരം കൂട്ടക്കൂടെയെടുത്തുകൊണ്ടുപോയി. അതുകൊണ്ട് സമീപത്തുനില്ക്കുന്ന ചെറുപ്പക്കാരുടെ ശ്രദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. കേരളം നോക്കി അപ്പോൾ ഒരു മനുഷ്യൻ ഒരു കിഴക്കേക്കര സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ സമയത്തിനിടയിൽ കാഴ്ചപ്പിടിയുള്ള ഒരു കണ്ണുനീർ വെള്ളം വെള്ളം എങ്ങും പരന്നു. എല്ലാവരും അവിടെയ്ക്ക് ചെല്ലുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ട് അങ്ങനെയായിട്ടും ചെയ്തുപോയി.

ഒരു സമയത്തുണ്ടായ ഒരു കേരളംകൊണ്ടുപോയിട്ടും അങ്ങനെയും ചെയ്തു വളരെ ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്തു.

“അങ്ങാടിയിട്ടു തുറക്കാനല്ല പഠാനത്തു്.”

“അങ്ങാടിയില്ല.”

“അതെന്തു് ചെയ്യൂ?”

“അതേ ഏതെങ്കിലും കൈയിൽനിന്നും വാങ്ങിക്കൊണ്ടു പോയി.”

“അതാണു്?”

“അതാ എന്നിരിക്കുമ്പോൾ അയാൾ ഇതും പുറത്തു പോകാതിരിക്കാൻ ചെയ്തു വേവയ്ക്കാനിതു്.”

അാൻ ഈ സംഭാവനയും കെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുമായിരുന്നു. തനസ്സുകൂടിച്ച് അയാൾ “അാൻ — അങ്ങാടി അകത്തിരിക്കുന്നതു്” എന്നു പറയാൻ വാങ്ങിക്കൊണ്ടെന്നു നീർദ്ദേശിച്ചു.

അതുകേട്ടപ്പോൾ കാവപ്പുറം ഒരു അൾ അരിയതു പോലെയാതി. “അങ്ങാടി കൈവശം ഇല്ല, അവിടെത്തന്നെ ആവശ്യത്തിന്നു അാൻ കള്ളംപറയുകയില്ല” എന്നു വിനീത സ്വഭത്തിൽ അവനെ അയാൾ അറിയിച്ചു.

“എല്ലാറ്റും അങ്ങാടി കൈവശമായി?”

“അവളാണു്.”

“അതാ?”

“പ്രാമുഖ്യമായതായ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരി.”

“നിങ്ങൾ എങ്ങനെ അങ്ങാടി കൈവശമാക്കി?”

“അയാൾ മുഴുവനും ഉണർവ് കണ്ടിട്ടു്.”

“കാണിയിരുന്നില്ല ഇക്കല്ലാകെട്ടു അമ്പലം മനസ്സു പിടിച്ചു. “എന്താ അങ്ങനാ അപ്പോൾ വെക്കാൻ പാടില്ലാത്തതാണു്” എന്നുമാത്രം ആ അംഗാതുറൻ ഉച്ചരിച്ചു.

വേറെതൊറ്റൊരാൾ വാങ്ങിവിട്ടുക. ഒരു മാർഗ്ഗമല്ല തിരി പിന്നീടൊന്നു നോക്കാം. എല്ലാം കൈവശമാക്കിപ്പോകാം വേണ്ടു് എന്നു അാൻ വിചാരിച്ചു സാധാരണക്കൂട്ടം.

വാങ്ങി തിരിച്ചുനിറുത്തി. ഏകദേശം അതു നീക്കിയപ്പോൾ അാൻ കാവപ്പുറത്തോടു പറഞ്ഞു.

Acc. No. 5483 of 20.9.61

“നിങ്ങൾക്കു അങ്ങളെ കൊണ്ടുവന്നുവെച്ചു”; അതിൽ
ഇതു ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അതിന്റെ
അർത്ഥം മറ്റൊരു നൽകാൻ കഴിയില്ല.

“വേദം ഉണ്ടു്. ഇതുവരെയു് ചാതിൽക്കൂടെ വെ
കുന്നു” എന്നു് ഞാൻ വെണ്ടിക്കാണു് ഉപദേശിച്ചു. വെണ്ടി
അതിവേഗത്തിൽ പാഞ്ഞുപോയി.

വെണ്ടിയിലെ ജനങ്ങൾ വാഹനത്തിന്റെ ശീശ്യത്തി
നെക്കുറിച്ചു അതിശയിച്ചുനിന്നു. അതു കേൾക്കുമ്പോഴപ്പോൾ
“നിറുത്തുക” എന്നു പറഞ്ഞു മൂന്നുപേർ തടസ്സം ചെയ്തു.

വെണ്ടിക്കാണൻ കുറുകെക്കൂടി അതിവേഗത്തിൽ മാറ്റിച്ചു.

ഈ സമയത്തു് ഞാൻ അവരുടെ മാധ്യമത്തിന്നു ചി
ത്തിക്കുകയാണിരുന്നതു്. അവർ ചെട്ടന്നു അടുത്തി വെണ്ടി
അപാദിച്ചുവെന്നു വന്നു. മാത്രങ്ങൾ കെട്ടിയിൽ പുറത്തു
പോലെ അപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. അപ്പോഴു് അവിടു
ന്നു് അകാശത്തു് ഇരുന്നു.

“കേൾക്കുന്നോ?”

“ഇങ്ങനെയു് നോക്കുന്നു.”

വെണ്ടിക്കാണൻ അപേക്ഷിക്കുന്നതിന്നു ഞാൻ പുറത്തു
നോക്കി. എണ്ണമറ്റ ജനങ്ങളും വെണ്ടിക്കു ചുറ്റും കിടന്നി
രുന്നു. അവർ വെണ്ടിയെ അടിച്ചുടർന്നു് അവിടു.

“ജനാധിപ്തിയാണു് ഇവിടെ അപസ്മാനിക്കു്” എന്നു്
ഞാൻ കാണിച്ചുവെച്ചു് നോക്കു് പറഞ്ഞു.

“അവർ ഇതു ഇരിക്കുന്നു. പിടിച്ചുകൊള്ളുവിൻ
എന്നു് മറ്റും അടുക്കൽ കണ്ണാകാമുണ്ടെന്നു് പ്രഖ്യാപനം
ചെയ്തു.

“മാർഗ്ഗാധികാരം കിട്ടിയിൽ” എന്നു് വേറൊരു കൂട്ടം
ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്നു.

ജനതയിൽ വെണ്ടി വെണ്ടം ചെയ്യപ്പെട്ടു.

ഏറ്റവും ശക്തിയോടെ പ്രവേശനം നീക്കം തുടങ്ങി. അല്പനേരം കൂടിയിരുന്നെങ്കിൽ, പെട്ടെന്ന് അതിന്റെ ഗതി നിലച്ചു. ഏതാനുംപേർ ശക്തിയോടെ കൂടി അതിലിറങ്ങി. അറുപതിൽ പലകകളെ തുണുതുണുക്കി പൊളിച്ചു. അപ്പോൾ കവി കളാട്ടി അർദ്ധപ്രാണനായി, കൈപ്പറ്റാൻ കഴിയാത്ത കാഴ്ച കിഴിഞ്ഞു. അയാൾക്കു നാണവായിരുന്ന അങ്ങം പ്രത്യേക കണ്ണു.

“ഇതാ അടുത്തായിരുന്ന കാഴ്ചകിഴിഞ്ഞു; കീറുവിൻ” എന്നു അവർ ശബ്ദിച്ചു. അടുത്തക്കിഴിഞ്ഞാൽ അറുപതിനായിരത്തിന്റെ നേർക്കു മരുതൻ ഇരുമ്പുകമ്പി പാടി. അതു കയറുന്നതിനെ മുറിച്ചുകയറ്റി. മരുതം ധാരാളം പ്രവഹിച്ചു. ഏതാനും മാത്രകൾക്കുള്ളിൽ അയാൾ നാശമുട്ട പെട്ടു. പിൽവശത്തുനിന്നും കെട്ടിട്ടുള്ള അമ്പളിൽ ചരിച്ചു. രാജനനിമിത്തം ആ ശരീരം മുറുപ്പു പിടഞ്ഞു. പിന്നീടു ചലനം കില്ലാതായി.

ഏതാനുംപേർക്കു കൂടി കൂതശരീരത്തെ കാഴ്ചയ്ക്കു പിടിച്ചു വലിച്ചിഴച്ചു. വഹരെയുടെ അറിവ് അവരുടെ കാഴ്ചയ്ക്കു കീഴെ നിമിഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചെറുപ്പംകാൽ അറുപതിന്റെ മരുതയുത്തരവായിത്തന്നെ നില്ക്കുകയും ചെയ്തിട്ടു.

ഈ കൂർകൃത്യം കണ്ടു “ചന്ദ്രൻറെ സാക്ഷാ” എന്നു കാഴ്ചകിഴിഞ്ഞു സന്തോഷം വിളിച്ചുകൊണ്ടു.

മരുതൻ കെട്ടി കാഴ്ചകിഴിഞ്ഞു കൊടുത്തു. അതികൊണ്ടു അയാളുടെ തൊപ്പി തെറിച്ച്ചെയ്തി. വേറെ ഹാർഡ് യോക്കിന്റെ മുട്ടുകൊണ്ടു മുഖത്തു ഇടിച്ചു. അയാൾക്കു കൈ സാധു മലർന്നു. അയാളുടെ ശരീരത്തെ മുട്ടുവെട്ടി അയാൾക്കൊണ്ടു അടുക്കൾ കീറി പ്രണയപ്പെടുത്തി. മരുതം മരുതത്തിൽനിന്നും ഒളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഈ പ്രകാരമേയും അവർ ഹാർഡ് യോക്കിനെക്കുറിച്ചു കൊണ്ടുപോയി, അവിടെ മരുതയായിരുന്ന പലകകളെ.

[illegible]

ജനനത്തെ സൂക്ഷി സംരക്ഷണം കരുതിയതാണ്
കുടുംബശ്രീയുടെ അനുജനായ യുവജനായ അഖിലിന്റെ
തീരുമാനം.

പ്രശ്നങ്ങളായ ആകാശത്തിൽ ഉദിച്ചുയന്ന നക്ഷത്രങ്ങൾ മകരമണിഞ്ഞ തുടർച്ചയായ ഒരു സൂക്ഷ്മമായ ഗോളി. കടലും കടലാത്ത ഭരണത്തുളളിടം മുമ്പത്തെ പാലത്തിൽ കൂടെ ഇവിടെ വീണ്ടും അക്കാത്തിയ ഉത്തരവാക കയ്യ. അത് അവർ സ്വർഗ്ഗപ്രണയത്തിന് മേലുള്ള നക്ഷത്രമേ അതിരിക്കാം.

IV

1672-മാഷക് അംഗ്യം ഇരുപതാമിതതി, സഹ
 യോജിതാനികളായ ഒരു സഹോദരന്മാരും മിക്കച്ചവരും
 പൂർവ്വനോന്നതരും ഭൂതകാലത്താൽ സംഭവിക്കുമായ്. സഹ
 യോജന നിഷ്പക്ഷം നേട്ടമിരിക്കുന്ന രോഗമരണാൽ വരിക
 വന്ന അഭിനന്ദനത്തിന്റെ ശക്തികളായി മെരുപ്ത
 ക്കയും, മിക്കമുണ്ടാക്കി വട്ടക്കൊട്ടിയതും അംഗമംഗം വന്നിട്ടു
 മെരുപ്തയും മൃതശരീരങ്ങൾ കാണുവാനുള്ള മറ്റു അല്ലാത്ത മര
 ന്നുള്ള ശക്തി.

മാനിക്കൽ പരിമാർക്കൽ സങ്കരം കിട്ടും കരുതൽ കാര്യവും കൈവീഥിയും കടന്ന പാതയോടുകൂടി. പ്രതി അമ്മയിൽ കഴുന്ന പൂക്കളിൽ തമ്മിൽ നോക്കി വെളിച്ചത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടു. അമ്മയും കഷ്ടം. അമ്മയിൽ കയറി അമ്മയും കേൾക്കുക. അമ്മയിൽ നിർമ്മാണസമയം അമ്മയും കടന്നുവന്നു.

മലയാളസമൂഹങ്ങളും, മലയാളപ്രവാചകരുടെ കൈകളിലായിട്ടുള്ള മണി
 കൈകളും കഴിഞ്ഞു, നഗരത്തിൽ നടന്ന പ്രാക്ഷാഭാസങ്ങൾ
 കൂട്ടി നിശ്ശേഷം ഉണരാനെ ശാന്തമായി പരിവർത്തിതമാകുന്ന ഒരു
 കെട്ടിടത്തിനകത്തു പരിചാരകൻ കടന്നു. അപ്പോൾ സംഭ
 വിക്കുന്ന കലാപാദം, അന്ത്യശ്വാസം, ഹൃദയം എന്നീ അറിയാ
 നെ അതിരറ്റ സംരൂപിച്ചതൊട്ടും സമ്പന്നമായതൊട്ടും സ്വന്ത
 മോഹിനിയിൽ വ്യാപ്തനായി ഹാരം അകിൻ കാലതാപനം
 ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

അതു വാൽമീയില്ലാതെ മറയ്ക്കപ്പെട്ടു.

അയാൾ ജനിച്ചതും വളർന്നതും അവനായിത്തീർന്ന
 നാളിൽ അവിടേയിട്ടു പോകുന്നതിനുള്ള മനസ്സുകേടു കറ
 കെട്ടുന്നതല്ല അയാൾക്കുള്ളത്. വോദ്ധ്യത്തിലേ വാൽമീയി
 ന്റെ അടുത്തുമാർ ഭവിച്ചുപോയി. അവർ കണക്കിലാവി
 കൂ സമ്പാദിച്ചിരുന്നു. അതു മുഴുവനും തന്റെ കയ്യിൽ കര
 മെടുത്താടുത്തിട്ട് ഐകസാന്താനമായ വാൽമീയിന്റെ അർപ്പ
 വിട്ടുകൊടുത്തു.

“കുടുംബത്തിന്റെ ജീവിതസംരക്ഷണത്തിനായിത്തീർന്നി
 ഈ സ്വത്തുവിലകളെ നഗരത്തിൽ മലയാളക്കാർ. അതല്ലാതെ
 താല്പരൻ വേവലെയ്ക്കു കണ്ടിട്ടു ജീവൻ പുലർത്തുന്ന ഒരു ജീവി
 തം നിന്നുണ്ട് എത്ര സുഖകരമായിരിക്കും.”

കുടുംബത്തിലേക്കുവന്ന അദ്ദേഹം വാൽമീയിന്റെ കൈ
 വാങ്ങിക്കൊണ്ടു നിൽക്കുന്ന വാൽമീയിന്റെ കൈകളിൽ
 വിരുന്ന കൂട്ടി അപ്പോഴൊന്നുമ്പോൾ സ്നേഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ശരി
 യായ നിമിഷത്തിൽ വാൽമീയിന്റെ വളർന്നതിനു കൈക
 ങ്ങളായിരുന്നു ഉത്സാഹവും താല്പര്യവും, അല്ലാതെ സന്തോഷ
 കലാപരമായിരുന്നു.

വാൽമീയിൽ പ്രായമുള്ളപ്പോൾ അന്നിടെ സിദ്ധിച്ച സ്വ
 ത്തിനെ വേണ്ടാതെ വിനിയോഗിക്കുന്നതിനു തീർച്ചയു
 ണ്ടി. അയാൾ ചെടികളെ പററിയും ചിത്രശാസ്ത്രത്തെ പ

നീയും കഴിയാന്യായമാക്കി അറിവിന് സമ്പാദിച്ചിരുന്നു. കി
ളാവുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ ശേഖരിച്ചുനടക്കി നൃത്തിടുന്നതുകൊ
ണ്ട് അയ്യപ്പൻ ചിത്രങ്ങളും അയാൾ സംരക്ഷിക്കുവാൻ ക
രുതിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അക്കാലത്തു ഡച്ചുകാരും ഫ്രീഷ്വലുകാരും ചേർന്നു
വളർന്നിരുന്നതായ പുസ്തകങ്ങൾ എടുത്തുനടക്കി അയാൾ
സംരക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി നാ
ട്ടിതലങ്ങളും പുതന്ത തുടങ്ങിയ ഉണ്ടായി. പലരും അതിൽനിന്നും
വിട്ടുപോകുകയും വേണ്ടി ചേർന്നുവെക്കുകയും ചെയ്തു. അതി
നിമിത്തമുള്ള പുസ്തകം പഠിക്കുന്നതിന് പലരും ഉത്സാഹം കാ
ണിച്ചു.

വാൽമീയിന്റെ പുസ്തകങ്ങൾ വളർന്നുനടക്കി പലരും അ
ന്നുപോലെയെങ്കിൽ ചേർന്നു എടുത്തു ചേർന്നു പഠിച്ചു. അ
യാൾ വാൽമീയിന്റെ നീലാഞ്ചലിപ്പുസ്തകവും അയാൾ
വളർന്നു പഠിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങളും അയാൾ ഉറപ്പാക്കി
യെന്നു സ്ഥിരപ്പെടുത്തി പഠിപ്പിച്ചു. മൂലത്തിലും സംസാരി
ക്കാൻ തുടങ്ങി.

അയാൾ പിതൃസ്വത്തുടനീളം ഈ ഭാരതീയർക്കു അ
പ്ലോക്കുപ്പാൻ, അയാൾക്കുപോലെയെ ചിന്തിച്ചുവെക്കുകയും അതി
നിന്നു നീലാഞ്ചലിപ്പുസ്തകം സമർപ്പിച്ചായി ഉണ്ടായി.

അയാൾ സംരക്ഷിക്കുക കിളയാന്യായമാക്കി വാൽമീയിന്റെ
വസ്തുതയിൽ പോയി അന്ത്യമായി പകർത്തി. അയാൾ
അന്ത്യമായി സമർപ്പിച്ചു വിവരിക്കുന്ന ആ പുസ്തകം
സമർപ്പിക്കുകയായെന്നു കേൾക്കുകയും പുസ്തകങ്ങൾക്കിടയിൽ ചിന്തി
ക്കുകയും ചെയ്ത സമർപ്പിക്കുകയായെന്നു കേൾക്കുകയും ചെയ്തു. എ
ന്നാൽ അയാൾക്കുള്ള കോപ്പായി സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. എ
ന്നാൽ വാൽമീയിൽ അയാൾക്കുള്ള അതിൽ അറിയാത്ത
അറിവുണ്ടെന്നു സംശയിക്കുകയായെന്നു കേൾക്കുകയും ചെയ്തു. അ
യാൾക്കു അറിവുണ്ടെന്നു കേൾക്കുകയും ചെയ്തു. എന്തിനും അയാൾക്കു അറിവുണ്ടെന്നു കേൾക്കുകയും ചെയ്തു.

ചന്ദ്രമൗനാഭിനയിട്ടും വാൽമീലിനെ അവർ അഭിനയിച്ച്
തെയ്യമു.

വാൽമീലിൽ നീലാംബുജങ്ങൾ വളർന്നി പേര സമ്പാ
ദിച്ചു എന്ന കഥയ്ക്കു സമീപഗ്രാമത്തിലുള്ള ഒരു കന്നി
ക്കാളുന്ന അമ്പലത്തട്ടു അമ്പലവാസിയെ സ്തംഭിപ്പിക്കുന്നതാ
യിരുന്നു. അമ്പലമുക്ക് പേര അംഗസ്തൽ എന്നാണ്. നീ
ലാംബുജം അമ്പലം വളർത്തിവന്നു എന്നാൽ അമ്പലം അ
മ്പലക്കരണാട്ടം കീഴ്ത്തി കെട്ടിത്തന്നിട്ടു. അതു അമ്പലമുക്ക്
കട്ടണ. അപരനെ ചളത്തിയിരുന്നു.

അമ്പലം മുറുപ്പാൽ എളിമനിയായിവെള്ള ഒരു കട്ടംവാലാ
മയിരുന്നു. തിന്നൽ കൊഴിയിൽ തടയണം ചിലവിട്ടവർ
അമ്പലത്തെ സാധിച്ചിട്ടു. പട്ടികയും കിട്ടുന്നതും ചെറു വി
ത്തുകൾ വാങ്ങി കൈകൾക്കി നട്ടുകയും പുഷ്പങ്ങളിൽ വി
ല്ലയും കെട്ടുന്നു. കൃഷിയിൽ ഏകാഗ്രഹിക്കുന്നവർ അ
മ്പലം ദിനം കഴിച്ചു.

അമ്പലമുക്ക് ഇടയിൽ അമ്പലം നല്ല സമയമുള്ളവനാ
യിരുന്നു. അമ്പലമുക്ക് പൂക്കളും അളകൾക്കു പ്രിയമുള്ളവരാ
യിരുന്നു. പുറം മന്ത്രമല്ല ഒരു വാൽമീലിന്റെ പുഷ്പങ്ങളാ
ലാണല്ലോ വെളിച്ചമുള്ളതല്ലെങ്കിലും പരിമളത്തിനു മേകു
വും വെളിച്ചം. നീലാംബുജത്തിൽത്തന്നെ പല ഉന്നം അ
മ്പലം വളർത്തിയിരുന്നു. അമ്പലമുക്ക് കീഴ്ത്തിയും കൂടാതെ
കൂടാതെ ഹ്രസ്വമുക്ക് പോർട്ടുഗീസുവരെ എത്തി.

വാൽമീലിൽ കൃഷിയിൽ പല മാറ്റങ്ങൾ വരുത്താൻ
കീർത്തിയാകി. പുഷ്പങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു വെക്കുന്നതിനും വി
ത്തുകൾ നൽകിക്കുന്നതിനും അതുസംബന്ധിച്ച പല മറ്റാ
കീകൾ വേരടുന്നതിനുമായി ഒരു കെട്ടിടം പണി കഴിച്ചിട്ടു.
അതു മുറി ഓരോ കെട്ടിടത്തിനായി അറക്കിയിട്ടു. തോട്ടത്തി
ൽ അതുപോലെ പണിയുമാം വരുത്തി. കൂടാതെ പെട്ടിച്ചു

സംരംഭനമായിത്തീർന്നു. വെറുതെ കിടക്കുന്നതായി കണ്ട സ്ഥലം അടുത്തടിവനും ഉദാസ്ഥൽ കിട്ടിച്ചിട്ടിരിക്കും. അതിൽ അനവധി കെട്ടി മുതലായതു് അടുത്തടിവനും നീക്കത്തിനിരിക്കും. ചെടികൾക്കു അധികം ചൂടുതട്ടാതെ ചിലവെടുത്തു തൽക്കെട്ടി ചാത്തിയിരിക്കും. വേറെ ചിലതിൽ കൂടുതൽ വെളിച്ചം തട്ടാൻ എന്തെങ്കിലും പണി ചെയ്തിരിക്കും. ഈ കണത്തിൽ വാൽജീൽ നടത്താവുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഭാരതം വെക്കുവാൻ അനാടി അസ്സിലാക്കി. അപ്പോഴാണ് തന്റെ ഭാരതത്തെയും വെളിച്ചം 'ചുറ്റുമുഖസ്വ' അപഹരിച്ചു എന്ന് അയാൾക്കു അറിയാനിടയായതു്.

പിന്തുടരുന്ന നാലുകേടി തിരിയുവാൻ, വേറെ വഴി തിരിയ്ക്കുവാൻ നാലുകേടിനായിരും വാൽജീൽ ചുറ്റുമുഖസ്വ അതി കെട്ടാവുന്നതിന്റെ ഭാരതം അതൽക്കാരം അസ്സിലായിട്ടില്ല. അതുപോലെ ചെലവുകൾക്ക് വെക്കുവാൻ വാൽജീൽ അതിയായതുകൊണ്ടു അസ്സിലായുടേ കർത്തവ്യം അസംഹരിയതായി വെച്ചു. എന്നാൽ അല്ലവും പിന്നോക്കം മറിച്ചുവെക്കുന്നതു തീവ്രവ്രതം അയാൾക്കു അറിയാൻ അനുവദിച്ചു. കെട്ടാവുന്ന സ്ഥലത്തുവന്നു ചെടികൾക്കായി കെട്ടിയെടുത്തു. പുതിയ കെട്ടികൾ നിറച്ചു അയാൾ ചെടികൾ നീക്കി. കൈകളെ യഥാസ്ഥാനം അടുത്തിൽ ഇളക്കി വെട്ടു് അയാൾ എല്ലാപ്പോഴും സൂക്ഷിച്ചുപോന്നു അനവധി വെക്കുവാൻ ചുറ്റും അയാൾ പണിച്ചുവെക്കിയും എന്തെങ്കിലും വെക്കുവാൻ വാൽജീൽ തന്റെ നീക്കംവെക്കുവാൻ കൂടുതലായി ഉപയോഗം അയാൾക്കു കൊന്നി.

വാൽജീൽ വെക്കുവാൻ പതിവുതന്നെ. അധികകാലത്തേക്കു തീവനിഞ്ഞില്ല. അസ്സിലാക്കി വെച്ചു വെച്ചിട്ടു്, ഉപയോഗം അയാളിന്റെ നിന്നും ഉപയോഗം ചെയ്തു. നാൾക്കുനാൾ അധികമായിരും ഉപയോഗം ഉണ്ടിച്ചു അയാൾക്കു വെക്കുവാൻ അയാൾക്കു കൊന്നി.

വാൽമീൽ സ്വന്തകാര്യം ശരിയായും നിവഹിച്ചു പോന്നു. അയാൾക്കുണ്ടായിരുന്ന പുഷ്പങ്ങൾ എടുത്തുനീക്കി അയാളുടെ ബുദ്ധി പ്രവേശിച്ചിരുന്നതു്. പ്രസിദ്ധമായ പട്ടണങ്ങളിലെ ചേരകളെ പൂക്കാൽ കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതും മേട്ടിട്ടില്ലാത്തതുമായ പലത്തിരി പുഷ്പങ്ങൾ അയാൾ വളർത്തി പരിരക്ഷണം ചെയ്തു.

പുഷ്പങ്ങളുടെ അകൃത്യവും പ്രകൃതിയും മറന്നതിന്നു ശാസ്ത്രീയമായ പല പരിരോധനകളും അയാൾ നടത്തി. മനോഹരവും അയാളുടെ പുഷ്പങ്ങളെ പൂർവ്വധികം പ്രശംസിച്ചു തുടങ്ങി.

വാൽമീൽ ഒരു ചിത്രശാലയായിരുന്നു. പ്രമാണക്കർക്കുകനകനിറം കലർന്ന കിരണസമൃദ്ധങ്ങൾ തുടലും, സൂര്യവരും, സൂര്യോദയവുമായ പുഷ്പങ്ങളുടെ ഇളംകളങ്ങളിൽ തട്ടിത്തയനമാവുന്നതായി പ്രശംസിക്കുന്നവർ വാൽമീൽനിന്നു കൂന്നായി കരകളും നിന്നു അവയുടെ നേർക്കു മറുപടിയോടുകൂടി അവയെ സാഗരമോളം പരിയാണം. അവയുടെ സമീപത്തു സ്വപ്നവാസത്തിലല്ലാതെ ഭൂതഗതിയിൽ അയാൾ ഒരിക്കലും അണയുന്നില്ല. നീലാംബുജങ്ങൾ തോന്നാത്ത ഉഷ്ണമായവയിൽ പൂംപോടി പാറിക്കുമ്പോൾ അയാൾ വല്ല ഹൃദയവും സംഭവിക്കുമോ എന്നുള്ള ചിന്തയാൽ അയാൾ ഉടൻ സ്നാനമായി കൈല്ലെടുത്തു പുഷ്പങ്ങളെയും കൊട്ടു—തൊട്ടില്ല—എന്ന മട്ടിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടും ഒരു ജലം അയാളെ പരിക്കാക്കുമ്പോൾ അയാൾ അനേകം കണ്ണീർതുള്ളികൾ പൊഴിച്ചിരുന്നു. നവനവമായി ചെട്ടുകൾ പുറപ്പെടുവിക്കാൻ അയാളുടെ ഏതാനും അനുചരന്മാരുള്ള അനേകം അനുഭവദികളായ മന്ത്രി വർഗ്ഗമാണ്പോലും അനുചരന്മാരെന്നു. പുഷ്പങ്ങളുടെ ഇളംകൾ സദാ പരിശോധിച്ചു പുഷ്പങ്ങൾക്കു മറുപല്ലു നൽകാൻ അയാൾ ഇടയ്ക്കൽ കഴിയാത്തവിധം അത്ര വെട്ടുപാടി അയാൾ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. പുഷ്പങ്ങളുടെ അഭിമാനം മലിനമാക്കുന്ന അയാളുടെ നേതൃത്വം വികസിപ്പം. നീലാംബുജങ്ങളുടെ മി

കേരളീയർക്ക് തൊഴിലും പണിയുമായും അനുബന്ധമായിത്തന്നെ
അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ വല്ലാതെ തപിപ്പിച്ചു. അതുകൊണ്ട്
രണ്ടുപിതങ്ങൾക്കും അനുബന്ധമായിത്തന്നെ അടുത്തുവന്നു. അതുകൊണ്ട്
എവരുംതന്നെ അതുകൊണ്ട് ജീവിതത്തിൽ വെറുപ്പും
കൊന്നി.

[illegible]

പാൽമിനീന്റെ 'ജയ്' സംഗ്രഹങ്ങൾ ഉപരി
 കാണാം. സാധാരണമായിരുന്നു. യാത്രയ്ക്കായി,
 കയ്യിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു കയ്യിൽ നശിപ്പിക്കാൻ തീർത്തു
 അത് പരസ്യമായി വെച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ
 കയ്യിൽ അത് കയ്യിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു കയ്യിൽ
 അതിൽ നാൽക്കിയിരുന്ന ശിഷ്യൻ പാൽമിനീയെക്കുറിച്ചു
 വിവരം അതിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു കയ്യിൽ

എന്നാൽ അതിന്റെ കേവലം ചെറിയ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി
അതിന്റെ ചെറിയതായോ അതിന്റെ ചെറിയതായോ.

ഒരു സാമൂഹ്യതലിൽ അയാൾ ഒരു പുച്ഛമുള്ള ചിരി
ച്ചു കര നീളമുള്ള കയറിക്കൽ രണ്ടൊത്തും ലോണിന്റെ
പിൻഭാഗമുള്ള ബന്ധിച്ച പുരത്താളത്തിൽ പിട്ടു. വായി
ത്തിൽ ഭാരനയാക്കി വളർത്തിയവ കെട്ടട്ടെ. വീടാൽവെച്ചുണ്ടാ
ക്കേട്ടതിൽ അവ ചെറുചെറു. ഒരു പുച്ഛമുള്ള ഉദമസ്ഥൻ
ജീവനരിയും കൂടുകൾ നെടുവിട്ടുപോന്നു. ഭയന്ന പുച്ഛകൾ
കാലോത്തവർക്കിനു കാരൻ കാത്തിക്കയും, അതിന്നു സാധിക്ക
കൊള്ളാതിൽ ശബ്ദമുണ്ടകയും ചെയ്തു. ഈ നിമിഷിൽ അവ വ
ളരെ പുച്ഛമുള്ള നാരിപ്പിച്ചു.

மாண்புமிகு கிராமியினர் உதவி அமைச்சர் அவர்கள்

അതുവരെയും അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. അക്കാട്ടുകുടി വിജയവിയുടെ മൃഗം കറുത്തിടത്തു വരായി. അ ദുഷ്ടന്റെ സാഹസം അ ചെടികളെ നാശിപ്പിക്കണമെന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ അ ഇ് അങ്ങനെയൊ സാധ്യമായില്ല.

ഈ ദ്രോഹകൃത്യത്തിന്റെ കർത്താക്കൾക്ക് വാൽവീലിനു ഉപഹിതാൽപോലും സാധിച്ചില്ല പൂച്ച സാമ്പരിച്ച പാടുകൾ കാഴ്ചയ്ക്കു ധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇനി മേലും പൂച്ചകളുടെ ശവ്വശൃംഖലകൾ വീഴ്ത്താൻ അങ്ങനെയൊ ഭൂതനത്തോളം സൂക്ഷിക്കേണ്ടതിനു നിശ്ചയിച്ചു.

ഓരുകണ്ണൽ ഈ ഏല്പാട്ട് അറിഞ്ഞു. രാത്രിയിൽ കാവല്ലു തന്റെ ചെറുമാനവും അങ്ങനെയൊ കഷ്ടം. പുറത്തു കറുത്തൊന്നെ കണ്ടു പിടിക്കാത്തതിൽ മലയാളം സന്തോഷമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. കൂടുതൽ മുൻകരുതലോടെ പാവക്കാഹളകളെയും നടക്കുന്നവരെയും അങ്ങനെയൊ ദൃശ്യമായിരുന്നു.

അ രാജ്യത്തു പ്രാബല്യത്തിലിരുന്ന കൃഷിപ്രദർശന സംഘടനയ്ക്ക് ഒരു വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. അധികാരികളുടെ കയലത്താൽ കറുത്ത പൂച്ചകൾ ചേക്കേറത്തക്ക നീക്കം ചെയ്യും കൊണ്ടുവരുന്നവർക്ക് ശരിയായ ഒരു സന്താനം ലഭിക്കുമെന്നായിരുന്നു അതിന്റെ സാരം.

നീയായെങ്കിലും വളർത്തുനായയെല്ലാം ഈ കേന്ദ്രപരിഷ്കരണത്തിൽ വിജയം നേടണമെന്നുള്ള സദാദൃശ്യത്തോടു കീഴ്ന്നതും മെഴുത്തുടങ്ങി അല്പവും കേൾവിയില്ലാത്ത പൂക്കാരതം സമ്മാനത്തിനു അർഹമായ പുസ്തകം എടുക്കുന്നതിൽ അല്പശ്രദ്ധയുണ്ടായി. നാട്ടിലെല്ലാം സുലഭമായിട്ടും പാഞ്ഞു. എന്നാൽ മറ്റൊരു വിളംബരപ്രകാരമുള്ള പുസ്തകം കിട്ടിയില്ല.

വാൽവീൽ വീച്ചുതന്നും സന്താനം കിട്ടാത്തതും നിശ്ചയത്തോടുകൂടി അറിയിച്ചു. ശസ്ത്രീയാ വിജയകരം പാക്കെല്ലുടങ്ങി ഉണ്ടിടുന്നതിൽ അതരം പ്രത്യേക ശ്രദ്ധചിട്ടിച്ചു.

അയാൾ അതിനെ മെഴുത്തുപുറപ്പെട്ടു. ചെരികൾ വളർത്തുന്നതിനുള്ള സാധനങ്ങളുടെയിടയിൽ അതു കിടക്കുന്നു. ഇതുകൊണ്ട് അക്കം സംരക്ഷിച്ച് ഇടയില്ല.

അ ചുവർ ലോഭത്താലും കാഴ്ചയിലുള്ള വളർത്തു പുത്രന്റെ മുഖത്തുണ്ടാക്കി അല്പനേരം നിന്നു. അ നിർദ്ദോഷി യുടെ മുഖത്തു് ഒരു വികാരവും പ്രസ്തുതിച്ചില്ല. എന്തെന്നു വന്നാലും അതിനെ ജാബർ ഭടികകു മറന്നുപോയപ്പോൾ കൊടുക്കുന്നതെന്നു അതിന്റെ ഭാരാധ്യ പ്രത്യേകം നിശ്ചയിച്ചു.

അതിൽ പിന്നീട് കാഴ്ചയിലുള്ള അവിടെ കെറിട്ടില്ല. ജാബർയുടെ ഏകദേശം ഓരോന്നായിരുന്നു ചാൽപ്പിൽ നന്നായിരിക്കുന്നില്ല. അയാളുടെ പേരിൽ ചെറുപ്പം സംഭവംപോലും അ നിശ്ചയം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. നല്ല നല്ല പുപ്പുക്കൾ എടുത്തുകൊണ്ട് അയാൾ സകലനായിരുന്നു. നീലാംബുജത്തിന്റെ ശരം പണ്ടുള്ളതിലും പതിനേഴു വർഷത്തിനകത്ത് അയാൾക്കു സംഭവിച്ചു. ചിലപ്പോൾ ചാൽപ്പിൽ അതി മുഴുവനും ജോലിയിൽത്തന്നെ ഉപയോഗത്തിൽ കഴിച്ചിട്ടുണ്ട്.

1672-ാണ്ടു് അഗസ്റ്റ് ഇരുപതാംതീയതി ചരിത്രപ്രധാനമായ സംഭവങ്ങൾ നടക്കുമ്പോൾ ചാൽപ്പിൽ ഗ്രാമത്തിനകത്തു് ഒരു മുറിയിൽ കിട്ടിത്തുറന്നു ചെരികളുടെ സങ്കീപതികത്വം എന്തെന്നും, അപോഷിക്കത്തയിരുന്നു. അടുത്തു്, വിളംബരപ്രകാരമുള്ള നീലാംബുജം എടുത്തുനീക്കി വിത്തും തയ്യാറാക്കിയിരുന്നു. അയാളുടെ കീഴ്തി പരന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും അനവധി അളകൾ, തോളും കാണാൻ വരുക പതിവായിരുന്നു.

അയാൾ ഇങ്ങനെ വിചാരിച്ചു "എന്റെ പ്രകാരം മെഴുത്തുപുറംകൊണ്ടു സഞ്ചനത്തിൽ കിട്ടുന്ന ഇതുകൊണ്ട് സാധാരണക്കാരി വികിച്ചുകൊടുക്കും. എന്നിങ്ങു ധനക്കുന്തിന്? പിന്നീട് അത് ഇതെല്ലാം മതിയാക്കി സവരകു കാര്യം കഴിക്കും. മറ്റു ഇതെല്ലാ സാധനം, എന്തെന്നു

അൻ പൂക്കളാലുള്ള സംസ്കാരം ഭരിച്ചുവെക്കും. ഇതു ഇല്ല; അൻ ഒരിക്കലും അപരനെ പ്രതിപക്ഷിപ്പിച്ചു."

വാൻമിൽ പെരുത്തന്നാൽ ശ്വാസംവിട്ടു. അങ്ങാട്ടു കൂലം കേൾപ്പം വെട്ടി.

പിന്നെനും തുടർന്നു:--

"അതത്ര ദുഃസ്ഥിതിക്കുക്കൊന്നു അങ്ങനെയല്ല. വിജയം പാകണം. മുട്ടിച്ചു ചെടിയായി പുഷ്പം വരട്ടെ. പിന്നീട് നോക്കാം."

അല്ലത്തരം അയാൾ വിറക്കുമ്പോൾ ആകാശത്തു നോക്കിയിരുന്നു. കുറച്ചു കേവലപരവം മുട്ടിൽ നിന്നുനൽ അയാൾ + ആ. അവ കുറച്ചുകഴിഞ്ഞു ശുഭമായിപടൽ അയാൾ കൈകൾ മുറുത്തുപോയി അങ്ങനേ.

അന്നതരം അയാൾ ഏഴുനൂറു പുറത്തുപോയി. അറുനൂറ്റിൽ കൊടുപന്ന നീലംവെള്ളംകൊണ്ടു അയാൾ കുനിക്കുക കടക്കിപ്പു. അവ അയാളോടു ഏഴുനൂറു കൊള്ളിപ്പറമ്പാൽ അറുനൂറ്റിലൊന്നുവെന്ന് അയാൾക്കു തോന്നി. "കൊള്ളായെ ചെടിക്കു" ഏഴുനൂറു അയാൾ ഉള്ളിൽ കിട്ടിയെന്നു പ്രേമപി സ്തോത്രം വാങ്ങുക. മരണിക്കിത്തന്ന കൈകളിലൊരു നിവർത്തി അവയിൽ ചെടിയിരുത്തുന്ന പൊരിയെ അയാൾ തുടച്ചു ശരിയാക്കി. വിടരാനായ ചിരമുദാഹരം അയാളെ സ്മരിച്ചു നോക്കി. അവ പുഞ്ചിരിക്കത്തോളം ഓടിക്കൊണ്ടുവരികെ വെട്ടി കടക്കിപ്പു. പുണ്യശാലയോടു വിരേഗ കൈ നീക്കംവെട്ടു ത്തിരുന്നപിടം അയാൾ ചെന്നിരുന്നു. അതിന്നു അയാൾ പ്രണയപുണ്യം സംവദിക്കിപ്പു. അയാൾ കൈകൾനീട്ടി സ്തംഭിക്കാൻ ചവിട്ടു അതുനിമിത്തം അവ സങ്കടപ്പെട്ടു കിടന്നു എന്നുചിഹ്നിച്ചു അയാൾ കൈകൾ വേഗം മടക്കി. അപ്പോൾ ഒരു കൈകളെത്തന്നെ അവിടെ വിഹരിച്ചു. പുഷ്പം അല്ലത്തരം ചാങ്ങുക. വാൻമിൽ, സാനിറ്റാക്കെ കണ്ടു അടുത്തി. അതിനെത്തുടർന്നു പരമ്പരയിൽ വീഴി. വെട്ടി

കേരളവരയ നീലാഞ്ചലിയിൽനിന്നും കാട്ടിപ്പോയ ഒരു കോട്ട
കോട്ടയിൽ വീക്ഷിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അയാളുടെ കീഴിൽ
കേരള സ്വർഗ്ഗം ഉണ്ടായി. അപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
അയാൾക്കു കിട്ടിയ വെള്ളം കേരളത്തിൽ. മേൽമേൽ തുടർ
കേരളം അയാൾക്കു കിട്ടിയപ്പോൾ പോയി.

മുറിക്കേട്ട കേരള കന്യാവതിയിൽ കിട്ടിയപ്പോൾ, പുറ
ത്തു കാട്ടിപ്പോയ ഒരു കോട്ട.

“കേരളം” എന്ന പേരും വാർത്തിൽ കിട്ടിയപ്പോൾ.

“അതാണോ. കേരളം” എന്ന പേരും വാർത്തിൽ കിട്ടിയപ്പോൾ
കേരളം കേരളം എന്ന പേരും വാർത്തിൽ കിട്ടിയപ്പോൾ.

“എന്നു വിളിക്കുന്നു” എന്ന പേരും വാർത്തിൽ കിട്ടിയപ്പോൾ.

“എന്നിരിക്കുന്നതോ” എന്ന പേരും വാർത്തിൽ കിട്ടിയപ്പോൾ
കേരളം കേരളം എന്ന പേരും വാർത്തിൽ കിട്ടിയപ്പോൾ.
കേരളം കേരളം എന്ന പേരും വാർത്തിൽ കിട്ടിയപ്പോൾ.
കേരളം കേരളം എന്ന പേരും വാർത്തിൽ കിട്ടിയപ്പോൾ.

കേരളം കേരളം എന്ന പേരും വാർത്തിൽ കിട്ടിയപ്പോൾ
കേരളം കേരളം എന്ന പേരും വാർത്തിൽ കിട്ടിയപ്പോൾ.
കേരളം കേരളം എന്ന പേരും വാർത്തിൽ കിട്ടിയപ്പോൾ.
കേരളം കേരളം എന്ന പേരും വാർത്തിൽ കിട്ടിയപ്പോൾ.

“വിളക്കുകൊണ്ടാണോ” എന്ന പേരും വാർത്തിൽ കിട്ടിയപ്പോൾ.

കേരളം കേരളം എന്ന പേരും വാർത്തിൽ കിട്ടിയപ്പോൾ
കേരളം കേരളം എന്ന പേരും വാർത്തിൽ കിട്ടിയപ്പോൾ.
കേരളം കേരളം എന്ന പേരും വാർത്തിൽ കിട്ടിയപ്പോൾ.
കേരളം കേരളം എന്ന പേരും വാർത്തിൽ കിട്ടിയപ്പോൾ.

കേരളം കേരളം എന്ന പേരും വാർത്തിൽ കിട്ടിയപ്പോൾ.

“കേരളം കേരളം എന്ന പേരും വാർത്തിൽ കിട്ടിയപ്പോൾ
കേരളം കേരളം എന്ന പേരും വാർത്തിൽ കിട്ടിയപ്പോൾ.
കേരളം കേരളം എന്ന പേരും വാർത്തിൽ കിട്ടിയപ്പോൾ.
കേരളം കേരളം എന്ന പേരും വാർത്തിൽ കിട്ടിയപ്പോൾ.

OF

“കൂട്ടായ്മയുടെ വിജയമാണ് ചരിത്രം. അതിനാലാണ് ഇന്നിപ്പോൾ.”

“आदिपर्वोऽथवा”

“അറുപിള്ളത്തം പിടിച്ചു 2018.”

“എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ പിടിക്കുന്നതിനോ? അതിനു
അക്കാര്യമില്ല.”

“ചരണകർമ്മം.”

[illegible]

“ഇതാണ് ഇവർ. ‘അവർ’ എന്തിനായിട്ടാണ്? ‘എന്തിനാണ്’
ഇവർ വിളിച്ചുകൊണ്ടു?”

മാൽബീവിനെ കണ്ടതിനു വളർത്തിയപ്പോൾ ഈ മുതൽക്കൂട്ടി അധികാരയന്മാരിൽനിന്നും പല സ്ത്രീ വിദ്യാഭ്യാസ യോഗിനികളെപ്പറ്റി പഠിപ്പാൻ കാരണമുണ്ടായി. അതിനാലാണ് അദ്ദേഹം

“കുഞ്ഞേ! വേഗം ടെറി കൈപ്പറ്റിക്കൊള്ളൂ” എന്ന് വളർത്തുമൃഗം ഉച്ചാരിക്കുന്നു.

“അൽ ഏതുപിഡത്തിൽ കണ്ടെടുത്തതാണ്” എന്ന്
 ചോദിച്ചു.

“**உருகியதில் கார்ப்புரம், கிழங்கு, அரிசி, மிளகாய்**”

CC-BY-NC-ND 4.0 International license

“உயிர் வாழும் உயிர்”

“எரிவயல்களெல்லாம் மிகுத பைரவியிற்.”

“அந்த” ஸாஸிபு. மாத் : லொன்.”

പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് അധിഷ്ഠിതമാണെന്നു നീണ്ടുപോയതുകൊണ്ട്
കുറേ ദൂരമല്ല. അപര്യയ്ക്കു അയാൾ അമ്മയ്ക്കു കൂടി.
പിന്നീട് അയാൾ അമ്മയെ കൈയ്ക്കുവെക്കുക തീർക്കുന്നി-
ടാണു.

12. The first step is to identify the variables in the problem. In this case, the variables are the number of hours worked (x) and the total earnings (y).

ഇതിനിടയ്ക്കു പട്ടാളക്കാർ കെട്ടിടത്തെ വലയം ചെയ്തു അവരുടെ കയ്യാളരെ അണുതാൽപ്പാകുന്ന സൂര്യോദയത്തിലിറക്കിത്തരിച്ചു. മുത്തശ്ശി മേലേറ്റു നോക്കി ദൈവത്തെ കൗസ്തൂഭംകൊണ്ടു വന്ദിച്ചു.

വാൽമീരിൽ സംഭവിച്ചതാൽപ്പാകുന്ന മുർട്ടുതെരുവുവാനി അല്പം ചിന്തിക്കാനെ നിവാരണമുണ്ടാകാതെ എന്തു പറയാനോ എന്തോ ഓർമ്മ കഠിനമായും വ്യസനിച്ചു.

കണ്ണിയിരുന്ന് പൊക്കിയെ സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്നതിന്നു പരിചാരകൻ കൊണ്ടുവന്നതൊട്ടെന്തെങ്കിലും കടമുണ്ടാകാമെന്നു കരുതുന്ന പൊക്കിയെ ചിന്തിച്ച് അതിനെ കാവുറയുടെ അകത്തു കീഴിൽ നിക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്തു.

പട്ടാളക്കാർ മരിച്ചവരുടെ നാടുക്കളി നടത്തുകയുണ്ടു.

“നിങ്ങളുടേതല്ല ഡ കൂർ വാൽമീരിൽ?” എന്തെങ്കിലും ഉദ്യമപരത്തിൽ ചോദിച്ചു അയാൾക്ക് വാൽമീരിലിരുന്ന മുയ്യൻ നല്ല പരിചയമുണ്ടായിരുന്നു.

“ഡൂക്കുമെട്ടി അന്തരുന്ന ആ ആൾ” എന്തെങ്കിലും സമയം അയാൾ മറുപടി പറഞ്ഞു.

“എന്താൽ ദൈവമേലും എന്താൽ മനുഷ്യരെ മേലും അതിക”

“എന്താൽ മനുഷ്യരെ?”

വാൽമീരിൽ കൂടുതലായികുറുപ്പായി.

“അതെ മനുഷ്യരെക്കൊണ്ടും എന്താൽ മനുഷ്യരെ. ഒരു മുയ്യനെപ്പോലെയെ നിൽക്കുന്നതെ ചേതം അപരത തന്നെ.”

ഇതും പറഞ്ഞു മരിച്ചവരുടെ അന്ത്യോശ്വാസം വാൽമീരിലിരുന്ന സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി.

“ഡൂക്കുമെട്ടി” അവിടുത്തെ പറയുന്നതൊന്നും എന്തിനെ നോക്കിയിരുന്നില്ല. മനുഷ്യരെക്കൊണ്ടും എന്താൽ മനുഷ്യരെ; അതെന്തെങ്കിലും.

വാൽമീരിൽ, അന്ത്യോശ്വാസം കേൾക്കുകയും ചെയ്തു.

“അർ: അൻ തൊണ്ണിമണിയുടെയും കാഴ്ചയിൽ
 സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ കടലാസ്സുകളെ ഇങ്ങനെ എടുത്തു
 ഞ് അൻ പറയുന്നത്. അതിവേഗം മുഴക്കം വെട്ടാ
 ഹമമായിട്ടുള്ള എഴുത്തുകളാണ്. കഴിഞ്ഞ ജനറലിന്റെ
 അതിവേഗം അത് തന്നെ!”

ഈ വാക്കുകൾ വാൽമീകിയുടെ ഒരു വല്ലാത്ത വികാ
 രത്തെ ഉൾപ്പെടെയുള്ള അനേകരുടെ മുമ്പേ വല്ലാത്ത വാഗ്
 ദാനം. എന്താ കായിച്ച ഭാഗം അതാൻ അപ്പോൾ പ്ര
 കാശിപ്പെട്ടു.

അതു കണ്ടിട്ട്,

“ഇപ്പോൾ കാണിക്കുന്നു?” എന്ന് സുന്ദരൻ ചോ
 ടിച്ചു.

“അതേ, പക്ഷേ, തന്റെയൊരുകാരെ കാനംകൊണ്ടു എ
 കൽക്കെ പരത്തില്ല.”

“പിന്നെ ഇല്ലെന്നു പറയുന്നതു്?”

“അതേ.”

മറ്റൊരു മുറിക്കും പരിശോധിച്ചുതുടങ്ങി.

“വിത്തുകൾ വെച്ചുനന്നു മുറി എന്താണ്?”

“പിന്നെ നിൽക്കുന്ന മുറിക്കെന്നാണ്.”

സുന്ദരൻ്റെ പീന്നും പരിശോധിച്ചു. എന്താ അകത്തു
 അർ എഴുതിയിരുന്ന ഒരു ചുരുൾ. അതാൻ കൈവശപ്പെ
 ട്തത്.

“എന്താണ് അത് അവയെപ്പറ്റിയത്?” എന്ന് പറഞ്ഞു
 കൊണ്ടു കഴിഞ്ഞു ചുരുൾ കാണിച്ചു.

“അതെന്തിനു കരാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അത് എന്തെ
 ൾല്ല. അർ വിശ്വാസമായി തന്നെത്തന്നെ.”

മറ്റൊരു വിവരവും അന്വേഷിച്ചു.

“ഡാക്ടർ! ഇതു കൊണ്ടുപോകാൻ എന്തിനു അധിക
 കരുതേ?”

കുറേക്കാലം മുമ്പെങ്കിലും അതിൽ അതിൽ സൈദ്ധാന്തിക സാഹചര്യങ്ങളായിരുന്നു. അത് വിശദീകരിക്കാൻ സാധിക്കാത്തതായിരുന്നു.

യഥാർത്ഥമായിത്തന്നെ കടവുകാരനായി പിടിക്കുന്ന പക്ഷം സ്വന്തം അറിയ കിട്ടുകയാൽ അക്സസ്സൽ വിചാരിച്ചു. അയാളെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോകാൻ പിന്നെ അയാൾക്ക് താല്പര്യം നൂക്കിക്കൊണ്ടാണ് അയാൾ കണ്ടത്തുന്ന ചോദ്യം. “അതെല്ല. അയാളെപ്പോലെ അയാൾ അവിടെ ചുറ്റും കയറ്റാം” എന്നു വിചാരിച്ച അയാൾ അയാളുടെ പലപലായനം.

[illegible]

ഉണർന്നിരിക്കുമ്പോൾ അപ്പസ്തൽ സിരോമ്മുഖനായപ്പുറവി ചിന്തിക്കും. ഉറക്കുമ്പോൾ അതിനെ സപ്തതന്ത്രി കേൾക്കും. ഇങ്ങനെ അയാൾ ദിവസം കഴിച്ച്.

വരുന്നത് വരെ ഏതാ വിചാരിച്ചു സഭയ്ക്കു വിവരവും കൂടിച്ച് ഒരു കമ്മിറ്റി അയക്കുവാനോ അതിനോടു കൂടി അയക്കുവാനോ പാടില്ലെന്നും അതിനോടു കൂടി പരിശോധന നടത്തണമെന്നും വ്യക്തമാക്കി.

വിനോദം അഭ്യർത്ഥിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു സർവ്വതോമുഖമായ, കർമ്മപരിപാടികളെക്കുറിച്ചും പ്രാപ്തികളെക്കുറിച്ചും മതിയായവിവരങ്ങൾ സമയം കഴിഞ്ഞുപോയപ്പോൾ വാർഷികവിവരങ്ങൾ സമർപ്പിക്കണമെന്നും.

അയർ ഏതെങ്കിലും നടത്തിയെന്നുള്ളത് ബാക്സ്റ്റൽ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നെങ്കിലും പുറകെ ഒന്നും അറിയാൻ പാടില്ലെന്നു മാത്രം നമിട്ടു. അതാണ് അയാൾ പുറത്തിറങ്ങിയതായിട്ടു. “സൂപ്പർമാർക്കു വേണ്ടാത്തതു പുറത്തു” എന്നു കിഴക്കനിട്ടു തുടങ്ങി അയാൾ വീട്ടിൽ കിടന്നു.

നഗരത്തിൽ അസ്ഥമസ്ഥ്യങ്ങൾ ഏകദേശമേക്കാൾ നല്ല അവസ്ഥയിൽ അയാൾക്കു അറിയാമായിരുന്നു. ഒരു പരിചയക്കാരൻ പരിഭ്രമത്തോടു കൂടിയതും “യാൽ ബീവിനെ പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോയി” എന്നു യജമാനനോടു (ഡാക്സ്റ്ററുമായി) പറഞ്ഞു.

അദ്ദേഹം അത്ഭുതമായി ഒരു വാക്കുകൾ പറഞ്ഞു.

“കള്ളം പറയുകിരിക്ക” എന്നാൽ അയാൾ, അതു വിശ്വസിക്കാത്ത മട്ടിൽ മറുപടി കൊടുത്തു.

“കേൾക്കണം ഓർ പറയുന്നതു്. അദ്ദേഹത്തെ വെളിയിൽ കണ്ടിരിക്കുകയായി. അവിടുന്ന് അറിയുന്നില്ല!”

“അത് എങ്ങനെ അറിയും? ഇത് പുറത്തുനിന്നുവന്നു കിട്ടിയല്ലോ.”

“പുറത്തുനിന്നുവന്നു പറയുന്നതു് ധാര്യമാണ്.”

“നീ പോയി ഭരതന്റെ അനുകൂലിച്ച് കിട്ടിയത.”

“എന്നാൽ അങ്ങനെയൊന്നും.”

കുറെ കഴിഞ്ഞു മൂന്നു മണിയോളം കഴിഞ്ഞു യജമാനനെ വിട്ടുപോയി.

എന്നോ നമ്മുടെ പാറ്റിയെക്കൊണ്ടു ഡാക്സ്റ്ററുടെ ഈ വിവരത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥിച്ചു. അയാൾ ചാസിക്കു പാറ്റിയെ അപരത്തിൽ അനേകശതകണക്കായവരെക്കൊണ്ടു ഈ സാധനങ്ങൾ കൈമാറ്റിച്ചു.

ഓരോ അതിക്രമിച്ചു. മണി പത്തുപത്തായി. കുറെ കഴിഞ്ഞു പത്തായി. പിന്നീട് പതിനൊന്നായി, പന്ത്രണ്ടായി. എന്നിട്ടും ഡാക്സ്റ്ററുമായി നീളമടിക്കാതെ മേൽക്കൂട്ടിൽ അങ്ങോട്ടുവന്നു കിടന്നു.

മുഴുവൻ ചുവരിൽ ചേർന്നിട്ടുള്ള ഒരു സിംഹാലയം വെളിച്ചത്തിൽ ചാഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഡാക്സ്റ്ററുടെ

കുറവായതുകൊണ്ട്, മേൽപ്പറഞ്ഞ പുസ്തകം വർത്തികനായ കിട്ടമ്പിൽ ചോദി ചോദി, മാതൃകയുടെ നിശ്ചിത അളവ് കൂടി ചോദിചോദനം. നക്ഷത്രങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് അത് ശാസ്ത്രപരമായ അളവിലും ചോദി.

১৯৮০ সালের ১১ জানুয়ারি তারিখে
 ১৯৮০ সালের ১১ জানুয়ারি তারিখে

മലയാളത്തിൽ മുഖം വീണ്ടെടുത്തു, പുതിയ അതിർത്തികൾ വിന്യസിച്ചു തുടങ്ങിയതും ഇതിനിന്നു വന്നിരിക്കുന്നു.

[illegible]

புதுவதில் டி.கே.எஸ்.எம். காலத்தில் உயரநிலை நாயகி, ஸ்திரீ உயர்வு, பூயுணி-தொழில், ஆராய்ச்சி' என்றியுதனால் சுயம், ஸ்திரீயாதி.

വരണ്ടിയിൽ വിത്തുപോയിത്തുടച്ചു വിതയ്ക്കും. ബാക്ടീരിയകൾ കടന്നുവന്നു കത്താർ രോഗമുട്ടിച്ചു കെട്ടിടത്തിനടുത്ത് പ്രയത്നിച്ചു. ഇവിടെ തരണം ഉണ്ടായില്ലെന്നിരിക്കട്ടെ. എങ്കിലും നിശ്ചയമായ സാധിച്ചിരുന്നു.

ஆகவே கருத்துப்போக்கு மாற்றம் பற்றியும் அரசு
அறிவுறுத்தல் விளக்கப்பணி களைத்

பிறகு, உள்ளகம் ஒரிகில் காண்கரை பிடிவதில்
அவியல் போயி. காண்கரைப்போய் அடியின்மீது வு
த. பொதுகாண்கரை காரணமாக அதுமே காரண
காரணம் அதுமே காரணமாகி. பிறகு அதுமே காரண

കൊണ്ടിട്ടു. എങ്ങും കണ്ടില്ല. അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന കൈ
പുസ്തകമെഴുത്തു നോക്കി. അതിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതിയി
രുന്നു.

“സമ്മാനാർഹമായ നീദ്ധംബുജത്തിന്റെ വിത്തുകൾ
മൂന്നെണ്ണം ഓൻ തയ്യാറാക്കി പൊതിഞ്ഞുവെച്ചു. 20
ജഗദസംസ്കൃതം, 1672—”

“ഹോ, സർവ്വതം — അങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോഴാണ് കാണിച്ചുക
ണ്ടതാ? എത്രകോടി ഗിൽഡർ അതുതന്നെ എന്നിങ്ങ കിട്ടാൻ
പോകണം” എന്നു തൃഷ്ണാധിക്യത്താൽ അയാൾ വിളിച്ചുപ
റഞ്ഞു.

“ഓൻ നിർഭാഗ്യവാനാണ്. അദ്ദേഹിക്ക് ഈ സാഹ
സ്യങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടും അവ എന്തിനും മരിക്കാത്ത പോലോ ഇ
വിടെ എങ്ങും അവ കാണുന്നില്ലല്ലോ. അ വിത്തുകളെ
അയാൾ എത്ര വെച്ചു.”

ഇത്രയും അയാൾ മനസ്സിൽ തുപികളിച്ചു. അയാൾ
ചെയ്ത പൈശാചകൃത്യത്തിന്റെ ഒരു സ്വപ്നാനന്ദം മിന്നൽ
പിണ്ടുപോലെ കണ്മുമ്പിൽ തിളങ്ങി.

ബാക്സ്റ്റർക്ക് മുട്ടുകുത്തി നില്ക്കുന്നവീട്.

അദ്ദേഹ സ്ഥലത്തായിരുന്നു അമലദിവസം വാൽമീർ
മുട്ടുകുത്തിനിൽ വിത്തുകളെ പൊതിഞ്ഞുവെച്ചതും.

വാൽമീർ ജീവിതമുറിയുന്ന കടന്നുവെപ്പാൾ അയാളെ
തീയതി. ആകാശത്തു കാർമ്മാധിജ്ഞാനിയായെങ്കിലും
പ്രകാശത്തിന് കുറവുണ്ടായിരുന്നു അങ്ങനെയൊരു വൃക്ഷത്തി
മൂടെ ഇലകളെ തമ്മിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയോ വിഴി. ഏതാനും
നക്ഷത്രങ്ങൾ അദ്ദേഹിന്റെ മങ്ങിക്കുറി പ്രകാശിച്ചു.

കാഴ്ചനിമിത്തമെന്ന കണക്കെത്തയയപ്പാൾ ഭ്രാന്തപിരി
ച്ച ജനങ്ങൾ കിട്ടുകിട്ടാതെ പുറത്തുചെല്ലുന്നതാണ് അറിയാ
തെ പലതും പ്രവർത്തിച്ചു. ജീവിതം പുതിയൊരളമായിട്ടു

മിടുമില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവർ തീർച്ചയായും അയാളെ
മരിക്കിക്കൊന്നിരുന്നു.

ഇതിനിന്നു തുടങ്ങിയിരുന്ന കടവുകാരെ കാണുന്നില്ല. ഓരോ
മുറിയിലും ൨൪ മനുഷ്യർ. റോസ താഴ്വരയോടൊന്നിച്ചു ചുറ്റ
ത്തുവന്നപ്പോൾ അവിടം ഒരു ശൂന്യമായി കണ്ടു. അവരും
അവർക്കുമിടയിൽ ഒരു വെറുപ്പുണ്ടായി.

അതുകൊണ്ടു വിരമിച്ചു പിതാവു ഹാളിൽ നോക്കി.
മദ്യം ഒരു ശരണമുണ്ടായിട്ടില്ല. അവിടെനിന്നു തന്നെ
അയാൾക്കു പെട്ടെന്നു നശിച്ചതായ ഒരു വെറുപ്പുണ്ടായി. അ
വിടെ അവിടെ കണ്ടു. ഒരു സാഹസികന്മാരുടെ മുകൾക്കു
അവർ തുറന്നുവെച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

അവർ വിരമിച്ചു പെട്ടെന്നു.

വിടയ്ക്കു ജനങ്ങൾ കടവുകാരെക്കുറിച്ച് പ്രവേശിക്കുന്ന
ശബ്ദം കേട്ടുതുടങ്ങി. ലോകത്തുള്ള അവിടെ വന്നത്. പട്ടാ
ളക്കാർ വാൽക്കുറിക്കുന്ന ഇതിവിടെയെന്നതിൽ വരുന്ന വെറു
പ്പാണു് അവർ കേട്ടു കേട്ടുണ്ടിരുന്നു്.

റോസ പുറത്തുനിന്നുവന്നു. അതു ഒരു കൊണ്ടാ
ക്കുന്നാ് ആകാം വിശ്വസിക്കുന്നു്. അവർ ഒരു കിരവല്ലാ
തിരുന്നു. അതിന്റെയും കാഴ്ചവിചാരിയെന്നും കേൾക്കുന്ന
അവർക്കുണ്ടു കാണാൻ അവർക്കു വെറുപ്പില്ലായിരുന്നു.
അതുകൊണ്ടു. അവർ അങ്ങനെയുണ്ടാക്കുകപോലും ചെയ്തില്ല.

വെള്ളപ്പുഴ കിടന്ന മുറിയിൽനിന്നു ചാൽക്കുറിക്കുന്ന
യും വെറുപ്പു. അത കട്ടിയിൽ അവർ കിടക്കുകയുണ്ടാകുന്നു.
കാഴ്ചക്കാരെക്കുറിച്ച് അയാൾ കണ്ടു് ഒരു പെൺ
കുട്ടിയെന്നാണു്. അവളുടെ മുഖം മൃതമായിരുന്നു.

ഒരു പെൺകുട്ടി, പുതിയ കടവുകാരെ കോണിപ്പടി
കടവുകാരെ സ്വന്തമുറിയിൽ പട്ടുതന്നിട്ടുള്ള ജനാലയിൽ.
കുഴപ്പം അയാളെ സൂക്ഷിച്ചു. സമീപംനിൽക്കുന്ന കിടക്കയിൽ

കിരി നീട്ടി അവർ അതിനെ അടുത്തുനീക്കി. അപ്പോൾ അവരുടെ കോളമായ മുഖം അമ്പുനായ രാജാക്കന്മാർക്കു പ്രകാശിച്ചു. കിന്നിപ്പിക്കിരിക്കുന്ന അവരുടെ വെളുപ്പി മുഖക്കുറിയെ വളർപ്പിച്ചതായുള്ളു. അവരുടെ മുഖം അപ്പോൾ ഉറക്കക്കണിനറതുപോലെമായിരുന്നു.

വളത്തെ കോണിപ്പടി കരുത്തോടുകൂടി കടവുകാരന്റെ കണ്ണുകൾ ആ പെൺകുട്ടിയുടെ മുഖത്തുനിന്നു പരിച്ചു. അപ്പോഴും അവർ സന്തോഷത്തെ പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരുടെ ക്രോധവിഷ്ണുവായ മുഖങ്ങൾ പലിശപോലുള്ളതായ അവരുടെ ചുറ്റുംനിന്നു നോട്ടമാ, കണ്ടാൽ അത്ഭുതം തീർത്തുപോയില്ല. പെൺകുട്ടിയുടെ കർമ്മനയനങ്ങൾ അവളെ ലക്ഷ്യമാക്കുന്നതു് അവർക്കു കണ്ടു. അവരുടെ ചുറ്റും കവിളത്തോടുകൂടി കിടന്നിരുന്ന ചെറിയപ്പോലിൽ കെട്ടിത്തൂങ്ങിയിരുന്നു.

“കുഞ്ഞുമാക്കിപ്പോയെ നീക്കുന്നതെന്തെ” അവർക്കു സംശയം തോന്നി.

തോന്നു വാൻമാരിലിരുന്ന് മുഖത്തു സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. കണ്ടു വന്നിട്ടു അവരുടെ മുഖം അവളിൽ അകമ്പടയെ ഉൾപാകിപ്പിച്ചു. നാനൂറുകൾ അപരിമിതമായ കണ്ണുനീരോടുകൂടി കിടന്നുവന്നു. ക്രോധത്തോടുകൂടി അവർ അവളെ ചിരിക്കുന്നതോടുകൂടി പരസ്യന ആ രൂപവിഷയം മുഖത്തോടു പെൺകുട്ടിയെ ശക്തിമാക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ അവളുടെ കൈകൾക്കു മുഖത്തുനോക്കി. യുവാവിന്റെ കൈക്കു അപ്പോഴും ഒരു കാഴ്ചയെത്തു അവർക്കു അയാളിൽ കെട്ടിത്തൂങ്ങുന്നതു്. അത് അവളെ ക്രോധത്തിലാക്കി വിരോധിച്ചിപ്പിച്ചു.

വെളുപ്പിൽ കട്ടിയിൽ ചെന്നു കിടന്നു. അവർക്കു ഉറക്കം കിടന്നു ഉറക്കായില്ല. ഇറങ്ങിപ്പോയ അനാഥത്തിൽക്കൂടെ അവർ പുറത്തുനോക്കി. മിന്നത്തക്കതോടു പുറത്തുനിന്നു

പട്ടാളക്കാർ പാറപ്പുറമി ചേരകൾ ചവട്ടുനിയം, ഭൂമി
നിയമി കമ്മിഷന്റെ കരുണാനാടവും ഇടയ്ക്കിടെ കടാഹ്വരത്തി
ൽപ്പെട്ടിരിക്കാത്തതായ അഭിപ്രായം.

സുഷാച്ഛായമാന്വി. കട്ടിസ്സൂർത്തൻ അമോദാശ്ശിക്കര
 മളിതകളുടേയിടയിൽക്കൂടെ ജനാധിപതിൽ കടന്നു അധിപമെ
 കഴുത വെഞ്ചാതം പുഷിത്തുടങ്ങി. അങ്ങനെയൊന്നും പുറത്തു
 കാണാതെത്തന്നെ അധിപതിൽ അറക്കി. വിശാലമായ പ്ര
 തപ്രദേശത്തു അങ്ങനെയും അങ്ങനെയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട് ഇ
 യിൽ ചെയ്തുകൊണ്ടു കെട്ടിക്കിട്ടിരിക്കുന്നിട്ടുള്ള കെട്ടിടങ്ങൾ
 കടന്നു മറ്റി മടക്കിക്കൊണ്ടുവരികയാണു. സൂർത്തശ്ശി കന്നിത്തറ
 പ്രദേശംകൂടി ചത്ത. അധിപതിൽ മൂലമായി രണ്ടു ശതമാനം
 നിലകളാണു. സുഷാച്ഛ. അധിപതിൽ രണ്ടു ശതമാനം ഇങ്ങ
 അന്നു അങ്ങനെയും ചെയ്തു.

செய்யப்பட்டது. இதனால் நல்ல முறையிலும் உயர்வாகவும் விவசாயம் செய்யும் வாய்ப்பு விரிவடைந்தது. மேலும், காலநிலை மாற்றத்தால் ஏற்பட்ட பாதிப்புகளை சமாளிப்பதற்கும், உயர்வாகவும் உயர்வாகவும் விவசாயம் செய்யும் வாய்ப்பு விரிவடைந்தது.

അവർക്കു നഷ്ടം ഒരു പക്ഷത്തിൽ കുറഞ്ഞതാണെന്ന് ഉദ്യമി
ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു.

“ഇതു രണ്ടു തരങ്ങൾ ഉണ്ടാകും; ഒന്ന് ഭാഷ; മറ്റൊന്ന് കാര്യം. ഭാഷയെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതിനായിട്ടും പ്രയോജനപ്പെടുത്താത്തതിനായിട്ടും ഉപയോഗിക്കാം.”

വാൻഷിൽ പ്രേതങ്ങളെ കണ്ടു നിമഗ്നരായിത്തീർന്നു പോയി. അതുകൊണ്ട് ജനീവൻ വെക്കുപ്പത്തോടെ മുറിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. കാഴ്ചക്കുറവ് അയാൾ ചോദിച്ചപ്പോൾ തടവുകാർ ഒന്നും സംസാരിക്കാൻ രംഭിക്കുകയായില്ല. സംസാരിക്കാത്തതുകൊണ്ട് പ്രകാശനാണെന്നുകരുതി അയാൾ ചോദി-

നിൽ സമീപത്തുവെന്ന്. മുതിർ, ജനകക്ഷപാരിയ ധാരി
അറിഞ്ഞിട്ടു. നേതൃത്വം ക്രമേണ വാഗ്ദിട്ടു. അവനെ
യും ഒന്നിന്നൊന്നിനു വാഗ്ദിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഈ സമയത്തു മുതിർ ഇന്നു ഞ് കിടന്നത്. പു
നമിറക്കി മകളെപ്പറ്റണമെന്നുണ്ടായിൽ കൈകാര്യം അതു
ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. പക്ഷെ വാഗ്ദിട്ടിൽ അതൊന്നിട്ടുള്ള
തൊട്ടു. മുതിർ നേതൃ വിപത്തിൽ അയാൾ കണക്കുപി
യ്ക്കു കണക്കുപിട്ടു. വാഗ്ദിട്ടിൽ അയാളുടെ സുഖം
കിടർ വാസ്തവത്തിൽ ഗ്രാമീയ. വീട്ടിൽ ഇല്ല കൈ
കൈപോയിരിക്കുന്നതായി അയാൾ അറിഞ്ഞു.

മുതിർ വീണ്ട ശബ്ദം കറുപ്പുള്ള മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടു. അല്ല
അതുകൊണ്ടു ഒരു നേതൃ കാലി വാഗ്ദിട്ടിൽ കൈകാര്യം
നായി. അയാൾ കിടന്നുണ്ടായി. കണ്ടു ഒരു കമനീയ
കൃതിയെയാണ്.

താഴെക്കിടക്കുന്ന പിതാവിലേക്കും അടുത്തുവെന്ന് പടി
കിടക്കുന്നതിൽ പുണ്യകണക്കുള്ള കൈകാര്യം ഒരു ശോഭ
നാശി കണ്ടെടുത്തിൽ കണ്ടു. പിതാവിന്റെ കഠിനമായ
കണക്കുകളിലേക്കും കൈകാര്യം ശോഭനമായതും
അടുത്തുവെന്ന് അറിഞ്ഞു.

പുതി പുറത്തു ചിന്തിക്കുന്നതാണ് വാഗ്ദിട്ടിൽ അ
റിഞ്ഞിട്ടു. എന്നാൽ അവളുടെ നേതൃത്വത്തിൽനിന്നും അയാൾ
ചിന്തിച്ചതും പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

അടുത്തുവെന്ന് മൂലം നേതൃകൾ പലപ്പോഴും കൈ
കൈയ്ക്കായിട്ടു അടുത്തുവെന്ന്, അവർ അടുത്തുവെന്ന് എന്തെ
ക്കൊണ്ടെന്നുവെന്ന് ഒരു കണക്കു വന്നുവെന്ന്. കണക്കും
കണ്ണിന്റെയും കിടന്നതും അയാൾ യുദ്ധവിനെ
അടുത്തുവെന്ന് കണ്ടു. അയാൾ കണ്ടുവെന്ന് കണ്ടുവെന്ന്
കിടന്നുവെന്ന് അറിഞ്ഞു.

“കണ്ടുവെന്ന് ഈ കണ്ടുവെന്ന് കണ്ടുവെന്ന്. അതിൽ

അവിടെത്തന്നെ നന്മയെ ഉൾക്കൊണ്ടു് അനുശാസനമായ ചില നാലുകൾക്കുണ്ടായിട്ടു ആവാമായിട്ടു. അവിടുത്തെ ചെയ്യുന്ന ഉപകാരത്തിന് അത് നന്മയുള്ളവയായിരിക്കും."

വാൽക്കീവിന്റെ മുമ്പം ചിട്ടയ്ക്കു. അതായത് ചെയ്തു കിട്ടാതെ, സമ്പന്നനായൊരു പൈതൃകവുമായ ഒരു അധികാരം. എന്നാലും ശാസ്ത്രമായി അവർക്കു തക്ക ഒരു കാര്യങ്ങൾ അയാൾ സമർത്ഥനായി.

"പ്രതിഫലമുണ്ടായിട്ടു അത് കടം ചെയ്തായിട്ടു. എന്റെ കൃത്യം അത് ചെയ്യുന്നു."

"ചിതാവു പലപ്പോഴും സമൃദ്ധി പ്രകാശിപ്പിച്ചു. അത് ഒരു മനസ്സ് അവിടുത്തെ ഒരു കാണിക്കുന്നതിൽ അത് അതിരായിരുന്നു."

അയാൾ അതിനു ഉത്തരം പറയുന്നത് അവയുടിച്ചായിരുന്നു. അതിനു പകരം അവയെ ഒരു കനിഞ്ഞു കൊണ്ടിട്ടു.

വാക്കുകൾ വാൽക്കീവിനു മുൻപുവായിത്തുടങ്ങി. അത് മുൻപു ചിതയെ കീഴടക്കിയായി കിട്ടാനാക്കിയിട്ടു.

അപ്പോൾ ഇതിലൂടെ ചോദ്യം നീക്കം. "അവകാശം നേടുന്നത് അവകാശം കൊടുക്കാൻ പറ്റുന്നതിൽ ഇത്രയും പിന്നത്തു" എന്നു നോക്കുന്നതാണ് അയാൾ അവിടെ.

"ഇപ്പോഴും അത് ഒരു കോപാശ്വ മുന്തിട്ടായിപ്പോന്നു. അവകാശം കൊടുക്കുക നന്മയായിത്തുടങ്ങുന്നതിൽ ഒരു വേർതിരിവാണ്" എന്നു പുതിയ വിനയത്തോടു പറഞ്ഞു ചിതാവിനെ സമർത്ഥനമാക്കി.

"അത് ചതു കൊടുത്തു?"

"ഈ അവകാശംതന്നെ" എന്നു ചോദ്യത്തിൽ ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

"നിങ്ങൾക്കറിയാമോ?"

"അത് കടം കൊടുക്കുകയും നോക്കിയിട്ടുണ്ടു്"

"എന്റെ കൈ നന്മയായിത്തുടങ്ങി?"

“നിശ്ചയമായിട്ടും.”

“അതിനെന്തു ചെയ്യാം.”

“കുറെ മിന്നൽത്തുണ്ടും ഒരു പലകക്കായണമുണ്ട്.”

“കുറെത്തി കൊണ്ടു വന്നുകൊടുക്കൂ. ഇപ്പോൾ കൈ നീക്കിക്കൊണ്ടു കാണുക.”

റോസ വേഗത്തിൽ അവൾക്കുവെച്ച സാധനങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നുകൊടുത്തു. അവൾ അമ്മയുടെ ദേഹത്തോടു ചേർന്നിരുന്നു. തടവുകാരൻ ഹാണിത്തട്ടിയ കൈ ചേരമാന്റെയടുത്തുവെക്കി പലകകൾക്കുമുള്ള കെട്ടുവശം വീച്ചു. മുതിർന്ന ക്രമേണ ദേവോധരമിതനായി.

“കുറെ വിനീശ്വർ കൊണ്ടുവരൂ” എന്നു ചാൽബിൽ റോസയോടു് അവൾക്കുവെച്ചു. വേറെ എന്തെങ്കിലും ആവശ്യമില്ലെന്നു അവൾ അവൾക്കുവെച്ചു. “നിങ്ങൾ മോടി വീച്ചു കയ്യിലിടുകയും കളയാക്കി ഇവിടെനിന്നും പുറത്തുപോകണം. അതുകൊണ്ടു ശരിയായു പറഞ്ഞുവെക്കുകയും ചെയ്യാനുള്ളൂ” എന്നു അവ സുകാരി പറഞ്ഞു. “എന്തെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും പറയുന്നതു്” എന്നു ചാൽബിൽ അതുവെച്ചും അർത്ഥവും, പ്രണയവും തുടങ്ങുന്ന എന്തെങ്കിലും ചോദിച്ചു.

“നാളെ അവിടെത്തന്നെ പരിശോധിക്കാൻ അധികൃതന്മാർ വരുന്നതു്. അങ്ങനെയൊരു അവിടെത്തന്നെ ദോഷം നേരിടും.”

“എന്നിങ്ങനെയൊരു വീട്ടു്” എന്നു അവൾ അവൾക്കുവെച്ചു. “അതുകൊണ്ടു ഉണ്ടാകും പറഞ്ഞു്”

“അതാ—അ മനുഷ്യനെക്കൂടി നോക്കണം.” ഇത്രയും പറഞ്ഞു സുന്ദരനായ കണ്ണുകളുള്ള അവൾ അതോടു ചേർന്നു വീച്ചു.

“അതാ താമസമാക്കിയിട്ടുള്ളൂ.”

“അപ്പോൾ അവർ മോടിയിരിക്കുന്നു.” എന്നു റോസ നിരന്തരസാരാധുരീ ചോദിച്ചു. അവളുടെ മുഖം വെളിച്ചം തിളന്നു.

“അതിരിക്കാം.”

“കറുപ്പായതും ശിക്ഷ അനുഭവിച്ചതും എന്തില്ല. അതും തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട് അധികാരമുള്ളവർ സാധിക്കും. അവിടെത്തന്നെയുള്ള വിധി നാളെ പ്രസ്താവിക്കും.”

“അതേ, അതിനു അനേകമുണ്ടുണ്ടു.”

റോസയുടെ മുഖം ചുവന്നു, മാംസളമായ കവിൾ പൂർണ്ണമായിത്തീർന്നു. നീണ്ട ചുരുങ്ങിയ കവിളുകൾ ചുളിഞ്ഞു വന്നു.

“അതേ, ഒരേയൊരു വിശ്വാസിയും ഏകാകിനി. അപ്പൻ അധികാരമേറിയതായി കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ജീവൻ വേണമെന്നു കണ്ടതിൽ ഓടിക്കൊണ്ടു. അതു മറ്റൊരു എന്തിനും പ്രാർത്ഥിക്കാൻ കഴിയും.”

“അതേ, അങ്ങനെയൊരിക്കലും. അത് അപ്രകാരം കഴിയുന്നതു വെറും ഭീരുത്തരല്ല.”

കൊഴുത്തുതന്നെ ഒരുകകൾ തമ്മിൽ ചേർന്നു നിൽക്കുകയും അവർ തുടർന്നു.

“എന്തിനും കാര്യമായിത്തീർന്നു അങ്ങനെയൊരിക്കലും കഴിഞ്ഞില്ല. ഇപ്പോൾ അവിടെയെത്തിക്കാൻ കഴിയും. ഒരു നിമിഷമുള്ളു അവർ ഏതാനും പിന്നെയും കഴിക്കുന്നു?”

“വെറും മിഥ്യയാണെന്നു റോസയെ അറിയിച്ചു. അവർ പറയുന്നതു അവർ പ്രതിഷേധിച്ചു.

“അത് പറയുന്നതു മനസ്സിലായില്ല” എന്നു അവർ ചോദിച്ചു.

“എന്തിനും മനസ്സിലായി എന്നാൽ—”

“എന്നാൽ?”

നീലപ്പാലല്ല അത്. അങ്ങനെയൊരിക്കലും കഴിയുന്നില്ല. കേവലമായിത്തന്നെ അവർ അധികാരം.”

“അതിപ്പോൾ വിശ്വാസിക്കാം അവരല്ലല്ല.”

"എന്റെ കരഞ്ഞ, നീ സദ്ഗുണസ്വയന്നമാണ്. എന്താൽ കർമ്മങ്ങൾക്കു മാനം ജീവനിലല്ല അതികൊല്ലു നന്മയെ നീ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല

"ഹവ, ദൈവമേ! എന്നിട്ടും ചോകാൻ പോകില്ലെന്നോ? അവിടുത്തെ നാളെ മരിക്കും ആ കാണുന്ന അവസ്ഥ അവിടുത്തെക്കും മനസ്സും. അതിനു മുമ്പു കൈകളുടനതാണു" ഉത്തരം."

ജനീവയുടെ മേന്മാധം വീട്. "ആരു സംസാരിക്കുന്നു" എന്നുള്ള ഭയംയാട്ടംവാസത്താളുകൾ അതാർ ഉണ്ടാർ.

"ദൈവമേ! മാനുഷമായിരിക്കണം മുറിക്കുമ്പിടിക്കുമ്പോൾ മേറാമിക്കത്തു". അതു തീരെ നന്നല്ല" എന്നു മെല്ലെ പുഞ്ചിരിച്ചതാളുകൾ വാർത്തിൽ അതാളാടു് അതു അറിയിച്ചു.

തിരിഞ്ഞു മേറസത്ത അരിമുലികളിച്ചു വാർത്തിൽ സംസാരിച്ചു.

"അാൻ ഒരു കാര്യം ചെയ്യാത്തവനാണു്. എന്താ മേയ്ക്കു വിധിയെ അർ മനസ്സുകാളാ. അതു കഴിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല."

"മിഞ്ചായിരിക്കണം."

"എന്താ മിഞ്ചാതിമിപ്പാൻ?"

"നാം സംസാരിക്കുന്നത് അച്ചൻ കേൾക്കത്തു"

"മകളാലെയ്തു്?"

"എന്തെന്നാ? ചിന്നീട്ടു കലിക്കും എന്നിങ്ങ ഈ മരിക്കത്തു വരാൻ സാധിക്കുകയില്ല"

വാർത്തിൽ മേന്മാം കിടന്നു. അവളുടെ അപകട അതാർ കരുണാപൂർവ്വം കൈകൾക്കാളു

"എന്തു സംസാരിക്കുന്നു?" എന്നു ജനീവർ വീടും മറന്നു.

"അമ്മില്ല. അച്ചന്റെ അഹങ്കാരത്താലാ ഡാമി. അതാരിച്ചതാളാളു."

“അറക്കുമോ?” അമ്മ. നിനക്കു രണ്ടിനെയും ആഹ്വാനം
ക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

“അച്ഛാ അമ്മേന്താണോ?”

“ഇതിനേൽ നിന്നു മുറിക്കുകയുള്ളതെന്തെങ്കിലും
മുറ ചെയ്യേണ്ടതു്.”

പിന്നീടു മുറി നിശ്ശബ്ദമായിരുന്നു. ‘നോസു വാൻഡി
മിനെ നോക്കി. അയാൾ അലച്ചതും നോക്കി.

“നോസു കണ്ണുകൾക്കു്” അൽ പറഞ്ഞിരുന്നു” എന്നു
പ്രഖ്യാപിച്ചു.

“അതു മനസ്സിലാക്കി” എന്നു അയാളുടെ കണ്ണും സങ്കടം
പ്രഖ്യാപിച്ചു.

VIII

ജയിലിൽപ്പെട്ട പുതിയ പെൺകുട്ടിയെ അടുത്തുവന്നു
മിഖൈൽ സംസാരിച്ചു. ന്യായാധിപന്മാർ തടവുകാരെ
നേർത്ത മുറിയിൽ ഹാജരാക്കി. പരിഭ്രാന്തനായ അധികൃതൻ
അമ്മയെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല വാൻഡിമിനേർക്കുകയും എഴു
ത്തുകയ്യാകുകയും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതു് അധികം ദൈവത്തി
ലും കൂടാതെ തെളിഞ്ഞു. അയാളുടെ സ്വഭാവത്തിനൊപ്പമി
തടവുകാരനെ നേരിടും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സത്യത്തിനും ന്യായ
ത്തിനും വിരുദ്ധമായി ജീവിക്കുന്ന ന്യായാധിപനെ അടുത്തു ചു
റ്റുവന്നു. അയാൾ എല്ലാ സംഭവത്തിലും തുറന്നുപറഞ്ഞു.

അടുത്തായിട്ടുള്ളതു് അ ചുറ്റും തടവുകാരന്റെ
കൈയിൽ ജാൺ കാഴ്ചപ്പിടിയെടുത്തു എഴുതിച്ചുതന്നെത്തന്നെ
പുറത്തുവന്നു. മറ്റൊരു കാര്യമായി പെരുമാറുന്നതിന്നു
വീണ്ടും അയാളെത്തന്നെയും മേൽ വാൻഡിമിനെ കാണി
ക്കാൻ ഉണ്ടായിട്ടു. അവർ അടുത്തുവന്നതിനാൽ ഹാജരായി

സംതരികൾ ഭട്ടിപ്പോന്ന അവരും അയാൾക്കുതാമിൻ
ന്നില്ല.

തന്മൂലം അവർക്കു പറവിയ വിധിതന്നെ വാൽ വിധിതം
സിദ്ധിച്ചു. ജാതം കാണിയിരുന്നും എന്തുതോളം തക്കതാ
ഫിതാണെന്ന് ജനങ്ങൾ വിചാരിച്ചുവോ, അതുതോളം
വാൽക്കിയിരുന്നതും അവർ സംശയിച്ചു.

നിഷ്പക്ഷനായ മണ്ഡനന്മാർ ഒരു ശക്തിയും
മുതലുള്ള വാസ്തവസംതരികൾ പറവാൻ അയാൾക്കു
തക്ക മതിയും തോന്നിയില്ല. മാഷ്ഠീയകാട്ടുതളിപ്പുള്ളി അന്ത
സ്ഥയും, കടകളിലുള്ള കടികൾവീയും അയാൾ വിചാരി
സ്തതം നല്ലപോലെ വെളിപ്പെടുത്തി. അയാൾ ചുരുൾ
പൊട്ടിച്ചുനാക്കിയിട്ടില്ലെന്ന് സ്പഷ്ടമായു. എന്നാലും അക്കം
അതു വിശ്വാസമുണ്ടാക്കുകയിരുന്നില്ല.

എപ്പോഴും പെരുമാറിവന്ന ഒരു ചെറുപ്പക്കുട്ടൻ നിറക്ക
പിച്ചിരുന്ന കലശസ്സുകൾ അയാൾ നോക്കിയിട്ടില്ലെന്ന് പറ
യുന്നത് അക്ക വിശ്വാസമേ ഗുരുവും. എന്നു കേട്ടാൽ
വെറുക്കു എൽപ്പിക്കുമ്പോൾ മാതാവു കുട്ടിയെ പാഞ്ഞിരി
ക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ വാൽക്കിൽ നിർബന്ധമായും വ്യാജം
പറയുകയാണെന്ന് അവർ കരുതാറില്ല.

അവതിമുട്ടത്തിയിരുന്ന വിശ്വാസം പുറത്തു പറ
ത്താൽ അവരുടെ സൂക്ഷിപ്പിനു വല്ല നൂനതയും വരുന്നതും
കണ്ടെത്തുകയും, അനാട്ടു ക്രമത്തിലായിരുന്ന സ്ത്രീമാ
രെയും സേവനോപയോഗിച്ചിരുന്നതിനാൽ മാഷ്ഠീയകായ കു
ട്ടിയെ പരിചരിക്കപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കണം എന്ന് അവർ കരു
തിയതിന്നാലും വാൽക്കിയിന്നോടു അവർ അക്കത്തെയെക്കുറി
ച്ചു താൽപ്പരം സംസാരിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് അയാൾ വാദിച്ചു.

സുന്ദരവേഷങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വശങ്ങളെല്ലാം കേട്ടു
പുളകിയ ഭാഗിനീക്കങ്ങൾക്കു അവരും അവിധിമുഖം

ഉണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെയായി ഏതെങ്കിലും ചർച്ചകൾ നടന്നു കൊണ്ടു വരുമ്പോൾ അയാൾ അങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്തിട്ടു.

എന്നാൽ വാൽവിൽ അയാളിനെ വെട്ടിക്കൊന്നതിനോ സത്യപരമായിത്തന്നെ വ്യതിചലിക്കുന്നതിനോ ഇതിലൊന്നും ഇല്ല.

“നിങ്ങൾ മോദിക്കുന്നതിനല്ല, ഉത്തരമായി എന്തിനും ഇതുമാത്രമേ പറയാനുള്ളൂ. കടലാസ്സു കട്ട് എന്റെ കൈയിൽ കിട്ടിയ വിധം അത് പറഞ്ഞുവെല്ലോ അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള സംഗതികൾ എനിക്കു ഇപ്പോഴും അങ്ങനെയായിത്തന്നെ തോന്നിക്കുന്നു. എന്നെ ബാധിച്ചതിനാൽ അതിൽ ഉപരിനിൽക്കണം അത് അവ എന്തെന്ന് അറിയുന്നത്.”

അയാൾ പിന്നീടൊന്നും സംസാരിച്ചില്ല.

സ്വാഭാവികമായി കുറവുള്ള ഒരു സംഭവമായിട്ടു കിന്നാരി പ്രായങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിച്ചു. അയാൾ മെന്റിനായുള്ള കണ്ടുവളരെ സൂക്ഷിക്കണമെന്ന് അയാൾ സൂചിപ്പിച്ചു. ചേറൊരാൾ അയാൾ പറയുന്നത് മുഴുവനും കട്ടു ചൊല്ലാൻ പ്രസ്താവിച്ചു.

സത്യത്തിന്റെ അർത്ഥം വളരെ കറുപ്പുപെട്ട ഒരു നാൾ സാധിച്ചു.

പുണ്യങ്ങൾ വളർത്തുന്നവനായതുകൊണ്ട് വാൽവിൽ തീച്ചരയും അയാളിൽ അത്ഭുതപ്പെട്ട കാരണത്താൽ അയാൾക്കൊന്നു പിന്നീട് അയാൾ നിവിശ്വരം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. പുണ്യങ്ങൾക്കും ഓർത്ത് കാര്യങ്ങൾക്കും വളരെ ബന്ധമുണ്ടെന്നാണ് ആ വിധികർത്താവ് സ്ഥാപിച്ചത്. ട്രാക്ടർ, കടലാസ് മുതലായവർ പുറപ്പെട്ടിറങ്ങി വളർത്തുന്നതിൽ അത്ഭുതപ്പെട്ടിരിക്കുകയുണ്ടു്. അയാൾ വേദാന്തത്തെ പറ്റി വിചിത്രവെങ്കിലും അത് വേദാന്തമല്ലെന്ന് തീർത്തു.

“കണ്ടുകിൽ വാൽവിൽ പുണ്യങ്ങൾ വളർത്തുന്നതിൽ പ്രിയപ്പെട്ട ഒരാൾ, അല്ലെങ്കിൽ നിഗൂഢമായ മറ്റൊരാൾ ആയിരിക്കാൻ പാടില്ലെന്നു് ഒരു ഓർത്ത് വിചിത്രം. ഇത്

അങ്ങിനെ ഗണിച്ചാലും അതാർ പ്രസ്താവിച്ചതു മുഴുവനും വ്യാജമാണ്. അതാർ പുണ്യങ്ങൾ വളർത്തണമെന്നുള്ളതിൽ തെളിവുകൾ അതാരുടെ വേണവും, പരിസ്ഥിതിയും നൽകുന്നുണ്ട്. നന്നെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിക്കുന്നവർക്കുള്ളതിൽ അതാരിൽ നിന്നും വരിച്ചു എഴുത്തുകളെക്കുറിച്ചും സാക്ഷിത്വം വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. ട്രാക്കിങ്, കാര്യവുമായതായതെല്ലാം വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു.

ഇത്രയുണ്ടെന്ന് സാധാരണപരമായി സഹായിച്ച സംഗതികൾ.

പ്രത്യേകപ്പെട്ട 'അന്വേഷണ'ങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിവിധ പുസ്തകങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തു അതാരുടെ പട്ടികകൾ കൂട്ടി അന്വേഷിച്ചാൽ ഗുണമേന്മയുള്ളതല്ലെന്നതിനുള്ള സാക്ഷ്യം അവിടെ തെളിവായിത്തീർന്നു. അതിനെപ്പറ്റി കണ്ടു.

ഇതിൽ അന്വേഷണത്തിൽ കിടക്കുകയായിരുന്നു. ഒരു സ്ഥിതിയിൽ അതാരുടെ പക്കൽനിന്നും താഴെ പറയുന്നവർക്കു കിടക്കുന്ന മുറി തുറന്നു അകത്തുപോയി. കൂടെ ഒരു ചായപ്പാത്രവും അകത്തുവെച്ചു. അത് അതാർ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല.

വിവിധ ഉദ്യോഗസ്ഥർ തെളിവുവെക്കുന്ന വാതിലു തുറന്നിട്ടു. എന്തെങ്കിലും പരിന്താനങ്ങൾ എന്ന് ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ വാതിലിനോടു ചെന്നിട്ടു.

"അതാരിട്ടു" എന്ന് അന്വേഷണത്തിനായ പുണ്യവസ്തു ഉത്തരവാകുന്നു. അതുകേട്ടു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ തിരിച്ചുപോകാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി എന്താണ് ഒരു നേതൃത്വത്തിന് വാതിൽ തുറന്നിട്ടു. 'ഇതാണെന്നുണ്ട്' അതാർ മറുപടി പറഞ്ഞു.

അപ്പോൾ ഒരു വിചാരപരമായ അവിടെ മുഴങ്ങി. അതുകൊണ്ടു തീർച്ചയായും അതിനാൽ വാതിലിൽ നോക്കി വാതിൽ തുറന്നു.

കളിയുടെ പാലംഗം ഉച്ചയരംഭമെന്നായ തന്നെ. സൂര്യൻ
ഈ ജീവിതംഗത്തിലേക്കു സ്വാഗതം നൽകി.

“അത് ഒരു ഭാരം ചോദിക്കാനാണ് വന്നിട്ടുള്ളത്.
അതു മൗലമല്ല തന്നെ.” എന്ന് അവർ സംശയം
കൂടെ അറിയിച്ചു.

“എന്തെല്ലാം നീ ഇങ്ങനെ കരുതുന്നു. നിന്റെ കണ്ണിൽ
അധിക പൂർണ്ണത ശോഭിച്ചു ജീവനെയും ഉച്ചയരംഗത്തിൽ
അധിക തീർപ്പിക്കുന്നു. അതു എന്തെന്നാലും നാശം ചെയ്യുന്ന
അവനെ നീ അറിയാനല്ല. അങ്ങനെ ഒരു തെറ്റായ നിലയാൽ
ജീവനായ ഒരുവനെ പേരിൽ കുറുമാക്കുവാൻ അ
വൻ കനം കയ്യാളെ ശവനമായി വിധിയെ കാണിക്കുന്നതി
നെ അഗ്രഹിക്കുന്നു. അവൻ ജീവനായവനെ സൂര്യം ചെയ്യ
കളി. നിന്റെ അപകടം എന്താണ്?”

അവർ കുറുപ്പുതന്നെ, നാശം വരുത്താതെ കാരണം പൂ
ർണ്ണത അവരുടെ പൂർണ്ണതയിൽ കൂടെ ചുട്ടുകണ്ണിൽനിന്നു
കുറു തളിത്തടവി ഉരുത്തപ്പെട്ടു കിടന്നു.

“എന്റെ അച്ഛൻ ഒരു മനുഷ്യനായിരുന്നു. അദ്ദേ
ഹം പലതെയും ഉപദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവിടത്തെയും അതി
യ്ക്കുമിടത്തിനും അദ്ദേഹം ഒഴിച്ചുയിട്ടില്ല.”

“അതിനു ശരിയായ ശിക്ഷനൽകാൻ മരുമുണ്ടുണ്ട്.
എന്റെ നേർക്കു കടന്നിട്ടിട്ടുള്ളതിനു അത് മരുമുണ്ടാക്കേ
ണ്ടുണ്ട്.”

“അതിനു അത് നന്ദിയുള്ളവയായിരിക്കുന്നു. ഈ ജീ
വനം അവിടത്തേക്കുവെച്ചു എന്തു ചെയ്യണമെന്ന് പറ
യരുത്.”

“അത് പറയട്ടെ. എന്റെ ഭാര്യ, നീ മനോഹര
മായ ഒരു കണ്ണുകളിൽനിന്നും അപമാനം ചോദിക്കുന്നതിൽ
അങ്ങനെ എനിക്കു അഗ്രഹമുണ്ട്. അങ്ങനെ വല്ലാതെ വേ
റാക്കപ്പെടുന്നു.”

“അന്തിമിക്കട്ടെ. ഞാൻ അവിടുത്തെ കർത്തവ്യമായി എ
ന്നു ചെയ്യണം.”

“ഇനി ഒരു മണിക്കൂർനേരമെങ്കിലും എന്നിങ്ങ ജീവി
ക്കാൻ കൂട്ടികയില്ല. പിന്നെ ഏതാണു് ഞാൻ ചോദിക്കാ
നുള്ളതു്.”

“അവിടുന്ന് നിരാശയ്ക്കു വശംവരണമരുതു്. ഞാൻ
എന്നു ചെയ്യണമെന്നു പറയണം.”

“അ കോമലമായ കൈകൾ നീട്ടി എന്നെ മറക്കുകയി
ല്ലെന്നു സത്യംചെയ്യുക.”

“അവിടുന്ന് ഇതു നിർദ്ദയനാണോ? അവിടുന്ന് എന്നെ
ഇതേവരെയും രക്ഷിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലല്ലോ.”

സാധുപെൺകുട്ടി വിങ്ങിവിങ്ങി കരഞ്ഞു. സുഗീർവ
വും, സുകാർമ്മവുമായ നേത്രങ്ങളിലൂടെ ധ്യാനമുണ്ടെന്നു നിര
ന്തരം ചൂകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. സ്വർഗ്ഗ ഭരതനായ കവിനാഥൻ
ഒരു പതിനഞ്ചു ചുവന്നു. അവന്റെ വാക്കുകൾ വഴങ്ങി
യില്ല.

റോസയുടെ അകമുഖമായ സ്നേഹാവരണവും അവളു
ടെ ശൈശവപരമായ ചലനങ്ങളും കണ്ണു വാൻജീൽ വ
ല്ലാതെ മനസ്സാചിച്ചു. ടെവിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു.

“റോസേ, ഞാൻ നിന്നെപ്പറ്റി കുറച്ചു അറിയുന്നുള്ളു.
എന്നാൽ അത്രയും മതിയാവും. ഞാൻ ഒരു പെൺകുട്ടിയോ
ടും അടുത്തു പെരുമാറിയിട്ടില്ല. നിർദ്ദയമായി ഞാൻ ഒന്നും
കാണിച്ചിട്ടില്ല. ജീവൻ വെടിയാനായിരിക്കുന്ന ഈ അവസ്ഥ
സമയത്ത് ആരെയും ഞാൻ മനസ്സാചിച്ചിരുന്നതിന്നു രണ്ടു
രണ്ടല്ല.”

പെൺകുട്ടിയുടെ മുമ്പാകെത്തീർന്ന് പെട്ടെന്നൊരു ശീശി
യോടുകൂടി. അവൾ കിടക്കയിൽ വിറച്ചു.

വാൻജീൽ റോസയെ നല്ലപോലെ അറിഞ്ഞിരുന്നു.
എന്നാൽ അനേകം വിചാരങ്ങൾ ഹൃദയത്തിൽ രല്ലാത്ത

അ അവസരത്തിൽ അയാൾ ചെങ്കിക്കരയ്ക്കാണ് പലതും സംസാരിച്ചത്.

മാനോഭയച്ചെച്ചിതന്നെ വിളക്കളെ അയാൾ പൊതിയെടു പുറത്തെടുത്തു.

“മാമനേ, ഞാൻ പുഷ്പങ്ങൾ വളർത്തിയിരുന്നു. അവയെ ഞാൻ അത്യാധികം സ്നേഹിച്ചുപോന്നു. ഞാൻ വേറെ ഒന്നിനേയും സ്നേഹിക്കാതെ അതുകൾക്കുവേണ്ടി മാത്രം ജീവിച്ചു. ഈ ലോകത്തിൽ മരണാനിഭയവും എന്നിങ്ങനെ സ്നേഹിക്കാത്തൊരാളിരുന്നില്ല. ആ നാടികൾക്കി എന്റെ, ജീവാത്മാവുണ്ടാകാൻ കഴിയാതായി. അതിനുമുമ്പു നിന്നോടു ചിലതു പറയാനുണ്ട്. നീയൊക്കെയും വളർത്തുന്നതിൽ ഞാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധ കാണിച്ചിരുന്നു. സ്വന്താനുഭവമുള്ള പുഷ്പം പൂട്ടക്കേക്കു കാലവും ഔഷധവുമാണു. രോഗകാലം ഗിർധനം സ്വന്താനുഭവം സഹിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ആ സമ്മാനം ഗ്രഹിക്കാനുള്ളതു് ഈ കടലാസ്സുപൊതിയിലുണ്ടു്. കൂടെ വിത്തു് ഈ പൊതിയിലിരിക്കുന്നു. അവയെ നട്ടു വളത്തി പുഷ്പമെടുക്കുന്നതിന്നു നീ ശ്രമിക്കണം.”

“ഞാൻ ആ ജോലി നിർവ്വഹിക്കണമെന്നാണോ?”

“അതേ, രോഗം, അതേ. നീ ഇവയെ സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളുക. ഞാൻ ഈ ലോകത്തു ഏകാകിയാണു്. എന്റെ മാതാപിതാക്കളാർ ലോകം വെടിഞ്ഞിട്ടു കാലം കരയായി. എന്നിങ്ങനെ സ്നേഹിക്കാൻ ഒരു അനുമതിയോ അനുമതിയോ ഇല്ല. പ്രായമെന്തെന്നതന്നെ എന്നിങ്ങനെ അറിയാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഏല്പാപേതം എന്തെ വെറുത്തിരിക്കുന്ന ഈ സമയത്തു നീയെങ്കിലും എന്റെ ഇഷ്ടപോലെ ചെയ്യാൻ സമീപിക്കുകയല്ലേ എന്റെ ഭാഗ്യമല്ലേ?”

“എന്നിങ്ങനെ രോഗകാലം ഗിർധനം എന്നിനാണു്?” ഇതേ പൊക്കുകളെക്കുറിച്ചു മിന്നിരിക്കുന്ന നേത്രങ്ങളോടെ ഇഹലോകജീവിതത്തിൽ ഒരു ചെറുപ്പക്കുമാണെന്ന സ്വഭാവത്തിൽ അയാൾ ചോദിച്ചു.

“രോഗം, അതു ഞാൻ പറയാം. ഒരുപക്ഷം ഗിർവർ
 ഒരു വന്ധിച്ച സ്ത്രീധനമാണ്. നിന്റെ മുഖം സുന്ദരമാ
 ണ്. അതിനാൽ ആ തുക ഞാൻ നീ ഭ്രമിക്കണം. ഈ
 വിത്തുകൾ തീർച്ചയായും നിനക്കു നല്ല പുഷ്പങ്ങളെ നൽകും.
 ഒരു കോമളനായ യുവാവിനെ ചിവാഹംഭമെടു നീ ചികോ
 ലം സുഖമായി വസിക്ക. നീലാംബുജങ്ങൾക്കൊപ്പം ഞാൻ
 നിന്നെയും സ്നേഹിക്കണം.”

അവൾ ഇത്രയുംകേട്ടു കഴിഞ്ഞുപോയി. അവളുടെ
 കോമളമായ മുഖത്തു് ചിന്നിച്ചിതറിക്കിടന്ന മുടി മരംമരം
 പൊരിച്ച തൈത്തൈത്തലിൽ പാതകൊഴുകിത്തന്നു.

വാൻബിൽ അവളുടെ രണ്ടു നാസികളെ ഗ്രഹിച്ചു.

“അല്പംകൂടി ഭ്രമിച്ചുകേൾക്ക. വിശ്വംഭരയും വള
 രേന്ദ്രന്റെ വിധം ഞാൻ പറഞ്ഞുതന്നു. ഏതെങ്കിലും ഗ്രാമത്തിൽ
 പോയി, ശതമുക്കത്തോളം ചോദിച്ചാൽ ആവശ്യമുള്ളിടത്തോ
 ലും ഉൾക്കൊള്ളും. അതു ഒരു വലിയൊരു നിറയെ ചുട്ട
 തുളക്കൊടുവന്ന ഈ മൂന്നു വിത്തും പാകണം. മേ്ചാസര
 വൃന്ദാവരം ചെടികളിൽ രമ്യമായൊരുതരം പുഷ്പങ്ങൾ
 ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നതു നിനക്കു കാണാം. പുഷ്പങ്ങൾ നല്ല നീലാ
 ത്തിലിരിക്കയില്ല, കറുത്ത പൂക്കുകളും കാണുകയില്ല. അവയെ
 ക്ലാപ്പിപ്പട്ടംതന്നെക്കൊല്ലുകമന്ദമെന്ന് ഏൽപ്പിക്കുക. ഒരുവി
 ഷംകരം കിട്ടുന്ന ഒരു മഷം ഗിർവർവരം കൊണ്ടുതന്നെ
 നീക്കും.”

അവൾ ഒരു ദീർഘശ്വാസംവിട്ടു. നീലാംബുജത്തി
 ന്റെ കാര്യം പറഞ്ഞപ്പോൾ, അയാളുടെ കണ്ണുകളിൽ ജലം
 പൊടിച്ച് അവനെ തുടച്ചുകുളുങ്ങിട്ട് അയാൾ തുടന്നു.

“പുഷ്പങ്ങളെ ‘രോഗം—വാൻബിൽ’ എന്നു വിളിക്കണം
 കൊണ്ടുതന്നെ ഏതെങ്കിലും നാമധേയം അവയ്ക്കിരിക്കട്ടെ.
 ഞാൻ ചെപ്പ് എഴുതിത്തന്നു. പൊൻസിദ്ധം കടലാസു
 ത്തെ.”

റോസ അപ്പോഴും കരച്ചിൽ നിറുത്തിയില്ല.

അവൾ ഒരു പുസ്തകം വാൻബീരിന്റെ കൈയിൽ കൊടുത്തു. "കൊണ്ടുതന്നെ" അയാൾ ചോദിച്ചു.

"പുനീൽ കാഴ്ചയിലിയ്ക്കുന്ന ബൈബിളാണ്. അതിൽ പലതെ ചുട്ടിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ അതുകൊണ്ടൊരു ഫലമായില്ല. പുനീൽ പുഴതാമര വായിക്കാനും അറിഞ്ഞുകൊള്ളാം."

അയാൾ ബൈബിൾ കൈയിലെടുത്തു നോക്കി.

"പുഴതാമര കണ്ടിട്ടില്ലേ?" എന്ന് വാൻബീൽ ചോദിച്ചപ്പോൾ സ.സാമി.

"അതിൽത്തന്നെ പെൻസിലുണ്ട്" എന്ന് അവൾ നോക്കി. "പെൻസിലും പ്രണയത്തോടും മുമ്പടിക്കൊടുത്തു."

കാഴ്ചയിലിയ്ക്കുന്ന ബൈബിളെടുത്ത പെൻസിലായിരുന്നു. "വിന്റെ കൊണ്ടും കോൽ മാനുവലായാൽ" അതു റോസയുടെ കൈവശമായി.

പുസ്തകത്തിന്റെ മട്ടവിളയെ പുറത്തു അയാൾ എഴുതി.

"23 ജനുവരി 1672-എന്റെ മരണദിവസമായ ഇന്ന് എന്റെ സമ്പാദ്യമായ വിത്തുകൾ റോസയ്ക്കു അൻപതോളം വെളിയിരിക്കുന്നു. അവയിൽനിന്നുമുണ്ടാവുന്ന നീലിപ്പാമ്പുവർണ്ണം സമ്മാനത്തിന് കർമ്മങ്ങളെ വരുത്തും" ഒരു ലക്കം ഗിൽഡറും റോസ എന്റെ പ്രായം വരുന്ന ഒരു മൂലാ വുമായി ചെയ്യുന്ന വിവാഹത്തിന് ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ. 'റോസ-വാൻബീൽ' എന്ന നാമധേയം അ പുസ്തകം അറക്കിക്കൊണ്ടും."

വാൻബീൽ.

അയാൾ പുസ്തകം തിരിച്ചു കൊടുത്തു. അതു വായിച്ചു നോക്കാൻ വാൻബീൽ അവളോടു അപേക്ഷിച്ചു.

“എനിക്കു പുഴുതാനും വായിക്കാനും അറിഞ്ഞുകൂടണം
ല്ലേ ഞാൻ പറഞ്ഞതു്.”

വാൻഷിൽ അതിമെഴുതിയതിനാ വായിച്ചുകേൾപ്പി
ച്ചു. അതിൽകവിതയെ സങ്കടം അവളെ നിരോധിച്ചുയാക്കി.

“ഞാൻ എഴുതിയതു വായിച്ചുകേട്ടില്ല” എന്നു അയാൾ
അവളുടെ തടസ്സത്തെ കൈകളെ ചുംബിച്ചിട്ടു സന്തോഷവശമായി
കുറെ പുഞ്ചിരിയൊടുകൂടി ചോദിച്ചു.

“എന്നിങ്ങനെയും മനസ്സിലായില്ല” എന്നു അവൾ
കേൾക്കുവാൻ തീർത്തിൽ ഗദ്ഗദ്യായ്ക്കു കലയാളിപ്പുറ
വെച്ചു. അതിനുള്ളേതും തെളിവുപോലുള്ള മുഖം അപ്പി അവൾ
കണ്ണനിർത്തി വാങ്ങുന്നിരുന്നു.

“കേൾക്കു മനസ്സിലായില്ല. അതൊക്കെയാണു്?”

“അതിൽ ഒരു വ്യവസ്ഥയുണ്ടു്. അതെന്നിങ്ങ നിരവേ
റാൽ സാധിക്കുകയില്ല.”

“അതു് ഏതാണു്? എല്ലാം നാംതമ്മിൽ തീർച്ചപ്പെടു
ത്തുന്നാണു് ഞാൻ നിരൂപിച്ചതു്.”

അവളുടെ കവിതയുടെ ചുവന്ന കറുത്തമിഴികൾ അവ
ളോടുമിങ്ങോട്ടും അതിവോലമായി ചാഞ്ഞു.

“എനിക്കു അവിടുത്തെ വകയായി കരുതുകയും ഗിൽഡർ
തയ്യാറാണു്; ഇല്ലല്ല?”

“അതെ.”

“അതു ഞാൻ വിവാഹം ചെയ്യുന്ന എങ്കിൽ മാത്രം?”

“തീർച്ചയായിട്ടു്.”

“എന്നാൽ ആ ധനം ഈ ഭവനത്തു് ഏതെങ്കിലും തീ
വകയില്ല. ഞാൻ വേറെ ആരെയും സ്പെഷലൈക്കുകയില്ല; വി
വാഹം ചെയ്യുകയായില്ല.”

വാൻഷിൽ വികാശവീചികളെ സംശയാനിതാൽ നല്ല

വസ്ത്രം ഉണ്ടിച്ചു. അയാൾ വാക്കുകിട്ടാതെ കഴഞ്ഞ്; തൊണ്ട ഇടറി; ദേഹം തിളച്ചു; കണ്ണുകളിൽ കൂടെ 'പിപറഞ്ഞതായി' അയാൾക്കു തോന്നി.

റോസയാകട്ടെ സങ്കടം സഹിക്കുവാൻ തോയാലാറി കഴിഞ്ഞു. അവളുടെ ദേഹം ഒന്നിടനാഴെ തണുത്തതായി അതു വാൽവീൽ പരിഭ്രമപ്പെട്ടു. അവളുടെ ചുമപ്പുണിഞ്ഞ കവിൾത്തടം ചിളറിപ്പോയി.

അപ്പോൾ വേനത്തോടു നടത്തുവാനു തക്കതായ കേൾപ്പാലം വന്നു.

"അയ്യോ അവളിങ്ങാവേണ്ട. പന്യാനത്തുതെല്ലാം പന്യാനത്താ" എന്നു റോസ കൈകൾ തിരുക്കിടക്കാത്തു യുവാവിന്റെ കയ്യിലൂടെ മുറുത്തുനോക്കി ചോദിച്ചു.

"നീയൊക്കെയും എടുക്കാനുള്ള വിത്തുകളെ കളയരുതെന്നു അവസാനമായി എനിക്കു പറയാനുണ്ട്. എന്തെന്നു കേൾക്കൂ നാം പിടിച്ചാണായി."

വിത്തുകളെ അപരിവൃത്തിയോടെ എടുത്തോടു കൂട്ടു വെച്ചിരുന്നു.

മുത്തു മുക്കിയ ചുവട്ടി അടുത്തായി. കനവാളിയെ കോണ്ടുപോകാൻ അടുക്കുവാനു. അവനെ വാൽവീൽ അസ്സഹിഷണുതയോടെ വിചാരിച്ചു നൽകിയിട്ടു. അയാളുടെ കഴുത്തിൽ തടയേണ്ട വാർ അവളിൽ കോളുടെ കൈവശം കിടന്നിരുന്നു.

അയാൾ കട്ടിയിൽ ഇരുത്തുകൊണ്ടു പുറത്തുനോക്കി. മുകൾത്തട്ടുടെ നിമൽ അവയ്ക്കു മുട്ടിപ്പോയിരിക്കുന്നു.

വാൽവീൽ മരണസ്ഥലത്തേക്കു അനുമതിയോടെ കൂടി പോയി. അയാൾ വളഞ്ഞു കോണ്ടിട്ടുടി ഇറങ്ങി 'വിശ്വാസ'മായ തോട്ടത്തിൽ എത്താനായപ്പോൾ. ഒരു 'പിറകി'യിൽ മുറുക്കി. അവിടെ മുറുക്കപ്പെട്ടു. 'പിറകി'യോടുകൂടി തിരിഞ്ഞു

നിഷ്ഠയായ വിധിനടത്തിയ അധികൃതന്മാരോടൊത്ത്, രാജാസമയത്തും തന്നെ വെറുക്കുന്ന വിരോധികളെയോ; ഇവർ യോജിപ്പിച്ചെ കെട്ടുതീട്ടു പരസ്പരം നല്ലാൻ കഴിയാതെ വീപാദനം ചെയ്യുന്നതിന്നു സന്നദ്ധന്മാരായി നില്ക്കുന്ന രാജകുന്മാരെയോ ചന്ദ്രൻ അയാൾ ചിന്തിച്ചിട്ടു. രണ്ടിടേയും പോയി പറഞ്ഞ ഭാഷിക്കുന്നയാൾ കോട്ടയിലിരുത്തിക്കൊണ്ടു വരിച്ചിട്ടു് അയാൾ സങ്കടപ്പെട്ടിട്ടു.

എന്നാൽ രാസമനസ്സുണ്ടാകാതെപ്പോയ അത്ഭുതസ്വഭാവത്തിലുള്ളവരെ ഉത്തരോത്തരം രാജാവഹാജാരി രാജാക്കന്മാർക്കുവന്ന നീലാംബുജങ്ങളെക്കണ്ടു തനിക്കു് ആശീർവാദം ചെയ്യാൻ ഇടവരുത്തുന്ന വിധിയെപ്പറ്റും അയാൾ ചാത്തു. അദ്ദേഹാദ്യങ്ങളെപ്പറ്റി അഗാധമായി ആലോചിച്ചതിന്നു കണ്ടു സന്ദേഹമൊന്നുമില്ല ഉന്മൂലമായ അയാൾ വധിച്ചു. ഇതാ പുണ്യങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചതിന്നു വാൽക്കിലിനേയും വധിക്കാൻപോകുന്നു.

“ചന്ദ്രൻകൊണ്ടുള്ള ഒറ്റപ്പെട്ടിൽ പുറത്തു സ്വപ്നങ്ങളെല്ലാം യഥാർത്ഥരൂപത്തിലേക്കു പ്രാവർത്തികം” എന്നൊരു തത്വത്തെ പണ്ടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

അതേ; വാൽക്കി വീശുന്മാർക്കു വാൽക്കിലിന്റെ വിചാരങ്ങളും പരമാർത്ഥമാകത്തക്കു് ആവിഷ്കരണംചെയ്തു മേലുപതാകം.

മുണ്ടാടിവസത്തിന്നു മുമ്പുള്ള നദേവന്മാർക്കു വാൽക്കിൽ തയ്യാറാക്കിത്തന്നു പീഠത്തിന്മേൽ കയറിനിന്ന രാജാക്കന്മാർക്കു വാൽക്കി അഭയം അർപ്പിച്ചു. സമീപത്തുള്ള കുന്നിനെയും അന്തർവെളിവാങ്ങാൻ സന്നദ്ധനായിട്ടു. എന്നാൽ മക്കംപുറത്തു ഭീഷ്മിച്ചുവന്ന ഒരു പ്രേതങ്ങളെപ്പറ്റും അയാൾ അറക്കി.

അപ്പോൾ അന്തർവെളിവാങ്ങാൻ ചുറ്റുന്നിന് മേലിൽ

സംസ്ഥാന പൊതുമുഖ്യാഭിനന്ദന, രാജ്യ പദ്ധതികൾക്കിടയിൽ ഈ തരണങ്ങൾ തന്റെ ശില്പിത്വത്തെ അർപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ മലയാളത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ചുപോയ ഒരു ശില്പിത്വമായി അയാൾക്കുറപ്പുണ്ട്. കണ്ണുകൾ തന്നെയാണത്രെ അടഞ്ഞത്. അയാൾ മിന്നമിന്നമെന്നു കറുത്തുപോയ ഫെയ്സ് പെയന്റർ കൊച്ചുതൂക്കുകയോ നിശ്ചേഷ്ടനായി നിൽക്കുകയോ ചെയ്യാറില്ല.

[illegible]

പ്രശ്നമെന്നു അറിയുന്നതു് ഒരു കാവ്യമെന്നു അയാൾ
 അ കാണാൻ സാധിച്ചില്ല. അത് അധിവസിപ്പന്ന കൂടുത
 അരിയും യാതൊരു മാനവും അയാൾ കണ്ടില്ല.

അഞ്ചരൂപ അല്ലിനാമം കഴിഞ്ഞു.

കരുണാപുരസ്സം അതോ അയാളെ കേവലമുള്ളത് മാ
നന്നത്തായി അനുഭവിച്ചു. അയാൾക്കു മുമ്പിൽ ഒരാൾ ചു
വന്നൊഴുകി പതിച്ച ഒരു കുഞ്ഞു വശിക്കുന്നത് കേട്ടു.

അയ്യപ്പമഠത്തിൽ പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചങ്ങമ്പാ-
ളപ്പിള്ളി പ്രസാദം രണ്ടു ശരിച്ചു. കുളിരിളക്കോറ്റ നാലുവ-
ശതാണ്ടിനും വീശി. നാണന്ദമഠത്തിൽനിന്നു ചുവന്ന കൈ

രണ്ടാം ഭാഗത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചു കേരളത്തു വാൽക്കിൽ അറക്കുന്നിന്നു

അവിടെ കൂടിയിരുന്ന സംഘപുരാന ജനങ്ങൾ, കത്തു വായിക്കുന്നതിനെ ശ്രദ്ധിച്ചു, ചിത്രത്തിലുപിച്ചതുപോലെ ചോദ്യകൾക്കെ നന്നു.

സമീപത്തു സംഭവിക്കുന്ന രാജരാ സംഗതിയും വാൽക്കിൽ അപ്പുറത്തു ഉണ്ടായതാകട്ടെ അറിയുന്നതായിരുന്നു. ദിവ്യസംഭവത്തിലെന്നപോലെ അവിടെ നടന്നതെല്ലാം അതാർക്കു് അർത്ഥമുണ്ടാകുമായി ഭവിച്ചു.

ജനങ്ങൾ, രാജരാജന്മാരായി അവിടെനിന്നും പോയിത്തുടങ്ങി.

നിത്യമായിരുന്ന തദ്വകാരന്മാർ ചുറ്റും സംസ്കൃതം പഠനയ ലോകബാധപരൻ സന്നിധിയിൽ തെരിച്ചു നിൽക്കുന്ന അയാളുടെ വിധിയെപ്പറ്റി സ്വാതന്ത്ര്യമായി വാദിച്ചു കീഴെ എന്തെല്ലാ അറക്കിലെ യുവാക്കളും—വിലം—വാൽക്കിലിന്റെ സഭാവും നിഷ്പക്ഷതയും അറിഞ്ഞു അയാളെ വധിക്കേണ്ട എന്തെല്ലാ കല്പിച്ചു. അ കരുണാനിധി അയാളുടെ ജീവനെ തിരിച്ചു കൊടുത്തു.

എന്നാൽ അന്ധസീലമായ സമാന്തരം അയാൾക്കു നല്കിയില്ല. അതു് അല്ലെ നിരന്തരം ഇടനല്കിയതാക അയാളെ അജീവനാക്കു മതിയിൽ പാപ്പിക്കുന്നതിന്നു യുവാക്കളാൽ കീഴ്മാണിച്ചു.

“ഈ പ്രപഞ്ചം എന്നെ തീരെ കൈവെടിഞ്ഞില്ല. എന്റെ അന്ധതയായി കൊളുക്കിലും ഉണ്ടു്. പിന്നെ ഞാൻ എന്തിന്നു ജീവപ്പാതം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു. എന്റെ അസന്ധം ഇവിടെത്തന്നെ ജീവിച്ചിരിക്കും. നീലാംശുവും എടുത്താൽ വിത്തും അ മോഹിനിയുടെ കൈവശമുണ്ടു്.”

ഈ വിചാരതന്ത്രങ്ങളിൽ ഹാജരായപ്പോൾ ഇദ്ദേഹം

അതിൽ ഇനിയും അനേകം കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത അയാൾ വിസ്മയിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഏതാനും നാഴിക അകലെത്തന്നെ ഒരു ഭൂമിയിൽ രാത്രി കാലത്തു അടുത്തുനിന്നു് അധികൃതന്മാർ ചെന്നു എപ്പോഴെത്തന്നെ.

“അവിടെ പോകുന്നതിനേക്കാളും മരിക്കുന്നതല്ല നല്ലതു്. അവിടെ ദോഷത്തെ കാണാൻ സാധിക്കുമായി പുള്ളങ്ങൾ വളർത്താൻതന്നെ സ്പെക്ട്രം അവിടെയില്ലെങ്കിൽ എന്തു ചെയ്യും.”

വാൻതിൽ ഇപ്പോൾ പലതും അഭാവമായിത്തീർന്നിരുന്നുവെന്നും ഒരു വണ്ടി സമീപത്തു വന്നുചേർന്നു. അതിൽ കയറുന്നതിന്നു പട്ടാളക്കാർ അയാളെ കണ്ടിട്ടു. അതിവേഗത്തിൽ പോകുന്ന ശക്തരായിത്തീർന്നുകൊണ്ടു് അവസാനമായി, ഭൂമിയിലെ ഒന്നോരക്കി, കാര്യം മനസ്സിലാക്കു. അയാൾ വേഗം വേഗം നോക്കി. ദോഷമുള്ള അതിമനോഹരമായ ഒരു അവിടെ എങ്ങും കാണാൻില്ലാതിരുന്നു.

വണ്ടി തെരുവിൽക്കൂടെ കൂടെയിരിപ്പിൽ പോകുമ്പോൾ ഒരു കൂട്ടം അളക്കുവാൻ അകത്തുനിന്നുവന്നു സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. “നമ്മുടെ ഭാഗ്യംതന്നെ നമ്മുടെപേരേയും നേരുമെന്നു കൊണ്ടു്. അല്ലെങ്കിൽ ഇവരായാവും അവരേയും വെറുതെ വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതിന്നു് എന്തു് ഒരാൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ പറ്റാത്തു്.

കൊല്ലക്കാരനായിന്നു് സന്നിഹിതരായിത്തീർന്നവരിൽ മോഴിയാതി വസ്ത്രധാരണം നിർവ്വഹിച്ച ഒരാൾക്കൊന്നും അവിടെ കൂടെ നല്ലപടികൾ അത്ര മണ്ണിയില്ല. അയാൾ കൂടെയിരിപ്പിൽ കൂടെ മനസ്സിലാക്കി.

വധശബ്ദമുള്ളതിന്നും കറുപ്പുള്ളിയെ വണ്ടിയിൽ കയറ്റി-വെറുതെ കൊണ്ടുപോകുന്നതു കാണാനായിട്ടല്ല. അയാൾ പ്രവാസമുള്ള പ്രവാസത്തിലേ അവിടെ എത്തിയതു്. പിന്നെ

അോ! ചെറുപ്പക്കാരുടെ നിയമം നീയെന്ത് ഭേദമെന്നു കാണാൻ കൊതിച്ചാണു് അയാൾ വന്നതു്.

അ കഠിനമുഴക്കം ബാക്കുസ്സുവല്ലാതെ പൊന്മല്ല.

വാൻഷീവിനെ ജാമിയിലാക്കിയ രാത്രിമുതൽ ബാക്കുസ്സുവിന്റെ ആൾ സമ്മാനാനന്ദം നീവാംബുരുതെക്കുറിച്ചായിരുന്നു. പുത്തനെത്തന്നെയും അതിനെ കൈമാറ്റംകൊണ്ടാൽ ഭീവിച്ചിരുന്നിട്ടു് ഒരു പ്രയോജനവുമില്ലെന്നു് അയാൾ നിശ്ചയിച്ചു.

ജാമിയിലോട്ടു് അയാൾ സ്വന്തം അഭിപ്രായത്തെ ആദ്യമായി അറിയിച്ചു. സ്വന്തംവേ കൃദ്ധനാണെന്നുമും ചേക്കുറയുടെ ദൗഷ്ട്യം അയാൾ വകവെച്ചുകൊടുക്കുവാനില്ലായിരുന്നു. അതുനിമിത്തം ബാക്കുസ്സുവിന്റെ അപേക്ഷ വിഫലമായി പരിണമിച്ചു. അതിൽ തോൽവിപിണഞ്ഞ ഘാതകൻ റോസയെ പാട്ടിലാക്കി കാര്യം നേടുന്നതിന്നു വഴിനോക്കി. നീവാംബുരുത്തിന്നുള്ള വിത്തുകൾ മുറിയിൽത്തന്നെ കാണുമെന്നും അതു പുട്ടത്തുകൊടുത്താൽ സുവർണ്ണമായ മൊത്തം സമ്മാനിക്കുമെന്നും അയാൾ വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. പെൺകുട്ടി തന്നാൽ സാധിക്കുകയില്ലെന്നു പറഞ്ഞൊഴിഞ്ഞു. അടുത്തതായി വിധികർത്താക്കളാടു് ശുപാർശചെയ്താൽ അയാൾ ഒരു വെട്ടു. എന്നാൽ അതിനിടയ്ക്കു വിധി പ്രസ്താവിച്ചുപോകയാൽ അയാൾക്കു് ഒന്നിന്നും സാധിച്ചില്ല.

വാൻഷീയ്ക്കു് വിത്തുകളെ കാരാടങ്ങളുകൊണ്ടു മരിക്കുവാൻ ബാക്കുസ്സുവിന്നു് അറിയാമായിരുന്നു. അതിനാൽ നല്ല പോലെ പരിശ്രമിച്ചല്ലാതെ വിത്തുകളിട്ടാൻ തമാശവെക്കില്ലെന്നു് അയാൾ നിശ്ചയിച്ചുകഴിഞ്ഞു.

കറ്റംകുറുപ്പിനിറയായ റോസ; അതായതു പ്രണയം.

ജോമക്കായി, ആറമ്പിമ്പെ ഓക്കമാരൻ; അതായതു കരുണം.

നോസയും വിദ്യയും ഇല്ലാതിരുന്നവെങ്കിൽ ബാക്കുസ്സി
ലിന്റെ അടിമയായ പരിപൂർണ്ണമാകുമായിരുന്നു.

മനോഹരിയായ നോസ അറിഞ്ഞ ഇല്ലാതിരുന്നവെ
ങ്കിൽ നിസ്സൂക്ഷ്മമായ വിത്തുകളെ വാൻമയിൽ മാറ്റാത്തതു
കൊണ്ടു മരിക്കുമായിരുന്നു.

ബാക്കുസ്സ് വിരോധിയുടെ ശിരസ്സ് മോക്കുവെത്താൻ ത
യ്യാറായിരുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ പ്രീതിനേടി, പുഞ്ചിധരിച്ചി
രിക്കുന്ന വസ്ത്രങ്ങളെ വിലയ്ക്കുവാങ്ങാൻ വേണ്ട എല്ലാറ്റു നുട
ത്തി. 'അവനിൽ വിത്തുകളെ ഒളിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന്' അയാൾ
വിചാരിച്ചു.

ഒരുവകയും ശിൽഡർ; അതു തീപ്പെറ്റിപ്പോലെ അയാ
ളുടെ ഏഴയത്തിൽ പടർന്നുപിടിച്ചു. അദ്ദേഹം ശിൽഡർ ചുറ്റ
വിടെ? അയാളുടെ മേനിയറയിൽ എവിടെ?

കൊലപാതകി ബാക്കുസ്സിന്റെ അപേക്ഷയെ സ്വീക
രിച്ചതുകൊണ്ട് മുൻകൂറായി, കായ്ക്കുസാധ്യത്തിനു ഏറ്റു ശിൽ
ഡർ വാങ്ങുകയുണ്ടായു.

ചന്ദ്രന്റെക്കിടന്നതും കണക്കുകൾ ബാക്കുസ്സ് സിന്ത.
ഭിവാകരന്റെ കിടന്നസമുഹാരോടു് അത്യാപേക്ഷയായ വിതന്ന
സ്ഥലം പെട്ടെന്നു വേറൊരു അധനതയെ പ്രാപിക്കുമെന്ന്
അ നിഷ്കൃഷ്ടൻ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല.

പുലരെ ഏകദേശം പതിനഞ്ചുനാഴികയും ശ്രമകാരത്തി
ന്റെ അത്യഗ്രാധത്തിലേക്കു് താടിച്ച്, ശേഷിച്ച അല്പനേരം
മുന്നോട്ടു നീങ്ങുന്നതായില്ലെന്നു ബാക്കുസ്സിന്റെ അറുനാടി. മുഖം
നായ ഡെ'ഗ്ഗാണി എന്തുകൊണ്ടു ഗളമേച്ചു കാണാൻ
മടിക്കുന്നു എന്നും അയാൾ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. വാർവാകുടി
താൻതന്നെ കുറുവാളിന്റെ ശിക്ഷിച്ചുവെന്തെന്നും അയാൾ
ഉള്ളുകൊണ്ടു ചോദ്യം ചെയ്തിട്ടു മുന്നോട്ടുനീങ്ങി.

ഖജകീയകല്പന വായിച്ചപ്പോൾ ബാക്കുസ്സിന്റെ മന
സ്സ് കിടപ്പാറും അധോമോകത്തേക്കു മുതൽമുറപ്പെട്ടു.

അപ്പോൾ അയാൾക്കു പറയിയ ക്ഷീണം അസ്ഥനീയമായിരുന്നു. അയാൾ നിവർത്തുപെട്ടു. അതുകഴിഞ്ഞു ചുറ്റേറിയ പീടിച്ചുനിന്നി ന്നി നൂട്ടുചേന്നും വരുന്നതിനായിത്തന്നെ അയാൾ അലോചിച്ചു. ആ വിചാരത്തിൽ ചതിച്ചു ബാക്കുവേൽ കുറച്ചുതന്നെ കാടി. കാലുകൾ അയാളുടെ അഗ്രഭാഗത്തെ വിവരങ്ങൾക്കു ക്ഷീണിച്ചുകഴഞ്ഞു.

X

വാൽഖീലിന്റെ ഭാഗി താമസിപ്പിച്ചു. അതിൽ പല മനോഹരങ്ങളും അത്യാത്മനമായിത്തന്നെ കുന്നായതുമാത്രം അയാൾക്കു് അതിൽ ചമസ്കുന്നതിനാൽ അലോചിച്ചു നാസ്തുരപ്പിച്ചുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അപ്പോൾ വാൽഖീലിന് കാടി കഴിഞ്ഞു മുറി ചാലായ അതിന്റെ പാതിയായതുമാ യിരുന്നു.

വാൽഖീലിന്റെ ക്ഷീണം വിവരീകരണങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുകയുണ്ടായി. പിന്നെയും അയാൾക്കുള്ള അനുഭവങ്ങളെക്കൊണ്ടുമാത്രം. ഏതെന്നു ചിന്തയുണ്ടാകുമ്പോൾ അയാൾക്കു് സമാധാനം സംഭവിക്കുന്ന കലാപരമായ കലക്കലും അറിയാതെ അയാൾക്കു് മനസ്സിലാക്കുന്ന പാതിയായതുമാത്രം അയാൾക്കു് അയാൾക്കു് ക്ഷീണം നയിച്ചു. ക്ഷീണംകൊണ്ടു് മനസ്സിലാക്കുന്ന വിവരങ്ങളെക്കൊണ്ടു് വിവരീകരണമായ ചില സംഭവങ്ങൾക്കു് അയാളെ ക്രമത്തിലധികം പീഡിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു വാൽക്കു് അതിൽ പരിഭവങ്ങളായസമയത്തും അയാൾ ശാന്തമായിത്തന്നെ നിന്നു.

അയാൾക്കു, കാല ഗുണം മാറിയതിൽപ്പെട്ടുള്ള സുഖം കണ്ടു് കുറച്ചുമാത്രം. അതിന് നന്നിയധികം കാരണങ്ങളുണ്ടായി.

അയ്യപ്പക്കുമാരിയുടെ സമസ്തങ്ങളെ അയാൾ ചിന്തിച്ചതേ തീർച്ച. സുപ്രഭാതങ്ങളെയും അയാൾ വകവെച്ചിട്ടില്ല. ഈ തെരുവുകൾ ഉണയ്ക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന അപത്തിനെ അയാൾ പൂർണ്ണമായിപ്പോലെയൊരാൾ എന്തിനോ.

എന്നാൽ രണ്ടുകൂട്ടം അയാളുടെ കിഴിയിണവേലത്തിൽ സിന്ധു കോണിരുന്നു. അതിനാലുള്ള സങ്കടം അയാളെ ച കിരണസ്തനാക്കി. അല്ലെങ്കിൽ, അകളങ്കം സ്നേഹിച്ചുപോന്ന ഒരു യുവതിയും രണ്ടാമത്തേതു് സൗന്ദര്യസമ്പന്നിയായ പുണ്യവും.

ദിവസേന ജനാമയ്യ അരികത്തു ഇരുക്കുന്നതോ കൊളുപ്പിക്കുമ്പോൾ അയാളുടെ മേൽക്കൂപ്പം പലകാഴ്ചകളും കോണുക പതിവായിത്തീർന്നു. ദൈവം ദൈവം മുററിത്തീർന്നു വായുതന്ത്രത്തിന്റെ വിപുലമായ ചലനങ്ങളും, വൃക്ഷാഗ്രങ്ങളിൽ സസ്യം പറന്നുകയറിക്കൊണ്ടിരുന്ന കിളികളും അയാൾക്കു അകമ്പിടിയായിത്തീർന്നു. അവിടുവിടെ മുടൽക്കയറിനാൽ കിരീടംണിത്തന്നു ബാലാക്കണ്ഠൻ അ മോഹമശ്ശിക്രമം പട്ടി മിറകിത്തന്നു കെട്ടിടങ്ങളിൽ അയാളുടെ ഹൃദയത്തിൽ സ്വന്തവേദനത്തെയും അയാളുടെ ചന്ദ്രൻ്റെ തോട്ടത്തെയും പ്രതിഫലിപ്പിച്ചു.

ഒരു ദിവസം മൂന്നു നാലു കിളികൾ അയാളിടയിൽ അനവധി സമീപം പറന്നുവെത്തു. അവ പുറമിടയിൽനിന്നും വരുന്നതായിരിക്കാം? പലപ്പോഴും ഈ കിളികളെ അല്ലെങ്കിൽ ഇതുമാതിരിയുള്ളവയെ അയാൾ കണ്ടിരിക്കാം. തോട്ടത്തിൽ നീലാംബുജങ്ങളുടെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു പുലയുമ്പോൾ അവ കൂറ്റാലാപത്താൽ അന്തരീക്ഷത്തെ സംശീതസന്ദൃശിതമാക്കുന്നത് അയാൾക്കു നിസ്സാരവുമായിരുന്നു. സന്ധ്യയോടു നേരിൽ മിടയുമ്പോഴും കിളികൾ മറ്റൊരു അങ്ങോട്ടായിത്തോട്ടം പറന്നു ചെടികൾക്കിടയിൽ സ്വർഗ്ഗപിക്കുന്നതുള്ളതും അയാൾക്കു ഓർമ്മവന്നു. ഈ കിളികളാണോ ജന്മിമിത് വന്നതെന്തെന്ന് വ്യക്തമായിത്തന്നു തോന്നിത്തന്നിട്ടില്ല.

“എന്റെ ഗൃഹത്തിനടുത്തുള്ള കിളികളാണിവ. അത് ഭരണിനെ വശീകരിച്ചു ഒരു കണ്ടെയ്നറി അരിന്റെ കാവിൽ വെന്തിച്ചു വിട്ടെങ്കിലും അത് പൂർണ്ണമായി പല്ലുവെട്ടുമ്പോൾ അതിനെ യഥാസ്ഥാനത്തേക്ക് എത്തിക്കുന്നു.” എന്ന് അയാൾ അനന്തരം പറഞ്ഞു.

“അതേ. അത് അങ്ങനെ ചെയ്യും” എന്ന് അയാൾ തീർത്ഥാടനവും ചെയ്തു.

അദ്വൈതനായ അയാൾ ശേഷിച്ച ഇരുപതിനായിരത്തോളം അരിയിൽ കൂടുതൽ ദിവസങ്ങളെ ഒരു അരിമിഷന്റെ നാലു ദിവസങ്ങളിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുക എന്നത് പുത്രനും വിശ്വാസ്യനായ ഒരു നല്ല പുത്രനായും തീർത്തു. അയാൾ അയാൾക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ കഴിയും.

വൻതീർത്ഥാടകൻ മിന്നൽ നീലാഞ്ചലിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അയാൾക്കും മനോഹരിയായ ഒരു വെളിച്ചവും അയാൾ മനസ്സിലാക്കും.

അയാളുടെ ദീർഘമായ നേത്രങ്ങൾ അയാൾക്ക് കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. അയാൾ നീലാഞ്ചലിയിൽ കൂടുതൽ കാണാൻ പറ്റാതെത്താൻ അയാൾ വിട്ടിരിക്കുന്ന കരിങ്കൽ മേൽ സ്ഥലംകൂടിയായ അയാൾക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ എങ്ങനെ വിസ്മയിക്കും? അയാൾക്കിടയിൽ നിൽക്കുന്ന പതിച്ചു വെട്ടിയും കൂടിയെടുത്ത ഒരു അരിയെ ശിരസാ വെട്ടിയുടുത്തു. സൂക്ഷ്മമായും സൂക്ഷ്മമായും ഒരു കൈയ്ക്ക് മാത്രമായി വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ശേഷിച്ച പ്രണയവിശ്വാസത്തെ അത് ഉദ്യമനസ്സാൽ എങ്ങനെ വിസ്മയിക്കും?

“അതേ!” എന്ന് അയാൾ അരിയെ ഉദ്യമിച്ച് വെട്ടി.

ദിവസവും അ കിളികൾ അരിയെ വെട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

ഭവസ്വവും അതാർത്ഥം അവയുടെ ധർമ്മങ്ങളും പരവും പരമങ്ങളും ശിവപാർശ്വഭയം വരേണി കൊടുത്തുവന്നു. ഒരു രാത്രി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു പെൺപക്ഷി അതാർത്ഥം കിട്ടി. അതിനെ അതാർത്ഥം ചിറകുകൾ സൂക്ഷിച്ചു നാവയ്ക്കു വിവസ്വത്തിനകം ഒരു അർത്ഥപക്ഷിയേയും അതാർത്ഥം പിടിച്ചു. ധർമ്മത്തിൽ കരുണയോടുകൂടി രക്ഷിക്കുന്നതും വളർത്തി. അധികം താഴ്ന്നിരുന്നതിനാൽ മുമ്പു പെൺപക്ഷി മുട്ടുമിട്ടു—ആ നക്ഷത്രത്തിൽ അതാർത്ഥം ഒരു കണ്ണെഴുതി പെൺപക്ഷിയുടെ കാലിൽ കെട്ടി ചാഞ്ഞു പുറത്തു പോയി ഭക്തിവിശേഷങ്ങൾ കണ്ടു നോക്കു എന്ന് അതാർത്ഥം സൂക്ഷിച്ചുനോക്കും. കണ്ണെഴുതിന്റെ കാലിൽ കാണുകയുണ്ടായത്. ഇങ്ങനെ നാവയ്ക്കു വിവസ്വം പിടിക്കുന്നതും കഴിഞ്ഞു. ഒരുനാൾ കണ്ടില്ലാതെ കിട്ടി ഒരു കിട്ടി ചെന്നു.

ഈ കണ്ണു വാൽക്കുറുപ്പിനെ വളർത്തിയ മുത്തുപ്പിട എഴുതിയതായിരുന്നു. അതിൽ പെൺകുട്ടി അടക്കം ചെയ്തിരുന്നു.

അപ്പോഴാണ് ഏതാനും കിട്ടികൾ മുമ്പു പളർത്തിയിരുന്ന. ഇങ്ങനെയുള്ളതിൽ അതാർത്ഥം വരുന്ന അനല്ലാണം. എന്നാൽ അതാർത്ഥം വരുന്ന നേക്കുള്ള അന്നു മുട്ടത്തു മീ വിതത്തിൽ അതാർത്ഥം സുഖം കണ്ടായതാൽ അതാർത്ഥം അവിടെ നിന്നും മാറിത്താഴ്ന്നിരുന്നതിനാൽ. ഈ അവസരത്തിൽ കിട്ടികൾക്കു അഹോരാത്രിയായി. അവ അടുത്ത ഒരു വനത്തിൽ ചെന്നുചേർന്നു. അവിടെ ധർമ്മവിശേഷം വളർത്തിയ അപ്പോഴാണ് അതാർത്ഥം മറ്റും നൽകുക പതിയായിരുന്നു. അതിൽ അവർക്കു നിന്നും അധികം മുമ്പാകെയായിരുന്നതുകൊണ്ടും അവിടെ അവയുടെ അഹോരാത്രിയെ വകയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടും അവ പറന്നുകിട്ടിക്കാൽ മേൽ എങ്കിലും പോയില്ല. ഈ കിട്ടികളാൽ അടുപ്പിക്കുമായി ധർമ്മത്തിൽ കിടന്ന മുറിയിൽ പറന്നുപോയി.

മുത്തശ്ശി വാൽപ്പിള്ളിയിലെ പുതുനിയ്ക്കിക്കരയെ സന്ദർശിച്ച്
പിറന്നു. അക്കാലം മുതൽപ്പതിനാലുവർഷം അത്രീ നി
ശ്ചിതമായി ഉപവിട്ടു. ഈ കിളികൾ അധർഷ്ട കർമ്മങ്ങളിലും
സംസ്കാരവും വിനോദവും നൽകിപ്പോന്ന അവയിൽ
ഒരുത്തും ക്ഷണമൊഴിയുമ്പോൾ അറക്കുമ്പോൾ സഭാം മ
രുവായിരുന്നില്ല. അത്രീ അധർഷ്ട വായിരുന്നതും പ്രതി
കൂടി പ്രകടമാക്കിയതും സമാധാനത്തോടും സമാധാനവും
പരിസരപ്രദേശങ്ങളിലും അവയെത്തന്നെ. അങ്ങിനെ
വിശ്വസ്തരായ സമാധാനം വരുത്തി, പ്രിയപ്പെട്ട കിളി മര
ത്തിനെത്തിയത്.

മുത്തശ്ശി അക്കാലത്തിൽ മുഴുകി കയ്യെടുത്തതാക്കി.
അപ്പോൾ-അവളുടെ മുഖത്തു പ്രസാദിച്ചു പ്രകാശം വർ
ദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനെ നിത്യപ്രകാശം മുളക്കുന്നതും
പ്രസാദത്തോടു അവർ എത്തിച്ചു.

മാസം പിന്നെയും കഴിഞ്ഞു. ഹെബ്രുവരി ആയിച്ചു.
അക്കാലം മിന്നിമിന്നി പ്രകാശിക്കാൻ തുടങ്ങിയ ഒരു സ
ന്ധ്യയെന്നതു മുഖമോ കാമി വാൽപ്പിള്ളിയിൽ തന്റെ മുറിക്കു
സമീപം കേട്ടു.

അക്കാലം നേരത്തോളം കൈവെച്ചു മുറിയെടുത്തതോളം വരി
കൾവെച്ചു. അതു വേഗം വേഗം ചവിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു.
ഒരു മധുരശബ്ദം മുറിക്കുകയോ മുഴങ്ങി.

വാൽപ്പിള്ളിയിൽ അഴിമുഖംകൾക്കിടയിൽക്കൂടെ അധർഷ്ട
അറക്കി.

അതു അക്കാലം മുതൽപ്പതിനാലു വർഷം വെളിച്ചത്തോടെ
മുറിയെടുത്തതോളം.

അവളുടെ അധർഷ്ടത അക്കാലം, അതു വേഗം അ
തിർത്തിച്ചിട്ടില്ല. എന്തെന്നാൽ അക്കാലത്തിൽ ചി
ന്നിടയിൽ അവളോടുള്ള അഭിമുഖസംസാരം തനി
ക്കു മരിക്കുമ്പോൾ അവർക്കറിയാമായിരുന്നു. സമാധാനം

കർമ്മ പരിപാടികൾക്കുവേണ്ടിച്ച് ഓരോ അമ്പരം അതിർത്തിയിലുണ്ട്.

ഈ സമയം കണ്ടപ്പോൾ നീലാംബുജങ്ങളുടെ വിത്തു കളെ തടവുകൾക്ക് ലാൽച്ചു.

അമ്പരം എഴുന്നേറ്റു പുറത്തു സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. മറ്റൊരു ജന്മിയിൽവെച്ചും കണ്ണു അറക്കു ചീയുയും ചെയ്തിങ്ങനെ കളെ വാണിതന്നെ വിടയും മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്നതായി അമ്പരം കണ്ടു കൊണ്ടുപോയി.

വളരെ ദൂരെ ചാൽത്തന്ന അമ്പരം സകല പ്രതിബദ്ധങ്ങളെയും കടന്നുപോയി എങ്ങനെ അവിടെ എത്തി എന്തെങ്ങനെ അവിടേക്ക് തന്നെത്തന്നെ ചോദ്യം ചെയ്തു ഉദ്യോഗസ്ഥികൾക്കു കഴിയാതെ അങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ സാധിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് അമ്പരം മനസ്സിലാക്കി.

മിനുസപ്പെട്ട കണക്കുകൾക്കിടയിൽ അതിർത്തിയായും അയ്യന്നയായും കൂടെ അക്കാലസാധാരണ അമ്പരം വിനിയമിക്കുന്നതിനിടയിൽ മുറിയെടുക്കുക കടമ അമ്പരം കയ്യിലുണ്ടായിരുന്നു.

“പ്രിയപ്പെട്ട വാൻമയിൽ അതിർത്തി വന്നിരിക്കുന്നു.”

എന്ന സന്ദർഭത്തിലേയ്ക്ക് അമ്പരം പറഞ്ഞു. ഈ സമയം മുന്നോട്ടുവരുന്ന മൂലകമലം കണ്ടു വികസിച്ചു കണ്ണുകൾ മുറിയെടുക്കുന്നതിലും ഓർമ്മയെ തി എന്ന് അമ്പരം അറിയുന്നു. അവിടേ മന്ദാസ്യവെന്നതായി, മേൽക്കൂരയിനിയിൽ വെറുവന്ന സമയം മുറയിൽ നിൽക്കുകയുണ്ടു.

“കറുത്തു, നീ എങ്ങനെ വന്നുചേർന്നു.”

“സുഹൃത്തുക്കളിൽ പത്തുക്കു സംസാരിക്കണം. അപ്പോൾ ഇവിടെ വന്നിട്ടുണ്ട്” എന്ന് അമ്പരം അവിടേയ്ക്കായി പറഞ്ഞു.

“നിന്റെ അമ്മയേ?”

"അയ്യോ, അദ്ദേഹത്തെ ഇവിടേക്കേക്കു സ്വന്തംകാണിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ഇറക്കേണ്ടതാണ്."

"അതെങ്ങനെ സംഭവിച്ചു?"

"അദ്ദേഹം ഉറക്കുന്നതു കേൾക്കുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ പറയാം. അവിടത്തെ കള്ളുകിട്ടിയ ടിപ്പസായന എന്ന പേരിൽ അറസ്തു ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു സ്ത്രീ പക്ഷംനിടത്തു അറുപോയി. അതിനാലാണ് യു.പ.സി.യെ നോക്കേണ്ടതും. അദ്ദേഹത്തെ അത് കാണാൻപോയി. കൈയടയ്ക്കുന്നതാൽ അപ്പോൾ ഇവിടേക്കുവന്ന സ്വന്തം കാണിക്കുന്നതെന്നുള്ള ചുരുക്കത്തിൽ അദ്ദേഹം അറസ്തു ചെയ്തതാണ്. അത് തന്നെ ഇവിടെ കാണി."

"അതെങ്ങനെ കാണിക്കുന്നു?"

"അതേ പുറത്തു ചെല്ലുക."

"അതേ! നമ്മുടെ അറസ്തു ചെയ്തതും കാണിക്കുന്നു."

അതേയിൽ അറസ്തു ചെയ്തതും കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. അതേ അറസ്തു ചെയ്തതും കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. അതേ അറസ്തു ചെയ്തതും കാണിക്കുകയും ചെയ്തു.

"ഇതേ അറസ്തു ചെയ്തതും."

അതേ അറസ്തു ചെയ്തതും, മിന്നൽപിടിച്ചതും അറസ്തു ചെയ്തതും. അതേ അറസ്തു ചെയ്തതും, മിന്നൽപിടിച്ചതും അറസ്തു ചെയ്തതും.

അതേ അറസ്തു ചെയ്തതും, മിന്നൽപിടിച്ചതും അറസ്തു ചെയ്തതും. അതേ അറസ്തു ചെയ്തതും, മിന്നൽപിടിച്ചതും അറസ്തു ചെയ്തതും.

അതേ അറസ്തു ചെയ്തതും, മിന്നൽപിടിച്ചതും അറസ്തു ചെയ്തതും.

അതേ അറസ്തു ചെയ്തതും, മിന്നൽപിടിച്ചതും അറസ്തു ചെയ്തതും. അതേ അറസ്തു ചെയ്തതും, മിന്നൽപിടിച്ചതും അറസ്തു ചെയ്തതും.

“അതെല്ലാം ധാരാളം. അതാൻ ഓർമ്മിക്കാൻ തന്നെ കഴിയാത്തത്രമാണ്. ഇന്നുണ്ടാക്കിയ ഓർമ്മകളിൽ ഒന്നാണ്.”

അ മുറിയുടെ കരകൾ ഇറങ്ങാത്തതിൽ മുതിർന്ന അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ പൊങ്ങിപ്പോയി. അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ സന്ധ്യയുടെ അകത്തുപോയി. അമ്മ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാത്തതിൽ മുതിർന്ന അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ.

“ഇതാണ്? ഓർമ്മകൾ? നമ്മുടെ കണ്ണുകൾ അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ.”

“അമ്മ, അമ്മ നിങ്ങൾ ഇവിടെയെന്ന് എന്തിനാണ് ഇല്ലാതെ എന്തിനാണ് സന്ധ്യയായി.

മുതിർന്ന ഓർമ്മകളിൽ സന്ധ്യയെന്ന് അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ.

“മുതിർന്നവരിൽ നിന്നും അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ. അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ.”

“അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ സന്ധ്യയെന്ന്. അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ.”

മുതിർന്നവരിൽ നിന്നും അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ. അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ.

“അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ? നിങ്ങൾ ഇവിടെയും പല ദിക്കിലും ഇവിടെയും പല ദിക്കിലും പ്രവേശിക്കുന്നു.”

“മുതിർന്നവരിൽ നിന്നും അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ. അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ.”

“ഇതാണ് സന്ധ്യയുടെ കണ്ണുകൾ സന്ധ്യയെന്ന്. അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ. അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ. അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ.”

“ഈ മുറിയിൽനിന്നും ഒന്നിലധികംപേർ ഭട്ടിപ്പട്ടാഭി
പ്രാപ്തിയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ നിങ്ങളെ നല്ലപോലെ സൂക്ഷി
ക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.”

“പോകണമോ? അഗ്രഹാരത്തിലേക്കായിട്ടെന്ന് എനി
ക്കിരിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ പോകാമായിരുന്നു.”

“മുഖത്തോടു കിടന്നപ്പോൾക്കുഴപ്പം വരിയ്ക്കുവാൻ
പാടില്ല.”

“എന്തെങ്കിലും കാര്യം അറിയിക്കുക.”

“അതേ.”

ഇതിൽ മുറിക്കും സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു നൽകുന്നു. അപ
കിടന്നപ്പോൾ ശബ്ദം കേൾക്കാൻ വളർത്തിയ കിട്ടികൾ
മുറിയിൽനിന്നും കിടന്നു പുറത്തുപോയി.

“കിട്ടികളോ? ഇക്കാര്യം അറിയാമോ?” എന്ന് ഇതിൽ
അടുത്തുവന്നും പുറത്തുപോയും ചോദിച്ചു.

“അത് വളർത്തുന്ന കിട്ടികളാണ്.”

“വളർത്തുന്നോ?”

ഇതിലൂടെ മുഖം കർക്കശ്യമായും നിറഞ്ഞു-മുഖം
അങ്ങനെയൊരു ഇരട്ടി വന്നു വന്നു.

“എന്തെങ്കിലും കിട്ടികൾ; അത് വളർത്തുന്നവരാണ്.”

“ഏ അതുകൊണ്ട് അവർക്ക് സ്വന്തമായി എന്തെങ്കി
ലും ഉണ്ടാകും?”

“വായ്ക്കിൽ നോക്കിയിരിക്കുക,”

“അതേ എന്ന് കിട്ടികൾ എന്തെങ്കിലും.”

“എന്നാൽ അത് ഹിമാലയം അല്ല, അല്ലെങ്കിൽ കിട്ട
കിട്ട.”

“പിന്നീട് വളർത്തുന്നതിന് അതിനെപ്പറ്റി അപകടം.”

အထူး: ကိန်းစဉ်အစဉ်, အစဉ်အတိုင်းအစဉ်အတိုင်း။”

മുതിർത്ത ആധുനികവാദികൾക്കു കൈമാറാത്തതും അതേ സമയം നിലവിലുള്ള സാമ്പത്തികമായ അധാരികൾക്കു കൈമാറാത്തതും ആയിരിക്കുന്ന കൂടുതൽ അളവാണ് മുതിർത്ത പലായനത്തിന്റേതെന്നും വാഗ്ദാനം ചെയ്ത സാമ്പത്തിക പരിഹാരങ്ങൾ കൈമാറാത്തതും ആയിരിക്കുന്നതും ആണ്.

അപ്പാൻ "ജനം" ഒൻപത്തുനീക്കവരും" എഴുത്താക്ക
 തുടങ്ങുന്ന വാർത്താവിഷയം ആലോചനാചരണി.

ഇവിടെ അടുത്തറിവു സംഭവിക്കുന്ന കിട്ടിക്കളെ ചിരിക്കുന്നതെന്നു പ്രവചിക്കുന്നതായാ അവിടെനിന്നും ചെന്നി. മകളുംകളെപ്പോയി. അമ്മയുടെ സ്വപ്നത്തിന് തുല്യമായ ക്രമം സ്വഭാവവും കളുടെ മരണത്തെക്കുറിച്ചു സ്വഭാവവും കാണുന്നവനുമായി കണ്ടുപിടിച്ചു. സന്തോഷത്തോടെയും ചെറുപ്പംകളുടെ മരണത്തിനും കിട്ടിക്കളെക്കും അന്ത്യം അമ്മയുടെ അടുത്തറിവു അമ്മയെ അനുഭവിക്കുന്നവനായി.

വാൽവീൽ മണിയടിക്കുന്നതു ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒട്ടവിയകുത്ത മണി നാലു പരിസാരത്തു മുഴങ്ങി വായ്പയിൽ കയറിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 'മുയ്യ' അതിലധാമകായ ഒരു കാലം കിട്ടി. കൈകൾ, അധികം ചെറുപ്പത്തിനുള്ള 'മുയ്യ' മണിയ പെട്ടിയിലുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ ഇത്തരം കൈകൾക്കുള്ള പ്രയോജനപ്പെട്ടു.

അഴിമതികളിലൂടെയും വ്യക്തികൾക്കും സർക്കാരും നഷ്ടം സംഭവിക്കാറില്ല.

“അന്തിമ നിശ്ചിതം ഇവിടെ വരുന്നു” എന്നു കേൾക്കുന്നവർ പലരും നിശ്ചിതവേദം അനുസരിക്കുന്നു.

“പ്രിയപ്പെട്ട സാഹസിക!”

മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നടന്ന യോഗത്തിൽ

2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020 2021 2022 2023 2024 2025 2026 2027 2028 2029 2030 2031 2032 2033 2034 2035 2036 2037 2038 2039 2040 2041 2042 2043 2044 2045 2046 2047 2048 2049 2050 2051 2052 2053 2054 2055 2056 2057 2058 2059 2060 2061 2062 2063 2064 2065 2066 2067 2068 2069 2070 2071 2072 2073 2074 2075 2076 2077 2078 2079 2080 2081 2082 2083 2084 2085 2086 2087 2088 2089 2090 2091 2092 2093 2094 2095 2096 2097 2098 2099 2100 2101 2102 2103 2104 2105 2106 2107 2108 2109 2110 2111 2112 2113 2114 2115 2116 2117 2118 2119 2120 2121 2122 2123 2124 2125 2126 2127 2128 2129 2130 2131 2132 2133 2134 2135 2136 2137 2138 2139 2140 2141 2142 2143 2144 2145 2146 2147 2148 2149 2150 2151 2152 2153 2154 2155 2156 2157 2158 2159 2160 2161 2162 2163 2164 2165 2166 2167 2168 2169 2170 2171 2172 2173 2174 2175 2176 2177 2178 2179 2180 2181 2182 2183 2184 2185 2186 2187 2188 2189 2190 2191 2192 2193 2194 2195 2196 2197 2198 2199 2200 2201 2202 2203 2204 2205 2206 2207 2208 2209 2210 2211 2212 2213 2214 2215 2216 2217 2218 2219 2220 2221 2222 2223 2224 2225 2226 2227 2228 2229 2230 2231 2232 2233 2234 2235 2236 2237 2238 2239 2240 2241 2242 2243 2244 2245 2246 2247 2248 2249 2250 2251 2252 2253 2254 2255 2256 2257 2258 2259 2260 2261 2262 2263 2264 2265 2266 2267 2268 2269 2270 2271 2272 2273 2274 2275 2276 2277 2278 2279 2280 2281 2282 2283 2284 2285 2286 2287 2288 2289 2290 2291 2292 2293 2294 2295 2296 2297 2298 2299 2300 2301 2302 2303 2304 2305 2306 2307 2308 2309 2310 2311 2312 2313 2314 2315 2316 2317 2318 2319 2320 2321 2322 2323 2324 2325 2326 2327 2328 2329 2330 2331 2332 2333 2334 2335 2336 2337 2338 2339 2340 2341 2342 2343 2344 2345 2346 2347 2348 2349 2350 2351 2352 2353 2354 2355 2356 2357 2358 2359 2360 2361 2362 2363 2364 2365 2366 2367 2368 2369 2370 2371 2372 2373 2374 2375 2376 2377 2378 2379 2380 2381 2382 2383 2384 2385 2386 2387 2388 2389 2390 2391 2392 2393 2394 2395 2396 2397 2398 2399 2400 2401 2402 2403 2404 2405 2406 2407 2408 2409 2410 2411 2412 2413 2414 2415 2416 2417 2418 2419 2420 2421 2422 2423 2424 2425 2426 2427 2428 2429 2430 2431 2432 2433 2434 2435 2436 2437 2438 2439 2440 2441 2442 2443 2444 2445 2446 2447 2448 2449 2450 2451 2452 2453 2454 2455 2456 2457 2458 2459 2460 2461 2462 2463 2464 2465 2466 2467 2468 2469 2470 2471 2472 2473 2474 2475 2476 2477 2478 2479 2480 2481 2482 2483 2484 2485 2486 2487 2488 2489 2490 2491 2492 2493 2494 2495 2496 2497 2498 2499 2500 2501 2502 2503 2504 2505 2506 2507 2508 2509 2510 2511 2512 2513 2514 2515 2516 2517 2518 2519 2520 2521 2522 2523 2524 2525 2526 2527 2528 2529 2530 2531 2532 2533 2534 2535 2536 2537 2538 2539 2540 2541 2542 2543 2544 2545 2546 2547 2548 2549 2550 2551 2552 2553 2554 2555 2556 2557 2558 2559 2560 2561 2562 2563 2564 2565 2566 2567 2568 2569 2570 2571 2572 2573 2574 2575 2576 2577 2578 2579 2580 2581 2582 2583 2584 2585 2586 2587 2588 2589 2590 2591 2592 2593 2594 2595 2596 2597 2598 2599 2600 2601 2602 2603 2604 2605 2606 2607 2608 2609 2610 2611 2612 2613 2614 2615 2616 2617 2618 2619 2620 2621 2622 2623 2624 2625 2626 2627 2628 2629 2630 2631 2632 2633 2634 2635 2636 2637 2638 2639 2640 2641 2642 2643 2644 2645 2646 2647 2648 2649 2650 2651 2652 2653 2654 2655 2656 2657 2658 2659 2660 2661 2662 2663 2664 2665 2666 2667 2668 2669 2670 2671 2672 2673 2674 2675 2676 2677 2678 2679 2680 2681 2682 2683 2684 2685 2686 2687 2688 2689 2690 2691 2692 2693 2694 2695 2696 2697 2698 2699 2700 2701 2702 2703 2704 2705 2706 2707 2708 2709 2710 2711 2712 2713 2714 2715 2716 2717 2718 2719 2720 2721 2722 2723 2724 2725 2726 2727 2728 2729 2730 2731 2732 2733 2734 2735 2736 2737 2738 2739 2740 2741 2742 2743 2744 2745 2746 2747 2748 2749 2750 2751 2752 2753 2754 2755 2756 2757 2758 2759 2760 2761 2762 2763 2764 2765 2766 2767 2768 2769 2770 2771 2772 2773 2774 2775 2776 2777 2778 2779 2780 2781 2782 2783 2784 2785 2786 2787 2788 2789 2790 2791 2792 2793 2794 2795 2796 2797 2798 2799 2800 2801 2802 2803 2804 2805 2806 2807 2808 2809 2810 2811 2812 2813 2814 2815 2816 2817 2818

അതിന്നിന്നാണെന്നു അതു പറഞ്ഞത്. എങ്കിൽ അത് ഒരു സുരപിക്കാരനാ. ഇവിടെ എങ്ങനെവന്നു."

"അച്ഛൻ ഉറക്കത്തിലായി. പത്തുകൾ സംസാരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ വല്ലവരും കേട്ട് ഇവിടെ എത്തും. അച്ഛൻ ഇങ്ങനെയൊക്കെ നിത്യവും ഉറക്കത്തിന് മുമ്പകെത്തുകയാണു് നമുക്ക് എന്തും ഒന്നിച്ചുകൊണ്ട്."

അപ്പോൾ ചോല്ലുന്നിറക്കിന് അവരുടെ അവസ്ഥയിൽ ഒരു പുഞ്ചിരിയുണ്ടായി. അങ്ങനെയൊക്കെ, കോരമുഖമായ കവിതകളിൽ ചുഴുകി കിരണ്ടു. അതിന്റെ ചിന്നിപ്പിടുന്ന അവരുടെ മുടി ഇങ്ങനെ കൈകൊണ്ടു കളക്കി അവർ "വല്ല സുഖമുണ്ടോ" എന്നുചോദിച്ചു.

"കുറച്ചു എന്തിനും സുഖമുണ്ടു്."

വായ്ത്തിൽ അടിക്കുകയായി മുഖംനീട്ടി. ഏകദേശം അടുത്തായപ്പോൾ അവർ പിൻപറിയായി.

"അവിടുത്തെല്ലിട്ടു നീയൊരുമുണ്ടാണെന്ന് വിളക്കുകൾ ഇതാകൊണ്ടുപണിയിക്കുന്നു."

അയാളുടെ ഏതൊ സന്തോഷം വിചിത്രമായി വീണു.

"അവയെ സൂക്ഷിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്നു?"

"അവിടെത്തന്നെ അതിപ്രിയമുള്ളവർക്കു് ആ വിളക്കുകൾ?"

"അതെ. എന്നാൽ നേസരുടെ കൈയിൽ അവ എല്ലിട്ടുവെച്ചു എന്തിനു് അവകാശമുണ്ടു്."

"അവിടെത്തന്നെ മരണാനന്തരം എന്തൊക്കെ ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ മരണകാലത്ത് അവിടുത്തെ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരും. മിഥുനത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന പ്രാണമെല്ലാം ആ യുവൻ അവർ കൈയ്യിലെ നേക്കു എന്തെന്ന് ശിശു എപ്പോഴും ചോദിക്കും. കാഴ്ചയിലുള്ള ഒരു കൈയെപ്പോലെ ഇന്നത്തെപ്പോലെ വിളക്കുകൾ കയ്യിൽ വെക്കും. അവ ഇന്നു ഇരിക്കുന്നു."

അവിടെത്തന്നെ എഴുത്തു കിട്ടുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ വിദ്യുത്തിനെ കാണാൻ അൻ തീയ്യരാക്കി. ഇപ്പോൾ എന്റെ സഭയെ അഭിഷേകം സംഭവിച്ചു."

"അവസ എന്തെ മന്നിട്ടില്ല. അല്ലെ."

അവർ പുരികം ക്ഷമ ചൂടിയിട്ടു.

"വിചാരിക്കാൻ കൂടെ സംഭവിക്കാത്തകാലത്തല്ല അത്."

അവരുടെ അക്കാര്യങ്ങൾ പരിന്ദന്റെ വാങ്ങിയിട്ടു. അവർക്കുവേണ്ടിയെ ചാരസഭാവും അവരുടെ മുമ്പത്തു പരന്ന അടുക്കളി അടുക്കളിൽ അടുത്തുവെച്ചു പ്രതിബിംബിച്ചു. അവർ സന്തോഷത്തിൽ മുഴുകി. വാൽവിൽ കിടന്നുകൂടി അതിരുകളെ മുമ്പാക്കി. അവർ അതുപോലെ പിന്നെയും മുമ്പം പിൻവലിച്ചു സ്വീകരണ സാക്ഷ്യത്തിനായ വെളിച്ചം പാലയ്യത്തോടു കൂടി അവർ സംസാരിച്ചു.

"അവിടുനായകൻ കത്തു എഴുതിക്കു വായിക്കാൻ സംഭവിച്ചില്ല. അത് എഴുതിക്കു വായിക്കാൻ അറിയാൻ പാടില്ലാത്തതിനാലാണ്. അന്ത്യത്തു കാൽ ഇറങ്ങുപറയുന്ന കത്തു എന്റെ അന്നു മുമ്പേക്കു ചിതറിപ്പോയി. അതത്ര കഷ്ടമാണ്."

അവർ ഇത്രയും പറഞ്ഞിട്ടു ചേരവേണ്ട പാണികർക്കൊന്നു അഴിയിൽ മെല്ലെമെല്ലെ തുളുപ്പിച്ചു.

"കൊണ്ടു എപ്പോഴൊക്കെയാണ് വായിക്കാൻ കഴിയാത്തത്."

"അൻ പറയുന്നത് കളിയാല്ല. എന്തെ എഴുതാനും വായിക്കാനും അദ്ധ്യക്ഷിച്ചിട്ടില്ല. എഴുത്തുകാരനും എഴുതുന്ന വായിക്കാൻ അറിഞ്ഞുകൂടാ"

"എഴുത്തുകത്തുകൾ അധികം വേണ്ടാത്തോ"

"അതിനാലാണ് അത്"

"അങ്ങനെയുണ്ടാകും"

"അങ്ങനെയോ എന്തെ കണ്ടുപിടിച്ചുവെക്കുന്നത്"